

GOVERNMENT OF INDIA

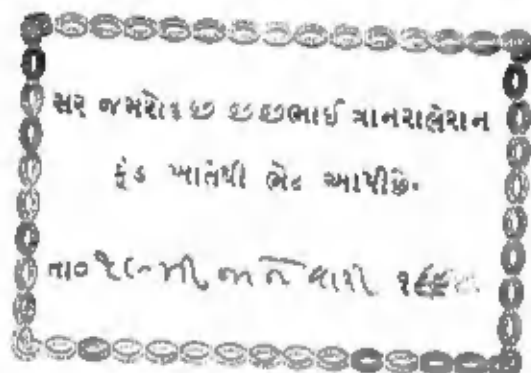
DEPARTMENT OF ARCHAEOLOGY

**CENTRAL ARCHAEOLOGICAL
LIBRARY**

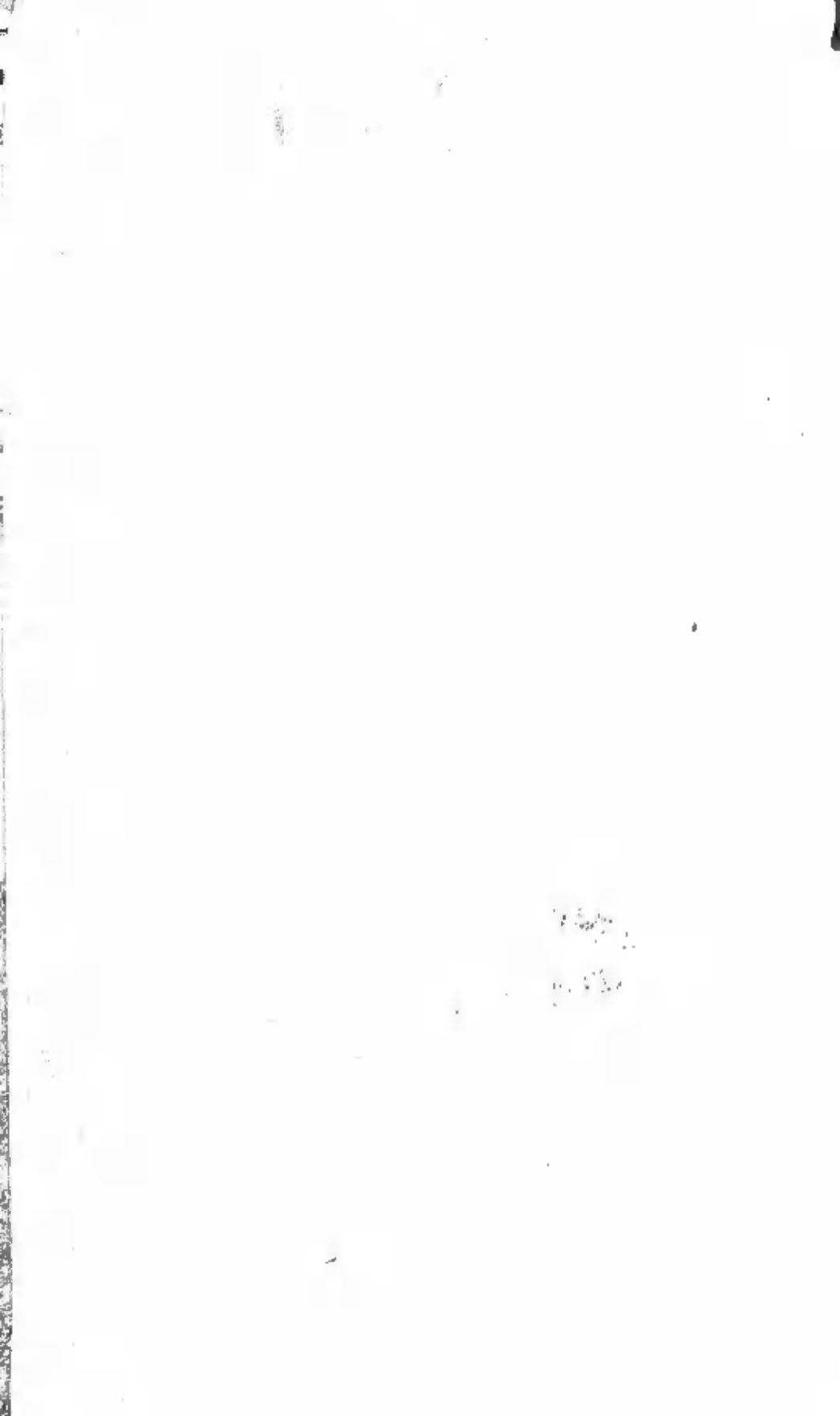
CALL NO.

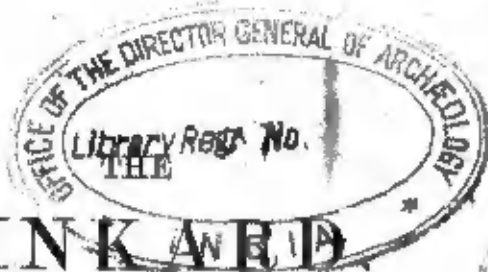
891.53 Sum

D.G.A. 79.

DINKARD

1880

A. N.
9102

THE ORIGINAL PAHLAVI TEXT; THE SAME TRANSLITERATED IN
ZEND CHARACTERS; TRANSLATIONS OF THE TEXT IN THE
GUJARATI AND ENGLISH LANGUAGES; A COMMENTARY
AND A GLOSSARY OF SELECT TERMS

BY

PESHOTAN DASTUR BEHRAMJEE SANJANA.

VOL. VIII.

PUBLISHED UNDER THE PATRONAGE

OF THE

SIR JAMSHEDJI JEEJEEBHAI TRANSLATION FUND.

891.53

Sum

Ref 295
Sum

Bombay:

PRINTED AT THE DUFTUR ASHKARA OIL ENGINE PRESS.

87 COWASJEE PATELL STREET, FORT.

IN THE YEAR 1267 OF VEJDAJARD, AND 1887 OF CHRIST.

**CENTRAL ARCHAEOLOGICAL
LIBRARY, NEW DELHI.**

Acc. No. 34180
Date 10.6.58
Vol. No. 891.53/Sun.

દીનુકદ કેતાબ,

તેહની

અસલ પેહલવી એબારત, જંદ અક્ષરે ઉચ્ચાર, ગુજરાતી
તથા ઈંગરેજી તરજુમો, રીરેહ, અને અગતજોગ
પેહલવી રીખદોની ફરહંગ સાથે.

ખનાવનાર,
પેશોતન હસતુર બેહરામજી સંજીભાઈ.

દફતર આઠમું.

સર જમશેદજી જીજીભાઈ ટ્રાંસલેશન ફંડના આચારા હેઠલ
છપાવી પરમટ કર્યું છે.

222/16

મુંબઈ,

દફતર આશીફરા આઈઝલ ઈનફન પ્રેસમાં છાપ્યું છે.

કોટ:—કાનસાજ પટેલ સીટ, નાં ૮૭.

સને ૧૨૬૭ વસંતવરસી.

ઈસવી સને ૧૮૯૭.

સાંકેત્યું.

૪૬૨.

હયાતી તથા હયાતીના સંબંધ આપનારી કેહી ચીજ છે? તથા તે હયાતી આપનારે અને હસ્તીના સંબંધ આપનારે શા સમ્યક્ને સાદ છે	૪૬૩
આતમાને પેદા કરનારાં મુજ—તેના બજા ખવાસને મદદ કરનાર—તેને આપ્તે દુનીઆનાં ખીયાની અંદર રસ્તો કરી આપનાર—બદનર્થ ખીઆંની અંદર તેનાં મુજને પાલનાર—તેના સંભાલ કરનાર—અને (જુદી જુદી જાતમાં) આતમાને વેંહવવાનો હેતુ કરનાર તથા તેનાં ક્યાં કામથી અહુરમજ્દની તરફનો પાછો બદલો મેલવનાર તથા આતમા પોતાને અશ્વ મુજની સાથે પાછો મેલવનાર કોણથી છે ..	૪૬૫
વાચા (વાને બોલવા) થી આતમાને કાયદો કરવો તથા તેને જગતાં નુકસાનને દાખી નાખવું છે	૪૬૬
હયાતીનાં મુજ તથા આપ્તે દુનીયાંની કાયા વિશે	૪૬૭
આતમાની જાંદગી તથા મરણ વિશે તથા તેને વગર તેજનો બનવાની નિશાળી વિશે	૪૬૮
શાશની અને અંધાર તથા તેને જગતા કાયદા અને નુકસાન વિશે ..	૪૭૦
અહુરમજ્દની સહજતે દરજ્જેની કૈાઆતથી દીનદાર થોકો વખતને જગતી ધાતને તોરે છે	૪૭૧
આતમા અને બદનના અથવા વિશે ..	૪૭૨
ખોદાસ્તિના સહજતા દરજ્જા વિશે ..	૪૭૩
યજ્ઞદાંની કૈાઆતને જગતા પેદાએશના વિચાર વિશે	૪૭૩
કામ કરનારાઓની અંદર વીસવાસ રાખવા જોગ, અહુરમજ્દને જગતા પુરતા વિચારવાળા ગણ મજ્દીઅસનાનો છે	૪૭૫
અહુરમજ્દ અને એહેરમનની દીત—તેના પોશાક—તેને જગતો મુધારે તથા તે દીનને જગતાં ચલણ અને તેના તાપિદારોનાં ધરતાં નામ વિશે	૪૭૫
આદર્શને જાણુમતી વખતે પેહલ્લી—ખીજ અને ત્રીજી વખતની ધાત કરનાર દરજો તથા તે દરજોની સાહામજી ધનારી અહુરમજ્દની ધારણાવાળી સકતી વિશે ..	૪૭૬
વસ્તુને માટેની નીશાળી તથા તેને માટેના થેડાવ વિશે	૪૭૭
આતશની અંદરના કુમારાવાળા તથા વગર કુમારાવાળા આતશ વિશે	૪૭૭
સ્પેનાર્મીના પોતાને ઓતમ ચાલથી ચલાવનાર છે—અને અંબ્રમૈ-મુજ ખોદારને બીધે દુઃખ બોલવનાર છે. અને તે ઉપર સ્પેનાર્મીના વધારે કૈાઆત વાળો છે તે વિશે	૪૭૮

સ્થેનામનિ તથા અંદ્રમનિ એ મેહુનાં કૌવતની પીછાણ કરવા વિશે	૪૭૬
સ્થેનામનિને લગતી પેદાએશ સધળી તરેહનો સીંગાર પામેલી છે અને	
ધનામનિને લગતી પેદાએશ સધળી તરેહનાં નુકસાનવાળી છે, તે વિશે..	૪૭૬
આએ દુનિયાંનાં આદમીઓએ ધણામનિની ધારતી—અને ક્ષાતકીપણાંની	
અંદર પોતાની ઓલાદને ચાલુ રાખવા વિશે.....	૪૮૦
સધળાં આદમીઓએ ઓલાદનાં તાવેદાર તરીકે પોતાને પીછાણવા વિશે	૪૮૦
આદમીઓની અંદર વધારે કૌવતદાર કોણ છે? તે વિશે	૪૮૨
આદમીની અંદરના સ્વાભ અને યુનાદને લગતાં બે મુલ વિશે.....	૪૮૩
માણસનાં આવતી દુનિયાંના સ્વાભ અને યુનાદને લગતાં મકાન વિશે	૪૮૪
કુરચુણેથી આદમિને નહી ફાયદો થવાનું કારણ તથા એકપુરા ચારા ચુણેથી	
જુદો જુદો ફાયદો મેળવવામાં માણસને મલતી ફેલેલો સ્વાભ	૪૮૬
દીનનો દરજ્જો ધરાવનાર (પાને દીનદાર) આદમી નિતીના તરીકાને કીધે નજીક	
થતું નથી, પણ દેવતા તરીકા ઉપર ચાલવાથી તે નજીક અને છે	૪૮૭
માણસને તપાસી જોઈને દીનને લગતી પદવી આપવી.....	૪૮૭
માણસને કાયદાની સહમજથી તથા કાયદાની વગર સહમજે ખાસવા વિશે	
દીનને લગતો ઓલાસો	૪૮૮
પાદશાહ યુગતારુને દુનિયાંમાં બહાર દીનને ફેલાવવા ચાહે ચકતીવાન થવા ચાહે	
તથા દીનને લગતો ઓત્તમ દરજ્જો મેળવવા ચાહે ઓલાએતાલાની	
તરફથી મેળેલી ક્ષાત મોતમ વસ્તુ	૪૮૯
દુનિયાંને ખુશી આપનાર તથા તેને હાણી પોંદ્યાડનાર કોણ છે? તે વિશે.....	૪૯૨
સુધારાને લગતા ચુણો તથા ખીગાડાને લગતા કુરચુણો વિશે.....	૪૯૩
જે વસ્તુની મતલબ તેની પેદાએશની પકડી જણાય છે, તથા જે વસ્તુની મતલબ	
તેનાં કારણ ઉપરથી જણાય છે તે વિશે.....	૪૯૬
આદમિને લગતી નેક્રી તથા હુલાકી અને તેનાં મુલ તથા ફલ વિશે	૪૯૭
આદમીની ચહદતે દરજ્જેની—મધ્યમ દરજ્જેની અને ઉતરતે દરજ્જેની જાત	
વિશે	૪૯૮
આદમીઓની અંદરની ચહદતે—મધ્યમ અને ઉતરતે દરજ્જેની કીમતવાળી	
તથા વગર કીમતવાળી આપ્પાદીને ઉગડ કરનારી જાત વિશે..	૪૯૯
આએ દુનિયાંની હવાલીને લગતા ચાલુ વખતની અંદર જે ચીજોને ફેરફાર	
થાય છે અને જે ચીજોને ફેરફાર થતો નથી તે વિશે	૫૦૦
જીલ્લાવાન માણસ પોતાને સુધારનાર છે અને ખુશી જીલ્લાવાળું માણસ પોતાને	
બટાકનાર છે તે વિશે	૫૦૨
ખલકના પાદશાહો કેહવી રીતના છે, તેને લગતી સહમજ..	૫૦૪

દાદાર અહુરમઝ્દ મનિાઈ દુનિયાનાં સુધારાને લગતાં કામ કરવા સાર આદમી- ઓને પેદા કરનાર છે. અને એહુરમઝ્દ બેહુ દુનિયામાં આદમીઓને	૫૦૪
નુકસાન કરવાનું કામ કરાવનાર વસીલા તરીકે છે.	
દાનાઈ અને પુરી બુદ્ધિની સહમજ—તેને લગતો સીનગાર—તેનું સુખ તથા અપ્યશય—કષુભાત—સુધારા અને વધારા તથા દાનાઈને લગતો મોહટાઈ	૫૦૭
અને પુરી બુદ્ધિને લગતાં ક્રિયાપણાં વિશે	
જે આદમી દરન (યાને દુરગ્રહી શકતો) ને લગતુ હોએ છે, તેની હોલચાલ તે પુરી શક્તિને મળતી હોય છે તે વિશે	૫૧૦
સ્થેનામીનોની તરફથી તેને લગતી કૌવતની સહમજ બે તરફની બુદ્ધિથી અપાય છે તે વિશે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો	૫૧૨
સેવકને વખતે એહુરમઝ્દની તરફની દુઃખ ઉપજાવનારી કૃશિયનું સ્થેનામીનોની પેદાએશની અંદરથી નાબુદ થયું છે	૫૧૬
પેદાના કરનાર દાદારનું આદમીને લગતી સહઆતની એક ગણતરી કરવાનું કામ તેને લગતી નવમી ગણતરીથી સરંજમ પોહચુ છે તે વિશે	૫૨૧
માણસ બ્રહ્માઈ અને તેજવાળું કોણથી છે તે વિશે	૫૨૨
જે ભલી દીનવાળો ધરમચુર છે તે સર્વેથી અથો છે, અને જે પુરી દીનવાળો કગારા ધરમચુર છે તે સર્વેથી પાપી છે.	૫૨૩
કહી તારીફલાયક વસ્તુ, અથો સોકોને નુકસાનવાળી છે ? તથા કહી ખીકારવા લાએકની વસ્તુ, અથો સોકોને હાવદાબરેલી છે, તે વિશે	૫૨૪
ખોદાએતાલાને ધણુંજ આહનાર તથા તેને ખુશ રાખનાર માણસ બેહુતની અંદર મોહટાઈ અને પુરી ઓગવનાર છે. અને ખોદાએતાલાની તરફ દુશ્મની રાખનાર તથા તેને આગેરેલ કરનાર માણસ દોષખની અંદર ધણું દુઃખ ઓગવનાર છે તે વિશે	૫૨૫
ધ્યાન આપવાળોગ કેહી દોલત છે ? તે વિશે ..	૫૨૬

(૧૫૧) કેહી ચીજ હયાતીવાળી તથા હયાતીનો સંબંધ ધરાવના- ૧
રી છે? તથા તે હયાતી આપનારો તથા હયાતીનો સંબંધ
આપનારો શા સમયને વારતે છે? તે બીસેનો ભલી
હી ન ને લંગ તો બોલાસો.

જાણુ' કે, આપ્પે કુન્યાને લગતી હયાતી, ખીનોઈ જાતની (યાને આત્મા- ૨
ની) કહિયત અને અગમચેતી આપનારી શક્તીનો સંબંધ હોવાથી છે. અને
તે (હયાતી), બેભાલમ રીતે છ'ંકગી બખ્શનારા હાદારની તરફથી (મળે)છે.
આપ્પે કુન્યાને લગતી કાપા તથા બદનને, આત્મા અને કાયાની સાથે એકબી-
જાના સંબંધથી રહેણું, તેઓને સાથે રાખનારા હયાતી બખ્શનારા હાદારથી છે.

જે જાતની અંદર એમ આપનારા હરીફતું (યાને એહરેમનતું) ૩
નજીવું થાયછે, તે (હરીફ) ની સાથે હરએક કામમાં લડાઈ કરનારી
જાત વાળબીપણાના સમયને માટેની છે. અને તે જાત આપ્પે કુન્યાની
શક્તીવાળી (યાને હીનતી) આપ્પે જોતાંવાર એહરેમનતનાં કરેલાં કામને તોડ-
નારી છે. તથા જેબી સહુમળ શક્તીનાં વધારે બળથી એહરેમનને હુમેશાં
તોડવાએ તેને (સ્પન્તોમઈનીહશની) અસલ જાતની સાથે પાછું ભેલાણુંછે.
હારથુકે છેલ્લા સુધારાના વખતને લગતું સહજાઓને એમ આપ-
નારથી સુધારવાનું કામ હાદારની તાબેદારી કરનારી જાતોથી થયો.
અને આપ્પે કુન્યાનું હરએક માણસ આપ્પે કુન્યાનાં મુળવાળી આત્મા
શક્તીથી તથા બોદાઈ બેશારતવાળાં મુળનાં જોરથી, વારેધડીએ
કાપકાને પસંદ કરનારું છે. ભલી હીનમાં નજીવેણું છે કે, (આદમીઓને)
રવાનની ખવીત્રાઈના સમયને લીધે, અસલ મુળ (સ્પન્તોમઈનીહશ) ના
સંબંધવાળી કાપા મેલવનાર થયું છે. અને તેનાં સંબંધથી, રવાનને
અમરગીવાણું બનવું તથા ફરીને હુમેશગીની પુરતી રોશનીથી છનત્તદાર
થયું છે.* (તે રીસ્તાબેજને વખતે) તેઓને કોઈ તરેહથી નેસ્તીવાલા

* રવાનને અમરગીવાણું બનવું, તથા ફરીને હુમેશગીની પુરતી રોશનીથી
છનત્તદાર થયું છે—એની મતલબ એ છે કે, આદમીનાં અન્તકરણની અંદર
સ્પેન્તોમઈનીહશનું રેહલાણું હોવાથી, માણસ પાપ અને અનીતીથી દુર રેહી થકેછે,
અને તેથી મનિાઈબેહામાં તેને સુખ અને અમરગી મળેછે. અને તે સુખ
તથા અમરગીથી, આવતી કુળીઆંની ખીજ વારની તેણી છનદગી માન અને નેચ
ચાવળી બનેછે.

(એહરેમન) ની તરફ થવાવાનું નથી. પણ તે નેસ્તીવાળાને (તેઓની તરફથી) અટકાવી શકવું છે. કારણકે તે એહરેમન કોઈથી વસ્તુથી બંધાય શકવાનો નથી, તેમજ તે હુયાતી અપ્પશનારા ઘનાઈવાળા પેલા કરનારના સંબંધવાળી હુયાતી ધરાવનાર થવાનો નથી. કેમકે તે ખોલાએતાલા પોતે હુયાતીવાલો તથા બીજાઓને હુયાતીવાળા કરનારો છે. જે વસ્તુઓ અને એટલો નાશ કરવાને તથા નોકસાન પોંહુઆડવાને લાયકની છે, તે વસ્તુ કાયદાસરના આત્મા સાથે (યાને દીનદાર માણસની સાથે) હુયાતી ભોગવવાને લાયકની તથા કાયદાસરની કેમ હોય ? મીટી, પાણી અને શાસ વગર કાયદાવાળું છે (યાને એક બીજાના સંબંધને મળતું નથી), તે સાથે કેમ બાંધી શકાય ? વગર કાયદાવાળાઓની હુયાતી તેજ હુયાતીવાળા એહરેમનને લગતી છે. એકથી બદલવાળી જાત, યજ્ઞદાંની તરફથી આત્માના વસીલા વગરની નથી; પણ એહરેમનના ઉલટા ખવાસનાં કારણથી તે દરએક જાત હાણી પોંહુઆડનારી (બને) છે. આત્મા તથા તેની સાથે સંબંધ ધરાવનારાઓ તેવા નથી, પણ અગત કરીને એહરેમનના સંબંધથી ઉલટા ખવાસના તેઓ જાહેર થાયેલા છે.

૪

જે ધરમગુરુઓ એહરેમનની વસ્તુવાળા છે, તેઓ પોતાને ખોલ્લી રીતે નેસ્તીવાળા (એહરેહમન) ની આગળ બાંધીને લઈ જનારા છે. તથા એહરેમનનાં સંકટખરેલાં એક રહેઠાણમાં જાહેર રીતે હાની પોંહુઆડનારી વસ્તુની સાથે (આવતી ફુનીઆમાં) છાંછી ગુજરનારા છે. હાણી પોંહુઆડનારની બનેલી જાત, પેલા હુયાતી આપનારા દાદારના મજબૂબવાળી થી રીતે હોય ? જે યજ્ઞદાંને લગતો છે, તે જાતેજ ઘટતી રીતનો બનેલો હોય છે. તેને લગતી વસ્તુઓ પેલા નેસ્તીવાળા (એહરેમન) ના તરીકાવાળી નથી. અને તે પેલા એહરેમનની વસ્તુનું કામ કરવાથી વેગજો છે. વળી તે શપ્સ કે જે નાલાએક બનેલો છે, તે ગોયા આપોઆપ પેલા એહરેમનની વસ્તુઓ કરવા સાગ્રજ બનેલો છે. નાલાએક બનેલો શપ્સ, નેસ્તીનાં કામથી સખાવતની વસ્તુઓ વગરનો છે. નાલાએક બનેલો શપ્સ, નેસ્તીને લગતી વસ્તુઓથી પેલા નેસ્તીવાળા (એહરેહમન) ની માફકનો, દરએક વસ્તુમાં (તેની) એકસરખી જગોવાળો અને દરએક વખતમાં એકસરખી રીતે (એહરેમનનો) વસીલો બનેલો છે. વળી જે નેસ્તીવાળો (એહરેમન) છે, તેની માફક જે નાલાએક છે, તે દરએક કામ નીચ કહ્યવું કરનારો છે.

નાલાએક બનેલો શખસ, હરએક થકે હરજની જ્ઞાનાધી બનાવેલી વસ્તુ તથા બનાવટને અને બનાવનારને ખરાબ બનાવટવાળી વસ્તુએ તથા ખરાબ બનાવનાર તરીકે કહેનારો છે. જે દોષખતો ગારના રહેવાસીએ છે, તેએ નેસ્તીવાળાની બનાવટને જ્ઞાનાધવાળી કહેનારા છે. હાલમાં હુપાતીવાળા (હાદાર) ની દોષતનો સંબંધ, નેસ્તીવાળા એહુરેમન સાથે લગાડવો એ થોડું અઘરત થવા ભોગ નથી. જે ધુરા લોકો જેમ ઉલટા થાઇને કહે છે કે, વાંધાભરેલા નેસ્તીવાળા (એહુરેમન) ના કલાંમે એ હુપાતી આપનારા (હાદાર) ની તરફથી કહેવાએલા છે. તેમજ તેએ હાદારની તરફથી હુપાતી પામેલા આત્મા વીશેની કહે છે કે, તે પોતાની મેળે હુપાતી પામેલો છે. તેમજ હાદારની જાતની કુશમનધી તેએ હાદારને નાશ કરવાને માટેનો પક્ષ કહે છે.

(૧૫૫) આત્માને પેદા કરનારાં મુળ—તેના બધા ખવાસને મદદ કરનાર—તેને આ કુન્યાનાં બીઆંમાં રરતો કરી આપનાર—
અને બદનનાં બીઆંની અંદર તેના મુળને પાલનાર તથા તેના સંભાળ કરનાર અને (આત્માને) વેંહમવાનો હોઠમ કરનાર તથા તેનાં કામથી ખેશી ધરાવનાર અહુરમજની તરફનો પાછો બદલો મેળવનાર તથા (આત્મા) પોતાને પાછો (અસલ મુળની સાથે) મેળવનાર છે. તે વીશે ■લી દીનનો ખાલાસો.

જાણુ' કે, આત્માની જાતને જનમ આપનાર હાદાર અહુરમજ છે. હાદારની તરફથી, તે આત્માને ગરોધમાનની અતીચ્છન્ત રોશનીની અંદરથી (આએ કુન્યામાં) મોકળેલો છે. મીનોને લગતો આતશ, પાણી અને મીટી (પાને બદનની અંદરની આએ ગેબી વસ્તુ) તે ગેબી આત્માના બધા ખવાસને મદદ કરનાર છે. તથા આએ કુન્યાને લગતો આતશ, પાણી અને મીટી આએ કુન્યાની કાયાને મદદ આપનાર છે. આએ કુન્યાને લગતાં તોખમની અંદર હાદારના કાપઢવાળાં ફરમાનથી આત્માને માર્ગ કરી આપનાર મીનો ઇન્દો છે. બદનનાં બીઆંની

- અંદર તેના મુળનું (યાને આત્માનું) પોહમણું, ખોદાઈ બપ્પોશનાં કરનાયી છે. તે આત્મા તેને લગતા વખતનું કામ, તેનાં અસલી મુળની સાથે ઘટતી રીતે બદલને (આપ્તે કુન્યામાં) ચલાવવાથી કરનારો છે. આત્માની પરવરશી કરનાર તથા તેને નીભાવી રાખનાર, તેની જાતના ઉપરી બદલની અંદરના અકલના આગેવાનો છે. (એટલે જે આત્માને સહમળ શક્તી આપનાર ઉપરી યજ્ઞ છે.) સખાવત અને સચ્ચાઈ, નીમકહુલાલી, સંતોષ, અને ઉદ્ધેગને ખાટેની કોથેશ, એ આત્માને બેહુ જેહાંનમાં છુટાપણું તથા છુટકારો આપનાર, અને તેને બેહુ કુન્યાની બુજેરગી આપનાર તથા દરજ્જવાળો બતાવનાર છે. આત્માને કેટલીએક નુરી વસ્તુઓની ખારફતે પોતાને લગતો સંબંધ રાખવો છે. આત્માને (તેણે) કીધેલાં કામોનો પાછો બહો મેળવવો તથા ચહુકતે દરજ્જેનું બનવું, તેને સીનગાર આપનારાં યજ્ઞી મુળથી છે. સારો ખવાસ ધરાવનારો (આત્મા), તેના ખેશાવંદને (યાને પેદાના કરનાર અહુરમઝને) પાછો મળનારો છે. જે બુનીઆદો અને બદલો કશકેરેલિના વખતમાં નામદારીને ખાટેનો બહો મેળવનારાં છે, તેઓ કશકેરેલિ (યાને છેલ્લા મુધારાને લગતું) કીરતીવાન કામ કરનારા છે. જેવો તે કશકેરેલિનું કામ કરવામાં સરદાર તરીકે છે, તેઓ તનપસીનને વખતે સઘળી તનોમંદ કુન્યામાં સઘળી સહમળ ધરાવનારા સર્વે શક્તીવાન કાદાર અહુરમઝની તરફથી સારા ભાયગસાળી થાયો.

- ૧ (૮૧૫) થાઆથી આત્માને કાયદો કરવો છે, અને આત્માને લગતું ગુકરાન (થાઆ)થી કાળી નાખવું છે. તે બીશે બલી દીનને લગતો ખોલાસો.

- ૨ જાણવું કે, (પાક કાદારે) આદર્મીને જબાન એક હુધીઆર તરીકે બપ્પોલી છે. તેને લગતી થાઆથી, આદર્મીઓ પોતાને ખાટેને મોહુદે કાયદો મેળવનારાં છે. અને તે જબાનને ઉલટી બુદ્ધી, લોબ, ગોસ્સો, અને બીજા દુરગુણો જે બદલની અંદર હંમેશા (આત્માને સાક) રાહ ખારવાની કોથેશ કરનારા છે, તેઓને તેની ઇચ્છાથી અરકાવવા આપ્તે (કુન્યાને) અતીઅંત કાયદો કરનાર છે. તે આત્માને ખાટેનાં હુધીયારને,

જુરી મતલબથી અટકાવવાએ, એટલે જ આદમીએ તે જમાનના હુદીઆરને જુરી મતલબનું બોલવાથી અટકાવેછે, તે કાએદાને મારેનું બોલવાથી આદમી તેને લગતાં નોકશાનને ફર કરનારૂં છે, અને તે પોતાનાં વચનથી કુન્યાને સારી રીતે ચલાવનાર છે.

(પાઠ દાદારે) ફરગો (પાને ફરગુણો) ની જુરી ઇચ્છાથી, જમાનને સાબવવા સારૂ, આદમીનાં બદનની અંદર ભલા વીચારવાળી શક્તીની અકબ, નખતતાઈ, ફરમાનબરદારી, અને વળી બીજા મીનોઈ સાશ ગુણો તેની જાતને લગતાં કામને સારૂ બખ્ષોલાછે. વળી આદમી તેના આત્માવાળાં બદનની ઉપર હુકુમત કરવા સારૂ હાકેમ તરીકે છે. તેથી ભલી મીનોઈ શક્તીઓ (પાને ઇબદો), એક દોસ્ત તરીકે તેને આહેછે. જે સમયને લીધે આદમી પોતાની વાચાને જુરી ઇચ્છાનું બોલવાથી અટકાવેછે. અને જે શખુનો પોતાનાં દીલમાં રાખેછે, તેની ઉપર પુરતો વીચાર કરેછે તથા ધેઆન પોંહ્યાડેછે. અને અકબથી તથા બીજા ભલા મીનોઈઓના હોકમથી, જમાનને જુરી ઇચ્છાનું બોલવાથી અટકાવેછે. જે આદમી ઉલટા વીચાર અને બીજા કબેલવાર બનાવનારા જુરા મીનોઈથી (પાને જુરી સક્તીઓથી) પોતાની જમાનને બોલવાથી પાછી ખેંચેછે, તે તેના આત્માને તે પોતાની જમાનથી કાએદો કરનારૂં અને આત્માથી તેને લગતાં નોકશાનને દાબી નાખનારૂં થાએછે. પણ જે તે સંપુરણ વીચાર કરીને નથી બોલતું તેથી તે હંમેશાં ધાસ્તીવાણું—બોલવાથી અહુડતે કરજીના કાએદાને ફર કરનારૂં, અને પોતાને લગતા ધીકારથી આત્માને તે વીધેનું ધણું નોકશાન કરનારૂં બને છે.

(૪૫૭) હયાતીનું મુળ અને આએ કુન્યાની કાયા વીરો, ૧
ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

જાણતું કે, દાદારે તેની બેહુદ રોશનીમાંથી જે શક્તીને પેદા કરેલીછે, તેને લગતી દીનનો વીચાર કરવાને મારેની પેદાયશનું નામ અવસ્તાની અંદર એ જાતવાળા અથોરનાન (પાને પેગમબર અથો નરતોશત) નાં નામથી જણાવેલીછે. વીચાર કરીને જોતાં તેની એક

મીનોઈ જાત (યાને અશુદ્ધીકૃત રૂઢ) છે. અને બીજી વ્યાખ્યે કુન્યાને લગતી
 કાયા (યાને ખાકી બદન) છે. તેની ગેબી જાતની અંદર (યાને
 આત્મારૂપમાં) ગેબી સમજ આપનારી દીનતી વીચાર શક્તી મેળેલી છે.
 આખ્યે કુન્યાની કાયાની અંદર દીનતે વીચાર આપવાવાળી ગેબી આત્માની
 શક્તીનું ઘણું રેહઠાણ હોવાથી, મીનોઈ જાતવાળી શક્તીએ (યાને હુયાતીએ)
 તેને પુરતા વીચારવાળી બનાવેલી છે. આત્માને તેને લગતી કાયાને
 મારેતું કામ કરવા સાથે પુરતી રીતનો વીચાર કરવાની શક્તીનું વધારે
 મલકું, તેની અંદરની લાપક શક્તીઓથી છે. અને તે (દીનતી સહમજ) ને
 માણસોનાં કર્યોક સારા ઉદીઓગને સાથે તે આદમીની અંદર પોહુચાડ-
 નારા ગેબી સહમજ પરાવનારા મીનો યજ્ઞ છે. આખ્યે કુન્યાની જાત (યાને
 બદન) ની અંદર દીનતી કલ્પિત અહુરમજ્દની ધમ્મિ તથા જાનાધને
 મારેનાં નેક કામ કરવાની શક્તીનું દેખાવું, ગેબી સહમજશક્તી આપ-
 નારી કલ્પિતની મારફતે છે. આત્માનો સંબંધ આખ્યે કુન્યાની કાયા
 સાથે હોવાથી ધનસાત ઘણીજ ગરમ ઉલટવાળું (યાને ભલા ઉદીઓગને
 સાથે ઘણું આપુર) છે. પેહલું પેદાએશ (યાને આત્મા) ને લગતી
 સહમજ આપનાર તરીકે દીન છે, તેનું નામ “ અવેસ્તાક ” કરીને છે.
 કુન્યાના લોકો તેને તરણ ભાગવાળા મજહબને નામે બોલે છે.
 કારણકે જે દીનતા (ફક્તરોના) તરણ ભાગ કર્યોક ત્રીઆંદશ ભાગ-
 વાળા નામમાં વેહુઆએલાં છે. (એટલેજ ગાથા, હાથે અને માથે એવા
 ત્રણ અવસ્તાના વીભાગ છે.) જે દીનતાં ફક્તરોનાં તરણ ભાગ કરેલાં છે,
 તે અવસ્તાનાં નામવાળા વીભાગે ખલકને સારાં કામ કરવાની સહમજ
 આપનારા સમજ તરીકે છે. જેમકે (હાલમાં) આદમીઓ તેને નવી
 દીનને લગતી સહમજને નામેબી બોલે છે. તે (અવસ્તા) ની અંદર
 હુયાતીને લગતું કામ કરવાની ગેબી સમજ આપેલી છે. તે દીનતી
 અંદર આપેલી સારાં કામ કરવાની સહમજના ઉલટથી લોકોને નવા
 કરમને લગતા ભરમને સહમજવો છે. અને તેથી લોકોને ગણુઆનનું
 મેળવકું છે. તેનો આદમીઓએ ભાષણની મારફતે લોકોમાં ફેલાવો
 કરવો. તેમજ તેનું પહાણ કરવું. (આદમીનાં) બદનની અંદર હુયાતીનો
 સમજ, તેને દીનતા એરાધવાળું કરવા સાથે છે. જે કોઈ લોકોને ભલાઈ-
 વાળાં કરવાની સમજ ભાષણની મારફતે ફેલાવવાનું નામ પરાવનારો છે, તે

જેથી સમજાશકતીથી છે. તેની જાત સાથે, જે મીના સર્વેથી અમતને સંબંધ ધરાવનાર છે તેનું નામ અવસ્તામાં “રસ” યાને “ખેરડે” કરીને છે. અને તે પેલાએકાને કુખના વખતપર મહક કરનાર કેલવાએ છે. વળી જે (ધરમગુરુ) ભાષણની મારફતે આકર્ષીઓનું કુખ દાલનાર છે, તે કુખજનન તરીકે ગણાય છે. તેના સંબંધવાળી એલાદથી કુખમાં જનમેલાઓ સુરીય, ચંદ્ર, અને સેતારાઓની માફક રોશનીવાળા છે. તથા સઘળી આલમને પોતાની તાએકારીમાં રાખનારા છે. અને ફાવી નીકળનારાઓમાં તેઓ જાતેજ ઘણા ફાવી નીકળનારા છે. વળી તેઓ જેથી અગમચેતી આપનારી ઉલટમંદ હોયતીવાળાં ખોદાઈ તુરની બરકતથી, જેથી અગમચેતી આપનારી શક્તીનાં સંબંધને લીધે હજુનાં પોતાની સાથનાં જોડાનને પવનની માફક હાંકી ફાલનારા છે. આ કુખમાં જનમ લેનારી એલાદનાં જે લોકો અકોમનની યુનીઆદથી (યાને જુરી યુદ્ધી આપનારી જેથી શક્તીવાળાં જુગથી) પોતાની હોયતીને ચલાવનારા છે, તેઓ બદકારીની હોયતીને સાફ જનમ લેનાર તરીકે ગણાય છે. જેમ આએ કુખનાં ગારુપંદો અને આકર્ષીની અંદર તેને લગતી બદકાર જાતવાળી વગર જેવાની છંદગીથી હીલચાલ કરનારા તથા હોયતી ભાગવનારાં પ્રાણીઓ છે તેમ.

(૧૫૫) આત્માની છંદગી તથા મરણ વીશે, તથા તેને વગર તેજનો જનવાની નીશાણી વીશે, બહી દીનને સમતો ખાસાસો. ૧

જાણવું કે, આત્માની છંદગી, અકલ અને અગમજુદ્ધીથી છે. અને તેનું મરણ, ઉલટા વીચાર અને હટ યાને મજતથી છે. આત્માને તેજવનું ધણું, અકલમંદ અને અગમજુદ્ધીનો વધારો કરનારા પુરુષોની હોસ્તી, વેહેવાર અને તેની સાથની પરપુષ્ટ કરવાથી છે. આત્માનાં તેજનું ધણું, જુરી યુદ્ધીવાળા (કુખાનો) ઘટાડો કરનારા અને યજ્ઞની દીનનું નહીં સાંભળનારા જુરા હાકેમની હોસ્તી, વેહેવાર અને તેની સાથની વાતથી-તથી છે. તથા તેને બહા વીચારનું કામ કરવાની આજ્ઞા પડવી, પવીન ૫

કરમાનવાળી ઉત્તમ (દીનની) અક્ષલથી છે. અને તેને ધુરા વીચારતું કામ કરવાની વ્યાહતવાળી કલ્પિતતુ' મલતુ', તદન ઉલટા વીચારના ધુરા કરેલવાળા શુસ્સાથી છે.

- ૧ (૧૧૪) રોશની અને અંધાર, તથા તેને લગતા પ્રાયશ્ચ અને નુકશાન વાંધે, ભલી દીનને લગતા ખોલાસો.

- ૨ બાણુ' કે, રોશનીને લગતો, (યાને યજ્ઞી ખોરેહનો), કાયદો વ્યાત્માને લગતો છે. અને તે અમર્ગીને લગતું ઇમાન, ખુશી, પ્રકાશ, મોહબત, ફરીઆફત અને પવીત્ર સવાબનાં કામને બેહુદ રીતે બહેર કરનાર છે. જ્ઞાન દાનાઈ અને સચ્ચાઈથી, અમર્ગીને લગતો કાયદો છે. તેમજ ખોરશેહ તથા અંદ્ર અને શેતારાઓથી, પાણી—ઝાડપાન, ગોશપંદ, વ્યાદગી, વરસાદ અને ખીજ ભલી પેદાએશને અહેરેમનના નુકશાનથી કાયદો થાય છે. તેઓની અંદર કાયદો હોવાને લીધે, તેની ખુબી આપનારી તાબેશ, કુખતુ' નીવારણ કરનારી વસ્તુને નામે ખોલાય છે. (જ્ઞાનકે) પાપીના વાંધાનો ખોલાસો કરનાર (યાને અપવીતરાઈને દુર કરનાર) ખોરશેહનો પ્રકાશ છે. તથા વરસાદનાં અંધાનનો નીચેનો લાવનાર (યાને અટકેલા વરસાદને વરસાવનાર) ખોરશેહનો પ્રતવ છે. અંધારાથી, અમર્ગીને લગતા વ્યાત્માને ધારતી અને બચ તથા અંધાપાની ખીજ અને વગર કામે અસ્ત પામવાનું તથા અણુદીઠપણાથી અને તહી બજાવાનું નુકશાન છે. અણુપણાથી તથા ખોટાંથી અને ખોરશેહની માલના અટકવાથી તથા મરમીના બતા રેહવાથી અને ખીજ બહીઓથી (હોકોને) અતીઅંત નુકશાન થાય છે. અને તે નુકશાનની ફરીઆદનો કાયદો તેની અંદર યજ્ઞોને બેલાઈને કામ કરવાએ થાય છે.

(૪૫૮) અહુરમઝ્દની ચહડતે દરજ્જેની ક્ષીઅતધી, દીનદાર ૧
લોકો વખતને લગતી ઘાટને તોડેલે- તે વીથે
બધી દીનને લગતો ખોલાસો-

ખાણુડું કે, અહુરમઝ્દે કુન્યાના લોકોને મઝદીઅશની દીન ૨
શ્રોત્રેરેતિના વખત સૂધી એહુરેમનને ઠાલવા તથા ઘટાડવા સારું
બોલેલી છે. તે (દીન) થી, એહુરેમન હુમેશાં પોતાની ખીલતી હાલતમાં ઘુટશે
રહેશે. અને નેક પેદાએશ, શ્રોત્રેરેતિના વખતવેર હુમેશાં તે (દીન) થી,
એહુરેમનને વગર જોતાંવાર તોડતી જશે. અને એહુરેમનના જે ઇરાદાઓ
છે, તે દરએક ઇરાદાની ઉપર બધી દીનવાળા લોકો એવી રીતે ફાવશે, કે
તે એહુરેમનને તે વખતમાં બધી દીન તથા તેને લગતા દીનદાર લોકોથી
(પોતાનો) સુધારા થવાની તથા ઘટાડો થવાની ધાસ્તી રહેશે. એહુરેમનને દાખી
નાખવા અને બાહેર કાઢવામાં દાદાર હોરમઝ્દની ચહતી કૌવત ગણાયો,
તથા તેને તેથી કુન્યાને પાછી સુધારવાની અને મઝદીઅશની દીનને
ચહતે દરજ્જેની બનાવવાની, હીમત તથા ક્ષેત્ર મલશે. આએ વખતો
વીથે બધી દીનની અંદર કહેલું છે, તેમજ મઝદીઅશની દીનની નેક પેદા-
એશ કયા વખતમાં સપેન્તોમધનીકશ અને અંધ્રમધનીકશનાં કામની
સાથે જોડાયેલી રહેશે, તથા (કયા વખત ઉપર) ચહતે દરજ્જેની બનશે,
અને કહી વેલા ઘણી ઉતરતે દરજ્જેની રહેશે, તે વીથેની વીમત દીનને
લગતાં બીજા પ્રકરણમાં બહાવેલી છે.

(૪૫૯) આત્મા અને બદનના અવ્યવો વીથે, બધી ૧
દીનને લગતો ખોલાસો-

ખાણુડું કે, (ખાણુસની) હૈયાતીતું ઉતપણુ યતું, પેહેલ્લી ૨
મીનાઇ કુન્યામાંથી છે. અને આત્માની સાથે સઘળી કાયાતું
એક બીજા સાથતું બંધારણુ, તેનીથી (પાને હૈયાતીથી) છે. અને
અપ્પએ કુન્યાની કાયાતું આત્માની સાથે જોડાયું, બદનના અવ્યવોથી
છે. અવ્યવો, દેહથી કાએદાસર રહેનારા છે. અને કાએદાસરની કાયા,

- ૩ એ તેની (યાને આત્માની) જાત તરીકે છે. વળી તેની આંખે (એટલે જ નીચી લખેલી) બે વીગત છે. પહેલું રૂપને લગતું કામ કરવું, અને બીજું ઇચ્છાને લગતું કામ કરવું. આત્મા અને કાયા એ બેઉના સંબંધથી રૂપને લગતાં કામનું બનવું છે. જેમ કે ખીટીમાંથી પાણીનું (બનવું છે). જાડપાંનનું બનવું જમીન અને પાણીમાંથી છે અને આડનાં મુળથી આડનાં ફળોનું બનવું છે. તથા ભોરપંદોને કુષ તથા હરબેક છાંન-ગીને લગતી સારી રેખાવવાળી ચીજો જોવી કે ચરખી—ભોલી—ચામડી અને ખાજનું બનવું—આડપાનોના ખોરાકથી અને પાણીને પીવાથી
- ૪ છે. એજ પ્રમાણે બીજી વસ્તુઓ (તું બનવું)—ઇચ્છાની મરજીથી છે. જેમ કે લાકડાંથી આકાર બનાવનાર (સુધાર) રણસીંગકું અથવા ભેંપુરી અને બીજી બનાવટ બનાવનાર છે. તથા કુંભારની મરજીથી મારીનાં વાસણનું બનવું છે. ધુનાંના વારા તથા પોલ્લાં અને નખ ભેવાની છરી તથા
- ૫ એરીન અને વીટીઓ સોનીની બનાવટની ઇચ્છાથી બને છે. એજ પ્રમાણે બીજી વસ્તુઓ રૂપ અને ઇચ્છા એ બેઉના સંબંધથી છે. જેમ કે આંદમી (તેને લગતા) ચેહેરાથી છે. અને જમીનથી ઘઉં (અને અનાજ) ને
- ૬ લગતી વસ્તુઓ છે. ચેહેરા અથવા રૂપથી તથા અથવો (યાને બદનના ભાગો)-થી તેના બનાવનારની લાએક ઇચ્છાનું જણાવું છે. શેરદીનું ઢગવું જમીનમાંથી છે. અને તેને ત્રીધાશને સાડ પસંદ કરવી છે. વસ્તુની ઉત્પત્તિ જમીનમાંથી છે. જેમકે હાલના ભોકોને ધી (ખાવાને) લગતી ઇચ્છા, ધી અને શાકર એ બેઉની ઘટતી મેળવણીથી છે. જમીનને લગતી મીનિના રેખાવે (માણસની) ઇચ્છા સફાઈકાર યાને તાજગીવાળી થાય છે.
- ૭ દીનની અંદર જણાવેલું છે કે, જો માણસ એવી ખોરેહવાળું હોય છે, તે તેના ઉપરી ખોરેહમંદ ઇન્દ્રિયોના સમબને લીધે છે. તેજ પ્રમાણે જાડગર હાકેમની જાતને, અંધકાર છુરી છીર્તાની અંદર ફરવું દેવાથી છે. આંખે અને પેલી કુખાને લગતી સઘળી તરેહની સમજનું મળવું આંખે (ઉપર જણાવેલાં) મુળથી છે. જેમ કે આગળા કાતાવોના કોલ છે કે, આત્મા અને તેના અથવોની અંદર તેને લગતી સઘળી સમજ રેહ છે.

(૧૧૦) ખોદામરતીના ચહડતાં દરજ્જા વીશે, ભક્ષી
હીનને લગતો ખોદાસો.

જાંણુનું કે, વ્યાખ્યે કુન્યાનાં વ્યાહતીઓની અંદર યજ્ઞકોનું પ્રકાશનું, ૨
ભલાધને લીધે છે. અને પુરાધને લીધે (તે યજ્ઞકોના પ્રકાશનું) કમલાનું
છે. (કુન્યામાં) કાપકાના વધારાને સાડું, ભલા લોકો છે. અને કુન્યાની ૩
નેકીને ખરાબ કરવા સાડું, પુરા લોકો છે; જ્યાં ચહડતો દરજ્જો (લોકો-
થી) મેલવાતો નથી. જે ખોદાને જાનનારો છે, તેનો સર્વેથી સરસ ચહડતો ૪
દરજ્જો એ તરેહથી છે. તેમાં એક તેના રવાનની સાથે સડવ્યાતથી
હોરમજનો સાંબંધ હોય છે, તેથી તે વ્યાહતીની યુક્તિ અને કરોહર
સમલાં લોકોના કામ્યેકાનું કામ કરનારું થાય છે. બીજું—તેને વીશે
હીનમાં જણાવેલું છે કે, તે વ્યાહતી તનપસીનના વખતમાં (પેદાએશને માટે)
એહરેમન ઉપરની સેવટની પુરતી કતેહ મેળવવાનું કામ કરનારું છે.
તથા એહરેમનને (વ્યાખ્યે કુન્યામાંથી) હમેશનો હાંકી કાહડવાએ તથા
વગર તેજનો કરવાએ, સમજી બહનવાળી હૈયાતીઓને પાકું સુધરવું
તથા દોળખથી છુટવું છે. અને ખલકના લોકોને કામ્યેદમંદ છાંદગી
ગુજારવી છે. અને છેલ્લા સુધારાના વખત ઉપર તમામ વ્યાહતીઓ
મેકાલીથી છુટકારો પામેલાં અને દાહર હોરમજની હજુરમાં એક ચેટ્ટી
તરીકે રેહનારાં થાયો.

(૧૧૧) ચહડાંની કહીઅતને લગતા પેદાએશના વીચાર વીશે, ૧
ભક્ષી હીનને લગતો ખોદાસો.

જાંણુનું કે, પેદાએશનાં દરએક કામને લગતો વીચાર, તેને લગતી ૨
હીલ્યાલને માટેનો છે. સમજી પેદાએશ, તેને લગતી બનાવટ તથા વગર
બનાવટનાં એકસરખાં કામની અંદર એકબીજાથી જુદી છે. અને તેને
લગતી હીલ્યાલ કરનારી છે. માણસને લગતી ધારણા, ઘણી ચહડતે ૩
દરજ્જોની હૈયાતીને લગતી વસ્તુઓને સાડું, યાને આત્માને સાડું છે.

- દરએક હુયાતીવાણું આદમી સવાબ યા ગુનાહની ઇચ્છા રાખેછે. કોઈ મીનાને લગતું, કે આ કુન્યાને લગતું પ્રાણી, તેવી ઇચ્છા વગરનું નથી. કોઈ શખસ તેને લગતી તે ઇચ્છા સીવાયનું વીચારવા તથા કરવાને
- ૪ શક્તીવાન નથી. આદમીને ચઢતે ઢરજ્જેતું બનવું, ઇઝદી શક્તીના ઉપરીપણાના વીચારથી છે; કારણકે તેથી, જે એકને ખાટોનાં કામનો (યાને પાપનો) વીચાર છે, તેને તેછોડી દીએછે. જે કોઈ હુમેશા મીના અને ગેતીને લગતી શક્તીની ખારફતે, પોતાની હુયાતીના સંબંધવાળાં કામને ખાટોના વીચાર શખનાર છે, તે ખચીત બીજાને લગતી (યાને અંધમનઈનીફશની) કલિઅત વગરનો છે. (એટલેજે એહરેમનની
- ૫ કલિઅત તેમાં રહેતી નથી.) (આદમી) એહરેમનની એક જાતના સંબંધથી હીલચાલ કરવાએ, (એહરેમન) તેને પોતાને લગતા ગ્રેહોની જાતની માફકતું બતાવી શકેછે. અને દરએક આદમી હુમેશા પોતાનાં કામને લગતા ઉદ્યોગની અંદર તે (એહરેમન) ના વસીલા તરીકે હોયછે, તે તેની પેલાએશ તરીકે તે પેલા (એહરેમન) થી ઉસકેરાયલું રીએછે. જેમ ખોરશેદ, અંદર અને સેતારાઓની અંદર આસમાની સેતારાઓનો એક ભાગ ગણાયછે, તેમ. એટલેજે જેમ આસમાની હોરની અંદર કેટલાએક ગ્રહો હોરમજ્દી ભાગે ચાલનારા છે અને કેટલાએક એહરેમની ભાગે ચાલનારા છે, તે પ્રમાણેનું તે એહરેમની રાહ ઉપર ચાલનારૂં માણસ છે. જેમકે આતશ અને પાણી પવનથી જોસવંતા થાયછે, તે જોસ, એકે પ્રથમ તેઓના પોતાનાં કામના ઉદ્યોગની મદદને સાઈં આપવામાં આવેલો હોતો. તે વેગા તેઓ રાહ ખારનાર થાય તેને સાઈં તે જોશ નહીં હોતો; પણ તેઓ પોતાના કામની હીલચાલ કરવાની ઇચ્છાથી, રાહમારૂં (યાને ખોદાઈ તરીકાથી ઉલટા) થયાછે. અને તેઓ ઉલટાં કામની તરફ ફરેઆછે. જે આદમીઓની ઇચ્છાની અંદરની હીલચાલ, તેના ઉદ્યોગમાં તે ફરઅંદેશીવાળા અને સર્વેથી ચઢતે ઢરજ્જેના પાક ઇન્જોની સરકારીને ખાટોના કામને લગતી હોયછે, તેઓ હુમેશાં, તે ઇન્જોના સંબંધવાળી પેલાએશ તરીકે ચઢતે ઢરજ્જેનાં કામ કરનારાં થાયેછે.

(૧૪૧૨) કામ કરનારાઓની અંદર, મઝદીઆશની દીનવાળા ત્રણ ૧
બધુ, જે હોરમજદના વીચારની અંદર પુરતા છે, તેઓ
વીરવારા રાખવા જોગ છે. તે વીરો ભલી
દીનને લગતો ખોલાસો.

જાંણુ' કે, કામ કરનારાઓની અંદર, મઝદીઆશની દીનવાળા ત્રણ ૨
બધુ, જે અહુરમજદના વીચારની અંદર પુરતા (પાને સંપુરણ) છે, તેઓ
વીચાર રાખવાજોગ છે. જેઓની વીગત આ પ્રમાણેની છે. એક સામવટથી ૩
અહુરમજદને લગતો ઇતસાફ કરનારો અને ખોલ્લી રીતની શાક્ષીથી કોઈનેબી
ખોદારથી સુલભગ નહીં નુકસાન કરનારો (નીઆમીસ). બીજો અહુરમજદને ૪
લગતી ખાલેશ અગમ બુદ્ધીથી, હરએક આદમીને તેના સંપુરણ વીચારથી
ઘટતી સમજ આપનારો (ધરમગુરૂ). અને ત્રીજો ઇતસાફને લગતી ખોરેહવાળો ૫
(પાને કુદરતી સકતી પામેલો) પાદશાહ છે. અને તે અહુરમજદની તરફનાં
પુરતાં ખોરેહતી ખેસારતથી, (ફન્યાની અંદર) પ્રકાશી નીકળનારો છે.

(૧૪૧૩) અહુરમજદ અને એહરેમનની દીન—તેના પોશાક તથા ૧
તેઓને લગતો સુધારો—અને (તેઓની)દીનનાં ચલણ વીધે—
તથા તેઓના તાબેદારોનાં ઘટતાં નામ વીધે, ભલી
દીનને લગતો ખોલાસો.

જાંણુ' કે, અહુરમજદની દીન, એ અહુરમજદની દાનાઈ છે. તેના ૨
પોશાક (પાને બદન) એ ભલાઈ છે. તેને એમ આપનાર, સચ્ચાઈ છે. અને
તેના લાએક તાબેદાર, યજ્ઞપ્રસ્તો છે. અને તેની મલલય, અહુરમજદને
માનવાની છે. અને જે કોઈ તેના તાબેદાર લોકો છે, તેઓનું નામ યજ્ઞપ્રસ્તો
છે. અને તે દીનને ફન્યામાં ચાલુ રાખનારા, ડાહ્યપણવાળા લોકો—
દાનેશમંદ પાદશાહ—તથા પવીત્ર જરથોશતી વડો ધરમગુરૂ છે. એહરે- ૩
મનની દીન, એ એહરેમનની શુરી બુદ્ધી છે. તેના પેહરવાશ (પાને જાત)
નેહીને હાણી પોહચાડવાની કેળવણી છે—તેને એમ આપનાર, ખોદાર
અને ઠગાઈ છે. અને તેને લગતા લોકો, રેવની પરશતેશ કરનારા છે.

તેની મતલબ, દેવને માનવાની છે—અને તેના તામેદાર લોકો. દેવને માનનારા છે. વળી તેની મતલબ, દેવપ્રસ્તીની છે. કુત્યામાં તે (હીન) ને મલાવનારા, ઠવી લોકમાં બધી હીનને લગતું નહીં સાંભળનારો ધુરો રાજા તથા ઠગારો ધરમશુદ્ધ છે.

- ૧ (૧૫૫) આદમીને જનમતી વખતે પેહલી—બીજી અને ત્રીજી ઘાટ કરનારા હજી વીધે. તથા તે હજીની સામજી ધનારી આકુરમજની ધારણા વીધે. બધી હીનને લગતો ખાસારો.

- ૨ ખાંજુડું કે, આદમીએને જનમતી વખતે પેહલી ઘાટ કરનારો, અકોમન (યાને ધુરા વીચારની શક્તિવાળો) હજી છે. તે (ખાંજુસને) જનમવાનું કામ સરજીમાં પોહ્યાડવાની આગમ્ય, કુખની હલકી પોહ્યાડનારો અને તનપસીનને લગતી ધજા તેને દેખાડનારો છે. અને
- ૩ તેની ઇલાજી જનમતી વખતે એક બચ્ચાંના રડવાના વખતની છે. આ એ હજીની સામજી ધનાર પેહમન (યાને બધા વીચારવાળી શક્તી), નેહીથી તેને તનપસીનને લગતી હંમેશની સેવકવાળી છ'ંદગી દેખાડનારો છે.
- ૪ જેની ઇલાજી એક બચ્ચાંને ખુશીનો વખત ગુજારવાની છે. બીજી ઘાટ કરનારો "આઝ" (યાને લોભનો) હજી છે. તે બચ્ચાંનાં બદનને લુખ અને તરસથી કુબલું કરનારી શક્તિવાળો છે. તેથી તે બચ્ચું પેલા કરનાર ઠાઠારની તરફથી ધરતી રીતનો છુટકારો મેળવનારું તથા ■ (હજી) ની ઉપર ફતેહ મેળવનારું, લુખ અને તરસ મટાડનારા કુધના લેગતદાર ખોરાકની મદદ મેળવવાથી છે. અને તે બદનને તરૂમ કરનારો ખોરાક 'આઝ' (યાને લુખતા) હજીને ખાતનારો છે. ત્રીજી ઘાટ કરનારો હજી, અપ્રમાણીક ડંધથી બદનને હાણી પોહ્યાડનારો, તથા (ખાંજુસને) સુસ્તી કરનારો હજી છે. તેનાં ગુજશાનને અટકાવડું, બદનને લુખ આપનારી પ્રમાણીક ડંધથી છે.

(૧૫૪) ચરત્રને માટેની નીશાની તથા તેને માટેના ઘેડાવ વીધે, ૧
ભક્ષી દીનને લગતો ખિલાસો.

જાણુ' કે, આસમાન ઉપરની વસ્તુને લગતી ચેઆર તરેહની નીશાની ૨
છે. એક વસ્તુ પોતે, નીશાન વગરની હોય. બીજું એક વસ્તુ પોતે (આસમાન) ૩-૪
ઉપર (નીશાનવાળી) હોય. તરીજું એક વસ્તુ પોતે આસમાન ઉપર ૫
(નીશાનીવાળી) નહીં હોય. ચોથું એક વસ્તુ પોતે મુતલક નહીં હોય. ૬
તેમજ આસમાન ઉપર તેની નીશાન પણ નહીં હોય. જે વસ્તુ પોતે ૭
નીશાન વગરની છે, તે કેહીએ કે, ચોખાસાંની રૂતુ જોનો રૂખાવ સાચેઆ-
ન (પાને વાજળ) વાળો હોવો જોઈએ, તે વરસાદની નીશાની જે પવન અને
વાજલાંએને લગતી છે, તેની હીલચાલ વગરની હોય, તો તેથી સહુમજબુ' કે ૮
વરસાદનું આવવું જતું રહેલું છે. એક વસ્તુ પોતે આસમાન ઉપર ૯
નીશાનીવાળી હોય. જેમ કે ગરમીની રૂતુ સાચેઆન (પાને વાજળ) વાળી
હોય. અને તે વખતે (આસમાન) ઉપર પવન વગર હીલચાલનો અને વાજલાં
સ્થીર (પાને ધંખ) હોય, તો તેથી સહુમજબુ' કે વરસાદની નીશાન છે.
જે વસ્તુ (આસમાન) ઉપર નીશાનવાળી નહીં હોય, જેમ કે ચોખા- ૫
સાંની રૂતુ હોય અને પક્ષીએએ પોતાનો ખાજો બતાવેલો હોય, તો
તેથી જાણુ' કે વરસાદની નીશાણી છે. એટલેજ વરસાદનું ઉપરથી
આવવું થશે. કોઈ વસ્તુ જતે (આસમાન) ઉપર નહીં હોય, તેમજ ૧૦
તેને લગતી કાંઈ નીશાન આસમાન ઉપર નહીં હોય. જેમકે ગરમીની
રૂતુ હોય અને પક્ષીએએ પોતાનો ખાજો વરસાદની નીશાનવાળો કરેલો
હોય, તો તે ઉપરથી સહુમજબુ' કે (આસમાન) સાપાવાણું નથી, તે છતાં
વરસાદ આવવો જોઈએ.

(૧૫૫) આતશોની ચાંદર વગર ધુમારાવાળો તથા ધુમારાવાળો ૧
(આતશ) કે. તે વીસે ભક્ષી દીનને લગતો ખિલાસો.

જાણુ' કે, વચર ધુમારાવાળો જે આતશ છે, તે નીરમલપણાંથી ૨
પ્રકાશે. અને તે લાયકીવાળા પગલોને લગતો છે. અને ધુમારાવાળો ૩

- જે આતશ છે, તેની અંદર વગર ખાલેશીવાલી વસ્તુઓનું બેળાણું છે. તે (આતશ) અંધારાવાળાં વગર તેજના ધુમારાની સાથે પ્રકાશે છે. એટલામાટે ધુવાં સાથના સમગ્ર આતશોમાં દોળખનાં ધુમારાવાળો આતશ સરવેથી સરસ ધુમારાવાળો છે. જે ધુમારાવાળા આતશ છે, તે સુધાસને સાડું જમીનની અંદર રોશન રહે છે. અને તે આતશ (જમીનને) સુકવવા સાડું સુકાશવાળી ગરમીના સખખ તરીકે છે. તરાવતને ફર કરવા સાડું જે આતશો છે, તે આસમાન ઉપરથી પ્રકાશનારા (સૂર્ય તથા ચંદ્ર) છે.

- ૧ (૧૪૪) ખોટું બોલનાર અંધમેનીહિશ સખી ભોગવનારો છે. અને રૂપેનામીનો પોતાને ચહડતે કરજને ચલાવનારો છે. તથા રૂપેનામીનો અંધમેનીહિશપર વધારે કઠીવતવાળો છે. તે બીધે બલી દીનને ભગતો ખોલાશે.

- ૨ ખાણુનું કે, ખોટું બોલનાર અંધમેનીહિશ સખી ભોગવનારો છે. એટલેજે અહુરમઝદની પેદાએશની સાથે લડાઈ કરવામાં તેને હાર ખાવી તથા પાણું ફરવું છે. અને રૂપેનામીનો તેની ઉપર પોતાને ચહડતે કરજને ચલાવનારો એથી છે કે, અંધમેનીહિશને તેની પેદાએશને હાર ખાવાએ કુઃખ પોહુમવું છે. અને તે કુઃખથી તેની પેદાએશને હાર ખાવી છે. અંધમેનીહિશની ઉપર રૂપેનામીનોએ ફતેહ મેળવવી, અંધમેનીહિશની હાર થવાએ તથા તેની પેદાએશ નાલાયક બનવાએ છે. રૂપેનામીનોની પેદાએશને બલી દીનને (ફનીઆમાં) પ્રસીધ કરવા સાથે છેલલા સુધારાને સાડું બેડાઈને રહેવું છે. તથા રૂપેનામીનો (પોતાની પેદાએશને) સમગ્રી સમગ્ર અને અગમખુદીથી ચલાવનારો છે. અને અંધમેનીહિશની કેટલીક હુલાહી તથા કુઃખો, જે તે ફરજની હુયાતી સુધીની નીશાણી તરીકે છે, તે (ખાણુસનો) આતશ (પોતાની) ખરાબ અવસ્થાને સાડું પોતાને તેની અંધાપાવાળી અંખથી ચલાવે છે તેના સખખને બીધે છે. એટલેજે તેને ભગતી (પાને અંધમઝનીહિશની) લુદ્ધિ જે ખાણુસમાં આમેજ ધાએ નહી, તો તે (ખાણુસ) કુખકારક (દોળખના) ખાડામાં પડે નહી.

(૧૪૪) બેહુ મીનોની (યાને સ્પેનામઈનીહીશ અને
અંશમઈનીહીશની) કહીઅતને ધીછાણવા
વીશે, ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

જાણવું કે, બેહુ મીનોની શક્તીઓને (જાણસ) એવી રીતે પીછા-
ણવાને શક્તીવાન થાએછે, કે જે કોઈ સ્પેનામીનાને પીછાણનારૂં (ઈન-
સાન) હોએછે, તેને તેની (યાને સ્પેનામીનોની) હજુરમાં પોંહવવું છે.
અને તેણે બેહેશત (તું મકાન) મેળવવું છે. વળી જે અંશમઈનીહીશને
પીછાણવાવાળું હોએછે, તેને તેની (યાને અંશમઈનોહીશની) તરફ
ફરવું છે. અને તે ફતેહમંદ બેહુસ્ત છોડીને દોળખમાં જાએછે.

(૧૪૫) સ્પેનામીનોની પેદાએશ સઘળી રીતનો શણગાર પામેલી છે.
અને ધનામીનોની પેદાએશ નોકસાનકારક છે. તે વીશે
ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

જાણવું કે, સ્પેનામીનોની પેદાએશ સઘળી રીતનો શણગાર પામેલી,
તેની હુયાતી હુમેશાં ક્રેટલેક ફરજે ઘટતી રીતની પ્રમાણીક હોવાથી છે.
અને ધનામીનોની પેદાએશ ક્રેટલેએક ફરજે સઘળી (ધનામીનો) થી (શણ-
ગાર પામેલી,) તેને લગતી હુયાતીની ચીજેથી અને તેની (યાને એહુરેમનની)
પોતાની અપ્રમાણીક કહવ્યત તેનામાં હોવાથી હજક-અને નોકસાનવાળી
બનેછે. વળી જે સ્પેનામીનોની પેદાએશ છે, તેની અંદર જલા વીચારની
શક્તીતું મુજ જણાએછે. અને જે ધનામીનોને લગતી પેદાએશ છે, તે તેને
મુખ વગરની કરવા સાદું તેના કાએદાને નોકસાન કરવાને લાએકની-
છે. અને તેથી સ્પેનામીનોની પેદાએશ વગર ધનામીનોની પેદાએ-
શમાં અંધાર વીચાર નજર આવેછે.

- ૧ (૪૪૦) ઘનામીનોનાં રાખત-ધારતીભરેલાં ધાતકીપણાની અંદર, આખે કુન્યાનાં આદમીઓએ પોતાની ઓલાદને ચાહુ રાખવા વીશે, ભણી દીનને લગતો ખેલાસો.

- ૨ બાણુડું કે, દાદાર અધુરમજદે પેઠાએધોને હયાતીનો શણગાર એહુરેમનનાં ધાતકીપણાની અંદર આપેલોછે. અને તે પેઠાએધોને આખે કુન્યામાં જોસ્તાની ખારફતે હીલચાલ કરનારી તથા હયાતીને લગતી ઇચ્છા વાળી બતાવીછે. આખે કુન્યાનાં લોકોમાં, જે અવતે દરજ્જેનાં દુરુમ અને આરામ સાધનાં આદમીઓછે, તે આખે કુન્યામાં એહુરેમનનાં ખેલાપ વગરના તથા પોતાની (અસલ) કહિઅતથી નહીં કરનારાંછે. અને તે સવાબની કહિઅતવાળા ઘાટને કુર કરવાની ઇચ્છા રાખનારા અમેસાસપંદોની માફક આખે કુન્યામાં ઘાટ કરનારાઓની ઉપર ચહુડતે દરજ્જેનાં રેહુછે. અને આદમી વગર ઘાટ કરનારા જોસ્તાની ઇચ્છાવાળું એજ કારણથી બનેછે. અને આખે ઘાટવાળી કુન્યામાં મહુડતે દરજ્જેના તુરની માફક ફાવી નીકલેછે. જેમ આદમીના (બદનની અંદર) આતશ, પાણી અને મીટીને અંદરનો તુરી આતશ જોસ્તા વાળાં રાખેછે તેમ. આખે કુન્યામાં ઘનામીનોની ધાતવાળી હાલતની અંદર (ખાણસોએ) પોતાની ઓલાદને સુધારાથી મલાવવી એ ધારતી ભરેલું કામછે.

- ૧ (૪૪૧) રાધળાં આદમીઓએ (ખોદાના) તાબેદાર તરીકે પોતાને પીછાણવા વીશે, ભણી દીનને લગતો ખેલાસો.

- ૨ બાણુડું કે, રાધળાં આદમીઓ (ખોદાના) તાબેદાર તરીકે પોતાને ગણવાથી, મહુડતે દરજ્જે પોંહુએછે. અને તેઓને દરએક નેહી પરાપત થાયેછે. અને ભલા યજદે તેઓને હયાતીને લગતી તથા મુખ્ય મીજ પોહુઆડેછે. એક મોહુતાજ વગરના બનવું—મીજું અમરગીવાળા થવું—અને ત્રીજું મોરાદ પોંહુવવું, મોહુતાજ વગરનું થવું—બદનને લગતી હાલતનું નેક કામ કરવાએછે. અને તેથી પોતાને વાસ્તે લાએક દોલતનો

તે વધારો કરેછે. વળી નોકશાનકારક હાલતમાં આદમીને ■ દોલતના વધારાથી કેટલેએક દરજ્જે હાલતને લગતાં નેક કામ થાઈ શકેછે. અને તેથી તેની ખુશીનો વધારો થાયછે. અને તેહને લીધે તે હાલતવાળાં (આદમીને) વગર મોહતાબનું કરનારછે. (માણસને) વગર મોતે (પાને અમરગીધી) રેહવાની હાલત એ લુખ્ય છે, તેજ પ્રમાણે તેની ઓલાદને (પાને બચ્ચાંને) હાલત ઉપરાંત કુધનો ખોરાક અમરગીના કાએદાને મારેનો સહમજી આપવો નોકશાનકારક છે. તેજ પ્રમાણે સેતારાએના સંબંધ- ૩
વાળો શુભ વખત, હમેશાં (માણસની) મોરાદને બર લાવનારો છે. અને તેથી નાલાએક દોલતની ઇચ્છા દોલતને મારેની ઇચ્છાવાળાઓને કેટલેક દરજ્જે વધેછે. દોલતને મારેની વધારે ઇચ્છા, ફરાગત આપનારી અને વધારે કલવતવાળી હોએછે, તે ટકી રહેછે. જે (માણસની) ઇચ્છા દોલતથી (લોકોને) ઇજા દેવાને મારેની હોએછે તો, તે આદમીની ઇચ્છા સરંજામ પોંહવતી નથી. અને તેને લગતી નામોરાદીથી, તેને વધારે હલાકી અને ગમનું પોંહવતું છે. માણસને તેની ઇચ્છા બર આપવાથી, ખુબી અને ખુશીનું મેલવવું છે. એ વીશનો ઓલાસો એમ છે કે, ઓલાએતાલાના બંદને (અમંત્રમંત્રીદિશનાં) ઘાટકીપણાંની અંદર ઓલાને પીછાણી તથા આદમીને ખુશી રાખી શકાતું નથી. આદમી પુરતી રીતે ૪
ઓલાની પીછાણી કરવાએ, પોતાને ચઢતે દરજ્જે પોંહવાડેછે. અને તેથી યજ્ઞાંની તરફની સઘળી નેકીથી લાએકનું બનેછે. પણ આદમી જો ઘાટકીપણાંની હાલતમાં હોએછે, તો તે બીજાને (પાને એહરેમનને) રાજી રાખવાને મારેનું રીહેછે. અને તેથી તેને યજ્ઞાંની તરફની લાએક નેકીથી ચઢતે દરજ્જે પોંહવાતું નથી. એટલા વાસ્તે તે બીજાથી (એટલેજ યત્તામીનાથી) (માણસને) લાએક બનવું નથી. જો માણસ મોતે બંધેને (પાને સ્પેતતોમંત્રીદિશ અને અમંત્રમે- નીદિશને એકબીજાની) બરાબરીના દરજ્જાવાળા યા ચઢતે અથવા ઉતરતે દરજ્જેના માણેછે, તો તે મોતે બંધેને એકસરખા દરજ્જાવાળા ગણવું નથી. કુન્યામાં અરાણી, પેદા કરનારની બરોબરનો નથી. તેમજ તે કમ આ ૫
છપાદેહ પેદા કરનાર નથી. ત્યારે એહુને એકબીજાની સાથે રાજી રાખી શકાય નહીં. વળી તે બીજા (એહરેમન)ને ઘાટકી હાલતમાં હોવા છતાં, ખુશી રાખનારની બરોબરનો કેમ ગણાય ? એ સઘળું ધીઆનમાં લેતાં,

પેલાએશનું યુરૂં કરનારને સધળાએને ખુશી રાખનાર અને વસ્તુને પેલા કરનાર તરીકે આદર્શીએએ તકરારમાં લેવો જોઈતા નથી. પણ આદર્શીએ સંપૂર્ણ રીતે જાણવું જોઈએ કે, સર્વેને ખુશી સાથે રહેવું યોગ્યતાવાની તરફથી છે. (દીનમાં) જણાવેલું છે કે, તનપસીનને વખતે ખલકનાં ભોકોની અંદરથી પેલા એવ આપનાર (એહરેમન) ને ફર યાદ જણાવે.

- ૧ (૫૫૧) ભોકોની અંદર વધારે કહીઅતદાર (કાણુ છે) ?
તે વીશે ભક્તી દીનને લગતો ખોલાસો.

- ૨ જાણવું કે, અ્યારે આદર્શીની રોનકદાર જાતને ખાતેલી અને કહીઅત-
વાળી રાખવા સારું આપણને ગોસપંદ દેખાય છે, તે ઉપરથી ગોરુપંદોનું
કહીઅત ચઢતે ફરજેનું જણાય છે. અને અ્યારે ગોરુપંદની કાયા
ખાતેલી તથા રોનકદાર અનેલી જાડપાનને લીધે દેખાય છે, તેથી જાડ
૩ પાનનું કહીઅત આપણને વધારે અગતનું જણાય છે. અ્યારે આપ-
ણને જમીન લીધે જણાય છે કે, જાડપાન તેમાંથી ઉગનારાં છે અને
આદર્શીએ તથા ગોરુપંદોને વધારે જોખદાર બનવું તેને લીધે છે. ત્યારે
ફરાગત આપવા સારૂ જમીનની વસ્તુ આપણને વધારે અગતની દેખાય છે.
૪ અ્યારે પાણી, જમીન, જાડપાન, ગોરુપંદ અને આદર્શીને ચલાવ-
નારો પવન છે, એવું આપણને જણાય છે. ત્યારે હૈયાતીને વધારે
૫ શક્તી પવનથી છે, એવું આપણને જણાય છે. અ્યારે ચલકાટ (પાને
નુરી વસ્તુ) લીધે આપણને જણાય છે કે, તે હૈયાતીના ઉપરી પવનને
ચલાવનાર તરીકે છે, ત્યારે તે ઘટતી રીતની મજબ આપનારો ચલકાટ
૬ આપણને સર્વેથી સરસ કહીઅતવાળો દેખાય છે. અને અ્યારે ભલી
દીનથી આપણને જણાય છે કે, ચલકાટને (પાને આત્માને) ચલાવનારી
જે ઉપરી તરીકેની વસ્તુ છે, તે ફતેહ મેળવનારું ફરોહર છે. તે ઉપરથી
જણાય છે કે આસમાન, પવન, પાણી, અને જમીનને તે ફતેહમાં
ફરોહરો પોતાના ચલકાટ અને ધોરેહની મારફતે મુકારો કરવા
સારું છે. વળી અ્યારે શુરૂ, અંદ અને તારાઓ આપણને તેજવાળા

દેખાપછે; તે ઉપરથી જણાયછે કે, તેઓની જાતની અંદર ઘણાં કલ્પિત-
દાર અશો કશેહરો છે. જે પ્રમાણે હમણાં આએ કુન્યાની સપાટી ઉપર
આએ કુન્યાની કાયાવાળાઓમાં દીનદાર આદમીઓ મહુડતે દરજ્જેનાં
સરદારી અને હકુમત કરનારાં છે. તે પ્રમાણે આએ કુન્યાનાં લોકો
ઉપર તેઓના યજ્ઞદોની કલ્પિત મોહરો દરજ્જે ભોગવનારી છે.

(૩૫૫) એ મુળ વીથે ભલી દીનને લગતો ખેલાસો.

૧

જાણુતું કે, આદમીનું કામ સવાબ યા ગુનાહને લગતું છે. તેમાં ૨
સવાબનું કામ; એ આદમીનાં સવાબને લગતા એરાદાથી છે. અને તેનો
વસીલા; આદમીની અંદર બેહુમન યાને ભલા વીચારવાળી હયાતીને
લગતી અક્લ છે.

આદમીની તરફથી ગુનાહનું કામ—ગુનાહને લગતા એરાદાથી ૩
છે. અને તેનો સબબ આદમીની અંદરની યુરાં મનવાળી ઉલટી અક્લ

છે. ભલા વીચારવાળી અક્લ—આદમીની અંદર દાદારની તરફનો ૪
સવાબ, અશોઈ, કાયદો, અને સુખને લાવનારી વસ્તુ છે. અને યુરાં

મનવાળી ઉલટી અક્લ—આદમીની અંદર ગુનાહ, અપવીત્રાઈ, નોક-
શાન, અને ગમને લાવનારા વસીલા તરીકે છે. જ્યાં આદમી દાદારના

ભલા વીચારવાળી સકતીથી—સવાબ, અશોઈ, દીન, અને આદમીનાં સુખ-
ને મારેતું નહીં હોય, તો તેને લીધે યુરાં મનવાળી ઉલટી અક્લ—

ગુનાહ, અપવીત્રાઈ, નોકશાન અને માણસની ગમગીનીના વસીલા
તરીકેનું કામ કરવા સાફ માણસની અંદર રહે છે. જેનાં અન્તકરણનું ૫

મુલ બદલને લગતા સારા ખવાસનું છે. અને ભલા વીચારની અક્લનાં
બુલને લગતું છે. તેની ખાસીઅત સવાબ, પવીત્રાઈ, કાયદો, અને સુખ-
ને માણસની અંદર લાવનારા યજ્ઞદના સંબંધવાળું છે. એ ઉપરથી ૬

જણાયછે કે, એ મુલોમાંનું એક સવાબ, અશોઈ, કાયદો અને સુખને
મારેતું છે અને તે નેકીનાં મુલને લગતું છે. અને એક ગુનાહ, ખોટાઈ,
નોકશાન, ગમ અને હલાકી માણસની અંદર લાવનારા વસીલા તરીકે છે.

જેમરમણુએ તેમાંના એક (એહરેમન) ના મુળને લગતા હોએ, જેઓનો ૭

ધરમ લોભી જાતવાળાને લગતો હોય તો, તેઓ હુયાતીને સાડું પાપ, ખોટાઈ, નોકસાન વ્યને ગમ માણસની હલાકીને સાડું લાવનારા છે. વ્યને તેઓ ખલકના કુશમન તરીકે કહેવાય છે. તેવો ધરમ ખલકને સાડું લાકારને લગતો, વ્યને સલામતીવાળો કહેવાય છે તે તેમ કહેવાયો નહીં જોઈએ,

- ૧ (૪૪૫) માણસના (આવતી કુન્યાના) સવાળને લગતાં મકાન અને ગુનાહને લગતા ખાર વીરો, ભક્ષી દીનને લગતો ખોસાતો.

- ૨ જાણતું કે, આદમીનું (પેલી કુનીઆ) ની અંદર, સવાળને લગતું રેહઠાણ વ્યાએ (નીચે જણાવેલી) માર વસ્તુથી છે. એક અહુર-મજ્દની આરાધના કરવાથી. બીજું. અહુરમજ્દને લગતી ઇચ્છા રાખવાથી. ત્રીજું. તે ઇચ્છાને લગતી ઉલટ રાખવાથી. ચોથું. તેનામાં

- ૩ (યજ્ઞદાની) આરાધનાને લગતી ઇચ્છા હોવાથી. (ઉપલી વીગતમાં જણાવેલું પેહેલી વસ્તુને લગતું) સવાળનું મકાન, ધણુંજ અહડતે ફરજીનું છે. (બીજી વસ્તુને લગતું) સવાળનું મકાન, તેથી સેહજ ઉતરતું છે. (ત્રીજી વસ્તુને લગતું) સવાળનું મકાન, (હિરમજ્દના) સરવેથી સરસ તામેદારથી સેહજ ઉતરતું. (અને છેલું અહુરમજ્દના) સરવેથી સરસ તામેદારને લગતું છે.

- ૪ અહુરમજ્દની આરાધના કરવી, એ નેહીના ખારને સાડું ભલા (યજ્ઞ વ્યમેસાસ્પંદો વ્યને નેકોકાર આદમીઓ) ની યુલ્લંઘ આવાળે વખાણ કરવાના સબબથી છે. અને તેથી (તે આદમી) સવાળનાં

- ૫ ધણુંજ અહડતે ફરજીનાં મકાનવાળું છે. અહુરમજ્દને લગતી ઇચ્છાવાળું (માણસ), ભલાઓ (યાને અહુરમજ્દ વ્યમેસાસ્પંદો યજ્ઞદો વ્યને ભલા આદમીઓ) ને નેહીને લગતા ખારની મારફતે પુશી કરવાના સબબથી, તથા વ્યાએ કુન્યાને લગતો સારો બહો મેળવવાનાં કારણથી છે. અને એથી તે સવાળનાં સરવેથી અહડતાં મકાનની તજલીકી વાળું ગણાય છે.

- ૬ અહુરમજ્દની ઇચ્છાને લગતું (માણસ), નેહીની તરફના ખારને સાડું ભલાઓને પુશ કરવાથી, વ્યાએ કુન્યાને લગતો સારો બહો

મેળવવાના સમયવાણું છે. અને તેથી તે સરવેથી સરસ ખોદાની તામેદારી કરનારાનાં સવાખનાં મકાનની નબદીધીમાં આવેલું ગણાયે છે.

(ખાણસ) યજ્ઞની આરાધનાની ઇચ્છાવાણું, તે ભલાઓ ૭
(અને દાદર અને તેના યજ્ઞ અમેસાસ્પદો)ની બુદ્ધિ આવાજ વખાણ કરવાના સમયથી ખોદાના સરવેથી સરસ તામેદારતું સવાખતું મકાન મેળવનારું છે.

એજ પ્રમાણે આદમીને સાડ પાપને લગતાં આર બુરાં ઘર આપે ૮
પ્રકારનાં છે. જેમકે પેહલું—બુરાની આરાધના કરવાને લગતું. બીજું. ૯
બુરાની ઇચ્છા રાખવાને લગતું. ત્રીજું. બુરાની ઇચ્છાવાળાને લગતું.
અને ચોથું. (બુરાની) આરાધનાની ઇચ્છાવાણું. ગુનાહને ખાદેનાં બુરાં
મકાનોમાં (પેહલું) ઘણું જ નીચું—(બીજું) ઘણું જ નીચું મકાનની
નબદીધીવાણું. ત્રીજું (દોજખનાં) ઉપરનાં મકાનની નબદીધીનું.
અને ચોથું ગુનાહને લગતું ચહડતે દરજ્જેનું દોજખનું મકાન છે.

બુરા (અંધમધનીશિ) ની આરાધના કરવાને ગુનાહ, જેમકે ૧૦
ભલાઓની દેખધતી ફરજનીને સાડ ભલાને દુઃખ દેવાને છે. અને તેને
સાડ સરવેથી નીચ દરજ્જાવાળાં પાપનું દોજખનું મકાન છે. બુરાની ૧૧
ઇચ્છા રાખવાને લગતો ગુનાહ, જેમકે ભલાઓની સાથે ફરજની રાખી
ભલાને દુઃખ દેવાએ આપે દુન્યામાં સારો બદલો મેળવવાને લગતો
છે. અને તે ખાણસના ગુનાહને લગતું દોજખનું મકાન, ગુનાહના છેક
નીમાં દોજખની પાસેનું છે. બુરાની ઇચ્છાવાળાની આરાધનાને ગુનાહ ૧૨
જેમકે આપે દુન્યાને લગતા કાએદાને સાડ ભલાને જાહેર રીતે ઇજા
દેવાનો છે. અને તે સખસના પાપનું દોજખ ચહતે દરજ્જેના પાપનાં
મકાનની પાસેનું છે. બુરાની આરાધનાને લગતી ઇચ્છા કરવાને લગતું ૧૩
પાપ જેવું કે ભલાને જાહેર રીતે દુઃખ દેધને આપે દુનીઆનો કાએદો
મેળવવાને લગતું છે. સવાખને લગતાં મકાન અને મરતખાની તરફ ૧૪
નજર કરતાં તે સંઘળાં બુજેરગીવાળાં મકાન છે. અને ગુનાહના ૧૫
(પસ્તાવાને) લગતાં દોજખનાં મકાનની અંદર પાપની ધારણની હક
ગુજખનું પસ્તાવાને લગતું કંગાલ દરજ્જાવાણું મકાન છે.

- ૧ (૫૫૦) નહીં પસંદ કરવા જોગ શુભોદી આદમીને પ્રાપ્તિ
 નહીં થવાનાં કારણ- તથા આદમીઓને બીજા એકપુરા
 સારા શુભોદી જુદા જુદા પ્રાપ્તિદો મેળવવામાં પ્રાવી
 નીકલેલાં મેલવાયછે, તેનાં સખખ વીધે,
 બહી દીનને ભમતો ખિલાસો-

- ૨ જાણવું કે, આદમીઓની જાત, પોતાનાં બદન ઉપર હકુમત કરનારી
 બનેલીછે. અને પસંદ કરવા જોગ કામ કરવાથી, તે આપે કુન્યાની
 બીજા પેદાએશોની ઉપર સરદારી કરવાને શક્તીવાન થાયલીછે. એટલે જ
 (આદમીઓ), તે હકુમતની મારફતે પસંદ કરવા જોગ કામ કરવાની
 શક્તી ધરાવવાથી, આતમાને ખાટે મહુડતે દરજ્જો વીચાર કરનારાં
 મહુડતે દરજ્જો બોલનારાં અને મહુડતે દરજ્જો કામ કરનારાંછે.
 તથા જ (આતમાને સાફ) લાએકવું વીચારવું, બોલવું અને કરવું
 નથી, તેને તેઓ છોડી દેનારાંછે. અને પોતાના આતમાઓને કુરગુણો-
 થી કુર રાખેછે. તથા જ તેઓ તેઓની સરદારી નીચે હોયછે, તેઓને
 દોળખથી છુટકારો મેલવનારાં કરેછે. અને બીજા આપે કુનીઆના
 શક્તીવાન લોકોને પોતાની એકપુરી જાતથી, જુદા જુદા સારા શુભોદી
 મારફતે લાએક ફતેહ મેલવેલા બનાવેછે, તે એક આદમીની કલ્યાતને લીધે-
 છે. જેમકે એક કુતરો જેહમનની પેદાએશનાં ગોસ્પંદને સારી પસંદ
 કરવાજોગ રીતે મલાવનાર તરીકેછે, તે ભરવાડ આદમીનાં બળને લીધેછે.
- ૩ જે ભરવાડ (ગોસ્પંદ અને કુતરો) એ જેહુના ઉપરી તરીકેની
 સરદારીથી, તેઓને પસંદ કરવા જોગ રીતે મલાવેછે, (અને તેમાં)
 ગોસ્પંદને વચ્ચે મલાવેછે, અને કુતરાને (ગોસ્પંદની) આગળ રાખેછે.
 તે તે કુતરાને બાહરથી માલતો ભેગાએ, તેને નહીં પસંદ કરનારાઓને
 તેનાં મહુડતે દરજ્જોનાં જોરથી ધારતી ખાવીછે. તથા ચોરોને (તે ગોસ્પંદ,
 દોને) હુદી લેઇ જવાથી અટકવું છે. તેમજ બકરાને ચોરી લેઇ જાક
 વગરને ખાવાની બીહીક રેહુછે. અને તે ગોસ્પંદના કુધથી બચ્માંના
 આતમાને કાએદો તથા ગુરૂપત થવું છે.
- ૪ જે તે ભરવાડ, કાએદાથી ઉલટી રીતે, ગોસ્પંદની અંદર કુતરાને
 મલાવે, અને ગોસ્પંદને બાહર રાખે, તે કુતરો અંદર રેહવાથી,

ગોસ્પંદને નોકસાન કરનાર થાયછે. અને ગોસ્પંદ બાહેર રેહવાને લીધે ચોરોથી ચોરાઈ લુટાઈ જાયછે. તથા વરૂથી લુટાઈને ફાડી ખવાયછે. અને તેથી ભરવાડ દોલત વગરનો અને પાપી રવાનવાળો બનેછે.

(૧૪૫) દીનનો ફરજો ધરાવનારૂં આદમી, નીતીના કાચેદારી ૧
ફરજો નજર થતું નથી. પણ તે, દેવના તરીકાથી
અચીત નજર બનેછે. તે વીશે ભણી
દીનને ભગતો ખોલાસો.

જાણુ કે, દીનનો ફરજો ધરાવનારૂં આદમી, નીતીના કાચેદારી ૨
ફરજો નજર થાતું નથી, કારણ કે તે (આદમી), દીનની અંદર
ફરમાવેલાં ફરજો સવાબનાં કામને સવાબ તરીકે કરનારૂં, અથવા ફરજો
પાપને ભગતાં કામને પાપ તરીકે સહમજને તેથી દુર રેહનારૂં છે.

વળી (દેવની) દીનનો ફરજો ધરાવનારૂં આદમી, તેની દીનની ૩
અંદર, જે કાંઈ સવાબની વસ્તુને પાપ તરીકે ફરમાવેલી હોય, તેથી
દુર રેહવાયે, તથા જે કાંઈ પાપની વસ્તુને સવાબ તરીકે ગણેલી
હોય તે કરવાયે, દેવના તરીકાથી નજર બનેછે.

(૧૪૬) (માંજુસને) તપાસી જોઈને, દીનને ભગતી પદવી ૧
આપવા વીશે, ભણી દીનને ભગતો ખોલાસો.

જાણુ કે, ફરજો શખ્સને હકુમત કરવા સાડું તથા ધનસાફ ૨
ચુકવવા સાડું ચુકર કરે, તેની આગમ્ય તેને તપાસી જોવો. અને
ત્યારપછી હાકમીને સાડું તથા ધનસાફ ચુકવવા સાડું તેને કાચેદાર
ચુકર કરવો, કે તે શખ્સ કોઈની જગ્યાએ પુરો હાકમ તથા ધનસાનનો
ખોટો ચુકાદો કરનારો નહીં થાય. જોઈ હકુમત કરવા તથા ધનસાફ ચુકવવા
સાડું ચુકર કરેલા શખ્સની મારફતે રાજને હીમત મલે. અને (લોકોને)
ધનસાફ આપવાથી લડાઈ ઉભી થાવી અટકે. કારણ કે બેહદ લોકો તેઓની
પુરો હકુમતને તથા ખોટા ચુકાદાને નબરે જોવાથી, જાણી જોઈને તેને મદદ

આપતા નથી; પણ તે યુરુ રાજા અને ખોટા નીયાયાધીસને જોલમની શરૂઆત થતાં જ ફરવી નાખે છે. અને તેની સખ્તી ખમતાં નથી. યુરુ રાજા તથા ખોટો ચુકાદો આપનાર નીયાયાધીસ, કુનીઆને હાથી પોંહુઆડવાને માટેના છે. એજ સખખને સાડે, કીનને લગતા ઉપ-રીને આગમચથી જોવા અને તપાસવો, કે જેને લીધે રાજા અને તેને લગતી હીમત અને કૃતિ કાયમ રહેલી રાકે. અને ક્રેમેની તે (રાજાને લગતી) કીન ખોટી નહીં ગણાયે.

- ૩ રાજાની કીરતી અને ચલકાત, જેલુક લોકોની આંખ આગળ, તેની કીનના ખરાબ દેખાવથી ઢંકાઈ જાયે છે. અને તેનો સારો દેખાવ દેખાવાયે લોકો તેની તરફ ખેંચાયે છે. તેની હકુમતના ભેખાસ (પાને સારા બંદોબસ્ત) ઉપરથી, તેને માટે લોકોની નજર આપાભરેલી હોવી જોઈયે છે. વળી તેની અંદરનો ખવાસ પડભસત હાલતને લગતો દેખાવાયે, ઘણા લોકો તેની એમને નેકીના દેખાવ તરીકે જોતા નથી. વળી જે કોઈ સંપુરણ નજરે તેને જીવે છે ત્યારે તેઓને તેમાં હુયાતી વગરની અને યુરુધવાથી હાલત દેખાયે છે. જેથી તેની તરફ ખેંચાવાથી લોકો આપો-આપ ખસતાયે છે. અને તેઓ તે રાજથી પાછાં ફરવાની ઇચ્છાવાળા થાયે છે. અને સઘળાઓ તે ઉલટાં રાજની અંદર વસવાથી, ઇજા ભોગવનારા થાયે છે. તથા તેઓના રવાંન પાપી બને છે.

- ૧ (૪૪૪) બગર કાયદાએ તથા કાયદાથી (માણસને) મારવા વીશે, ભક્ષી કીનને લગતો ખોલાસો.

- ૨ જાણુ' કે, કાયદા વગરના વીચારની સહનબથી (માણસને) મારવું, તે ઇચ્છાથી મારવું છે. અને (તે) કામ કરનારા સઘળાં માણસો દેવ અને દરૂંગ તરીકેનાં છે. દેવપણું તથા દરૂંગપણું, ભોળ, ઉલટો વીચાર, ઘોરસો, વેર, અદેખાઈ અને બીજા (ફરગુંણો), જે જુનાહને લગતા અને ઇજા દેવાની તરફ (માણસને) ચલાવનારા છે, તે દેવને લગતા છે. આયે કુનીયાનાં દેવ તથા દરૂંગ, વરૂ અને મુજા જાનવરોની કલ્લિઅત ધરાવનારાં લોકો છે.

કાયદથી મારવું, તે અલક્ષની પ્રસંગીકથી મારવું છે. કારણકે ૩
આદમીની અંદર જે પેદાશને કાયદો કરનારા અને અલક્ષને નુક-
સાન કરનારા છે. તેઓમાં યજ્ઞદાને લગતી છાંદગીવાળા લોકો યજ્ઞ-
દાને લગતા છે. અને દેવાની કહિયતવાળા લોકો તેથી (યાને યજ્ઞદાથી)
ફરવાને માટેના છે. તેઓને દીનતાં ફરમાનથી અને પાદશાહના હોકમથી
મારવાનો વાજબી સમજ છે. ગોસ્પંદની અંદરથી કેટલાએક મોટી ઉમર
વાળાં ગોસ્પંદને દીનતાં મોટાં કામને સારૂં ચહુડતે દરજ્જેની કાનાઈ
વાળાં આદમીઓએ દેવાને મોટી ધંજા કરવા સારૂં બહા લોક અને
દીનતા દસ્તુરોની વગર રજાએ દીનની કીરયાથી કાપવા અને તે કામને
માણસો તથા બહા યજ્ઞદાને મોટી કહિયત મળવાનું તથા દેવાને ધંજા
પોહમવાનું સહમજબૂં.*

જે ધર્મગુરુએ દીનને નામે ગોસ્પંદને વગર કાયદે ધંજા દેનારા ૪
છે, તેઓ બહીને લગતાં અતીઅંત નોકસાનો તથા ઉલટાં કામોને માટેના
છે. અને આએ ખાલેસ દીનના બેહુદ કાએલા—નેકી—અને નીતી-
નાં ફરમાનથી વેગલા છે.

(૧૮૧) પાદશાહ કમેશ્વરશત્રુપને દરએક હોકાએ ભલી દીનને ૧
રેલાવવા સારૂં શક્તીવાન થવા તથા તે (દીન) ને લગતો
ઘોતલમ દરજ્જો મેળવવા સારૂં, (ખોદાની તરફથી)
સાત ઘોતલમ (યાને સારા ગુણને લગતી)
વસ્તુ મળી હતી. તે વીશે ભલી
દીનને લગતો ખોલાસો.

બાણુ કે, દીનનાં લખાણથી જણાયલું છે કે, બુજેરગીવાળા ૨
કેયાની પાદશાહ શુશત્રુપને સાત તરફની ઘોતલમ વસ્તુ તેની

* આપણી પરહક મજદીઅમ્મની દીનની અંદર ગાહંબારા અને જશનોના
દીવસોમાં ત્રણ વરસથી ઉપરની ઉમરનાં ગોસ્પંદને પરહેજગાર મજદીઅમ્મના
પાસે હલાલ કરાવી તથા તે ગોસ્પંદના મુખ્ય ભાગેને તેને લગતા યજ્ઞદ અમે-
શાસ્પદોની ખાતુદીને સારૂં ચોળદાએગર મેખિદો પાસે બાજના દરેકથી ધંજાવીને
તે તે ગોસ્પંદ પરહેજગાર જરતોસ્ત્રીઓને ખાવાનું ફરમાન છે. તે મુજબ કરવાથી
યજ્ઞદ અમેશાસ્પદોને ખુશીનું મળવું છે અને દેવ દરજ્જાને ધંજા પોહમવાયે.
અને તે ફરમાન મુજબ હાલમાં ઘણાજ થોડા દીનગુસ્તા જરતોસ્ત્રીઓ કરે છે.
(જુઓ ધર્મશનેનો ૧૧ મો હા.)

આગમ્ય થાઈ ગએલા પાદશાહએ કરતાં ચહુડતો દરજ્જો મેળવવા સાડું (મોઢાએતાલાની તરફથી) મળેલી હતી. અને તેની એવાદના તે પછી ધાનારા પાદશાહેનેલી હકુમતને સાડું તે (મોહટાઈ) મળી હતી. જે (વસ્તુ) અહુરમબદના ધનસાફનો ફુનીઆમાં ફેલાવે કરવા સાડું હમણાથી કાનેશમંદ પાદશાહેને સાડું જણાયલીછે.

- ૩ પેહલ્લી એાતમ વસ્તુ—આએ ફુનીઆની હકુમતની સલામતીના વધારા સાથે તેને લગતી મીનાઈ જહાનની ખુબરગીવાળી નેકીને સંબંધ આપવાને લગતી હતી.
- ૪ બીજી એાતમ વસ્તુ—ફુનીઆનાં લોકોમાં તેને લગતો ધનસાફ માંથરી નાખવો અને તેથી ફુનીઆના સઘળાં આદમીએને તેની ચહુડતે દરજ્જેની હકુમતના તાબેદાર તરીકે ખુશ રાખવાની હતી.
- ૫ ત્રીજી એાતમ વસ્તુ—સરવેથી ચહુડતે દરજ્જેની હીમત અને ક્ષેત્ર મેળવવાની હતી.
- ૬ ચોથી એાતમ વસ્તુ—દરેજ દરવાજાનાં આગણું આગંબ આવનારા સરવે (મોહતાજદારો) ને ખોરાક આપવાની હતી.
- ૭ પાંચમી એાતમ વસ્તુ—જેનીથી કુશમનો ટકી શકે, તેવા ધણા કહિમતદાર હુધીઆરબંદ મોડેસવારોને (રાખવાને) લગતી હતી.
- ૮ છઠી એાતમ વસ્તુ—પાદશાહી મકાનની અંદરની ચહુડતે દરજ્જેની માલમલકુવાળી રાણી (ધરાવવા) ને લગતી હતી.
- ૯ સાતમી એાતમ વસ્તુ—સઘળી કાનાઈથી જબાએશ મેળવેલા ભલા લોકોને (ધાને ફસ્તુર મેળેકોને), તેની હકુમતને લગતાં સઘળાં ખંડનાં આતશખાનાંઓમાં, આતશની જાતન કરવા તથા પાણીએને પાક રાખવા સાડું, તેઓના દરજ્જા મુજબ મુકરર કરવાની હતી. કે જેથી દરએક ભલી દીનવાળો તેની હકુમતની ધ્રુવ્જા મુજબ, પોતાની આએ ફુનીઆની જાતને તથા આતમાને ખુબીવાળો રાખતો રહે, તો તેની એાતમ ખુબીથી, આએ ફુનીઆની હકુમતને તે પાદશાહ મીનાઈ ફુનીઆના ચહુડતે દરજ્જેના સંબંધની સાથે ચલાવી શકે.
- ૧૦ બ્યારે આદમીએ (એક બીજને) ચાહનારાં તથા (એક બીજને) બનતી મદદ આપનારાં રહેછે, ત્યારે તેઓને આદમીને ચાહવાની ખુબીથી તેને લગતી એાતમ ખુશી મળેછે.

જ્યારે આદમીઓ દુરગુણોને પોતાની અંદર રેહવા દેતાં નથી. ૧૧
 અને જે દુરગુણ તેઓનાં બદનની અંદર સંબંધ રાખવાની કોશિશ
 કરેછે, તેઓને (પોતાની અંદરથી) હાંકી કાઢેછે, ત્યારે તેઓને તેથી
 હીનતા તથા ક્ષતિ મેળવવા સારું ઓત્તમ નેહીનું મળવું થાયછે. અને
 જેથી તેઓ હમેશાં પોતાને ઉલટ આપનારા રેહછે. જે કોઈ દરવેશો ૧૨
 (પાને પરહેઝગાર લોકો) ને હમેશાં ધરાયેલા રેહવા સારું, અને એટલો
 ઘટતી રીતનો ખોરાક અને પાણી પોતાની દેવરીએથી આપવું રાખેછે,
 તેથી તેને જે ઓત્તમ વસ્તુનું મળવુંછે, તે આએ ફનીયાને લગતી
 ઓત્તમ હકુમતની સાથે મીનોને લગતી બુન્નેરમીનું છે. જ્યારે એક શખ્સ ૧૩
 (ગરીબ) આદમીઓને સઘળો વખત ખોરાક અને પાણી પોતાની દેવરીએથી
 આપવું રાખેછે, ત્યારે તે શખ્સ પોતાની દેવરીના દરવાજા ઉપર હમેશાં
 ખોરાક આપવાના બંદોબસ્તને લગતી ઓત્તમ વસ્તુ માણુ રાખેછે.

જે કોઈ પોતાની કેટલીએક જાંઘની સવાખ કરવામાં અને ૧૪
 ઝુનાહથી દુર રેહવામાં ઝુન્નરેછે, તો તેથી તે પોતાનાં રવાનને મહડતે
 દરજ્જેનું બનાવનારો છે.

(જે કોઈ) ફનીયામાં નેકનામીનાં કામ કરેછે, તેથી ફશખનને હાંણી ૧૫
 પોહ્યાડવાને તેને ઘણું લશકર અને ઘણું કઠિબતની ઓત્તમ બખ્શોશ મળેછે.

જે કોઈ ભલાં ખાણસની મેહમાનદારી કરનારો હોયછે, તથા જે ૧૬
 કાંઈ વસ્તુ તેને મળેલી હોય તેથી તે (મેહમાન) ને ખુશ કરનારો થાયછે.
 તો તે શખ્સ ગામના સારી માલમલજુવાળા પુરૂષોની ઉપર ઓત્તમ
 બખ્શોશવાળો ગણાયછે.

જે કોઈ આદમી, ગોસ્પંદ, આતશ, અને પાણી, જે તેને લગતું ૧૭
 હોય, તેને ઘરની અંદરની પોતાની હકુમતથી સારી રીતે રાખેછે; તો તે
 શખ્સ તે ઓત્તમ કામધો, અહુરમબદના આતશની બળવાણી કર-
 નારા અશો તરફ અને પાણીને પાક રાખનારા ભલા લોકો ઉપર મહ-
 ડતો દરજ્જો મેળવનારો છે.

જે કોઈ શખ્સ આએ સઘળી સાત વસ્તુમાંની દરએક વસ્તુને ૧૮
 બનતી કોશિશથી આહનારો અને પોતાની કરનારો હોયછે; તો તે કેયાની
 પાશ્યાહ ઝુસ્તારખને સારું ઉપર જણાવેલી ઓત્તમ સાત વસ્તુની
 બરોબર મોહરાઈના બદલો પોતાને માટે મેલવનારો છે.

૧. (૧૧૨) કુનીયાને પુત્રી આપનાર અને તેને હાંણી પોંહ્યાડનાર (વસ્તુ) વીશે, ભણી દીનને લખતો ખાલાસો.

૨. જાણુ' કે, (આપે કુનીયાંની) સઘળી વસ્તુમાંની દરમ્મેક બીજની અંદર પુત્રી આપનારી વસ્તુનો સંબંધ છે, તેજ પ્રમાણે તે વસ્તુની
૩. અંદર હાંણી પોંહ્યાડનારી વસ્તુનો સંબંધ છે. એજ પ્રમાણે સઘળી વસ્તુઓમાં, જે વસ્તુ હાંણી પોંહ્યાડનારની જાત સાથે સંબંધવાળી છે, તે વસ્તુ પુત્રી આપનારને સંબંધ ધરાવનારી છે. જેમકે ગરમી અને તરાવત, જાડપાનને ખીલવનાર તરીકે છે. તેમજ થંડી તથા સુકાસનું તેની સાથે રેહવું, જાડપાનને સુકવી નાખનારી ધાસ્તી તરીકે છે.
૪. તેજ પ્રમાણે ભણી દીનની અંદર કુનીયાને હાંણી પોંહ્યાડનાર ચાર જાણુને જાણાવેલા છે. તેમાં પેહલો—પાણી તથા આતશ અને કુનીયાનાં બીજાં વરધી કરનારાં બુજોને નોકસાન કરનાર તથા હાંણી પોંહ્યાડનાર પુત્રી દીનવાલો (એહરેમન), તથા આપે કુનીયામાં તેની સહમજના સંબંધથી, કુનીયાની ક્લિષ્ટીને ખરાબ કરનારાં તથા હાંણી પોંહ્યાડનારાં આદમીએ છે.
૫. બીજો—દીનની નાપસંદ કેળવણી તથા પુરાં ફરમાન આપનારો ધર્મ શીક્ષક છે. કારણ કે તેની તરફથી પુત્રી દીનવાલા ધર્મશુર્યોની, (પળદાંની) દીનની કાનાઈને તથા યજદાંની હુકમતને નાશ કરનારી તથા ખરાબી કરનારી ઘાતકી સહમજ આપવી છે.
૬. તરીજો—ચોરોને પોતાની દોલતથી મદદ કરનાર, તથા ધરાનીઓ (યાને ભણી દીનવાળાઓ) કાઢારની તરફની જે માલમતા ધરાવતા હોયે તેને તારાજ કરનાર હોયે.
૭. ચોથો—ધનસાફને હાંણી પોંહ્યાડનારા નીયાયાધીસો, જેઓ કુનીયાનાં નીયાયાધીશોની ઉપર ખોટા સુકાદથી કાવનારા હોયે. અને જેઓ કુનીયાને ઉગડ કરનારા તથા જાણી નેઈને હુકમતને પુત્રી મદદ કરનારાઓને સારી બખ્શોશ કરનારા હોયે.
૮. વળી ચાર (જણ) કુનીયાને ફરાગત (યાને સુખ) આપનારા છે. તેમાં એક—સુખનો સંબંધ આણુ રાખવા સારું, પાણી—આતશ અને બીજાં કુનીયાની વરધી કરનારાં બુજોને ભણી દીનના કાબેદસર

નારીકારક વસ્તુથી પાકે રાખનારો તથા આતશોની જતન કરનારો અને બીજાં આતમાવાળાં ગુણોની ઘટતી રીતે રાખનારો હોય; કે તેથી તેની ઓલાદ દાનાઈવાળાં આદર્શોની અંદર પ્રતાપ સાધતી છંદગી ગુજરનારી—તનહરુસ્તીવાળી—ફતેહ મેળવનારી—પવીત્ર જાતવાળી અને ફેરલોએક સારો સુધારો કરનારી થાયછે.

બીજી—દીનનું જ્ઞાન મેળવનારને તથા દીનનાં ફરમાન સહમજ- ૯
નારને, પસંદ કરવાબેગ રીતે દીનની કેળવણી આપનારો ઉસ્તાદ છે; કે જેનીથી દીનની દાનાઈના સંબાળ યુરી દીનવાળા ધર્મ ગુરુઓનાં પાપી નોકસાનથી થાયછે. અને તેથી સામવટભરેલાં દીનનાં ફરમાનથી લોકોને સારી રીતે આલવું—હકુમતને જોય અને ફુનીઆને રોનકદાર બનવું છે.

ત્રીજી—દોલતના સંબંધવાળો પુરૂષ છે, કે જેનેથી (ફુનીઆમાં) ૧૦
મોહટાઈ—સુલેહ અને સખાવત પંથરાયેછે. અને ફુનીઆં ચહડતે દરજ્જેની બનેછે. તથા આદર્શો સુધરેલાં અને જોય આપનારાં થાયેછે. ખલકનાં લોક ખુશ રેહછે અને યબદોને ખુશી હપજેછે.

ચોથું—ઇનસાફને હાણી પોંદ્યાડવાનો સંબંધ ફુનીઆના ૧૧
લોભી તથા જુદા અને યુરા નીઆધીસોને ફાવવાથી છે. પણ ઇનસાફને જોય ફુનીઆના બહા અને સાચા નીયાયાધીસોની ફતેહ થવાથી છે. જે (નીયાયાધીસ) ના તેવા ગુણોથી લોકોને વગર ધાસ્તીએ આબાદ હાલતે અને સારા રેખાવથી રેહવુંછે. અને તેથી આદર્શોનો સંબાલ અને સારી વરૂંધી તથા રાજના સ્થંભનો સારો સુધારો થાયેછે.

(૧૧૧) સુધારા ગુણો તથા બીત્રાડાને લગતા (ફરગુણો)

વીશે ભણી દીનનો ખેલાસો.

જાણવું કે, સુધારાને લગતા ગુણો, સેવકની છંદગીના સંબંધને ૨
વાસ્તેના છે. અને જે (ગુણો) યબદોને લગતા છે. તથા તે દરએક
(ખાલુસની) આતમાવાળી જાતને મારેના છે. અને તેથી યબદો
(ખાલુસની સાથે) જોડાયલા રેહછે. માટે અકલને લગતો વીમાર જે

સેવરની છ'ંછીને સાડું આપતઆવાળી જાતને લગતો નહી હોય તે,
તે (વીમાર) ને (ખાણસે) છોડી દેવો.

- ૩ નેક લોકોને મારે સેવરની છ'ંછીને લગતાં કામો, આકલને લગતા
વીમારના સંબંધથી છે. ખોદાની તાબેદારીના વીમાર સેવરની છનછીની
૪ હલિખતનો સંબંધ મેળવવાને મારેનો છે. અને સેવરની છ'ંછીનો
૫ સંબંધ ખોદાની તાબેદારીના વીમારથી છે. (ખાણસને આખે ફનીઆમાં)
સેવરની છ'ંછીને લાયકનું બનવું, પોતાને તપાસથી રાખવાએ છે. અને
(પોતાને) ચોક્કસાધથી રાખવું, સેવરની છ'ંછીનો લગતો સંબંધ હોવા સાડું
૬ છે. સેવરની સંતોષી છ'ંછીનો સંબંધ હલિખોગથી છે. અને સેવરના
૭ હલિખોગનો સંબંધ તેને લગતી સંતોષી છ'ંછી જુજરવાએ છે. નીતીવાળી
હલિખાલથી આવતી છ'ંછીનો સંબંધ મેળવવો, (પડતાં ફાંખને)
સહેન કરવાની શક્તીથી છે. અને સહેન કરવાની શક્તી, નીતીનાં
કામ કરવા સાડું છે.

- ૮ (દોળખથી) છુટકારો મેળવવા મારેની સેવરની છ'ંછીનો સંબંધ,
નીતીનાં કામ કરવાએ છે. તેમજ સેવરની છ'ંછીનો સંબંધ નીતીના
૯ કામ કરવાથી દોળખથી છુટકારો મેળવવા સાડું છે. સેવરની છ'ંછીનો
સંબંધ ખોદાએતાલાની તાબેદારીના વીમાર રાખવા સાડું મોટું દીલ
રાખવાએ છે. તેમજ ખોદાની તાબેદારીના વીમારથી સેવરની છ'ંછીનો
સંબંધ મોટાં મનને સાડું છે.

- ૧૦ સેવરની છ'ંછીનો મહડતે જરજનેનો સંબંધ સખાવતથી છે.
તેમજ સખાવતથી સેવરની છ'ંછીનો સંબંધ મહડતા જરજનેને મારે-
૧૧ નો છે. સેવરની છ'ંછીને લગતી આકલ મેલવવાનો જથ્થકનો અબી-
આસ, સંતોષના ઉપરીપણાથી છે, તેમજ સેવરની છ'ંછીના સંબંધ-
વાળું સંતોષનું ઉપરીપણું, આકલ મેળવવાના જથ્થકના વીમારે અને
એકીનદારીનાં કામ કરવાથી છે.

- ૧૨ સેવરની છ'ંછીનો સંબંધ દીનનાં ફરમાનોને પસંદ રખાવાએ
છે. તેમજ સેવરની છ'ંછીનો સંબંધ મહડતે જરજેનાં ધમાનથી દીનને
૧૩ લગતાં ફરમાનો જથ્થક રાખવાએ છે. સેવરની છ'ંછીનો સંબંધ
તેની મતલબને લગતાં કાંમનો આકલથી શોધ રાખવાએ છે. તેમજ
૧૪ સેવરની છ'ંછીનો સંબંધ ઈજ્જતને સાડું છે. સેવરની છ'ંછીનો

સંબંધ વગર શુનાહે રહેવાથી છે. અને સવાબને માટેનો ઉદ્દેશ્યોગ સેવકનાં સંબંધને માટે પવીતર રહેવા સારૂ કરવાથી છે. બીજા દરમ્મેક સેવકની છાંદગીને લગતા સારા શુણે માણસની અંદર હોવા, તેના અપ્રત્યક્ષને લગતા સારા ખવાસથી છે.

નોકસાન કરનારા કુરુણા, પાપી (અંધમનીહિશ) ના વખતે ૧૫ વખતના સંબંધે કરી છે. (માણસ) દરમ્મેક કુરુણાવાળું, તે પાપીના કુરુણાનાં રહેકાણથી છે. જે માણસની જાત દીનનાં સાન વગરની હોય્મેય, તે તેનામાં જાનાઈની જગોએ અતીઅન્તશુભરાહી, અને દીઆનત-દારીની જગોએ ખરાબ ખસલત હોય્મેછે. તથા ખોદાની તાબે-દારીના વીચારની જગોએ વેરી (અંધમનીહિશ) નો વીચાર, (આવતી કુનીયાંતી) બળવન્ત શકતીની જગોએ, ગોરસા ભરેલો વીચાર, અને લીઆકતની જગોએ ઉલટો વીચાર રહે છે. સીકત કરવાની જગોએ ગીચત કરવી. ધીરજ રાખવાની જગોએ આળસુ થવું. ઉદ્દેશ્યોગ કરવાની જગોએ લોભ કરવો; નીતીની જગોએ, બદકામ કરવું. સારી મદદ આપવાની જગોએ, ચોરી કરવી. પરહેજમારીની જગોએ, છુછાઈ કરવી, નીતીથી આલવાને ઠેકાણે, પાપ કરવું. અહડતે દરજ્જેની નેકીનો વીચાર રાખવાની જગોએ, નેકીની વાત સાંભળવાથી કુર રહેવું. ખોદાની તાબેદારીનો વીચાર રાખવાની જગોએ, હીન-પસ્તીમાં આવવું. સખાવત કરવાની જગોએ, બખીલી કરવી. વધારાની જગોએ, ઘટારો કરવો. દીનની જાનાઈનો જાણુક અભીયાસ કરવાની જગોએ, ઉલટી આલમલજુના થવું. અકલનો અભીઆશ કરવાની જગોએ, દીનની સહમજ વગર રહેવું. અકલની પસંદગી તથા દીનને આહવાની જગોએ આપમતલવથી રહેવું. કારણને લગતાં કામે કરવાની જગોએ, મકર અને જાહુઈનાં કામે કરવાં. અને શરમની જગોએ શોખાઈ, દોલતની જગોએ મુફલેસી. ફરમાનબરદારીની જગોએ, સરવેથી સરસ બેઈમાની. ખોતમ ઈમાનદારોની જગોએ, બેવકાઈ. બેશુનાહ રહેવાની જગોએ, સવાબનો અટકાવ કરવો. સવાબનાં કામ કરનાર થવાની જગોએ, સવાબનો નાશ કરનાર થવું. જે સીવાએ બીજા સારા શુણના સંબંધની જગોએ પાપીના જેવા કુરુણા ધરાવવાછે.

- ૧ (૧૧૧) જે વસ્તુની મતલબ તેની પેદાએશની પછી જણાયછે, તથા જે વસ્તુ તેની પેદાએશનાં કારણ હોયરથી જણાયછે, તે વીશે ભલી દીનને લગતા ખોલાસો.

- ૨ ખાણુનું કે, દરએક જણની આંખે જે વસ્તુનું દેખાણું નથી, તે તેની હયાતી છે. દાનાવ લોકોને ખાણસની છંદગીને લગતા સખખ
- ૩ ઘણીએક રીતે જણાયલોછે. ખાણસની (છંદગીને) નાલાએક ખનડું, તેની અંદર એહુરેખનના વસીલાને જણાવાથી છે. જેમકે દાનાઈવાળા ખોલાની હયાતી દાનાઈના સખખથી છે. અને તે દાદાર અહુરમજનું અસલીઅતપણાનું જણાણું, બેહુલ આદમીઓની હયાતીથી છે. અને તેથી તે (દાદાર) ની ઠાકતી તથા તેની દાનાઈના ગુણને જણાવાનો સખખ છે. આદમીની પેદાએશની હયાતી હોવાથી તે ખોલાએતાલા (તેના) હાકમ તરીકે જણાયલોછે. તેમજ તે (ખોલાવંદ) પોતાની ઇચ્છા પ્રમાણે તેની પેદાએશને (જેટલી અને જેવી જોઈએ તેટલી) મેળવનારોછે. તેણે એખલાએ તેની જગત ખનાવીછે. તેજ હપરથી તેને લગતાં ઘણાં કારણો આપણને જણાયછે. જેની હયાતીની સહુમજ આદમીને જણાવેઅમાં, નથી આવી, તેનાં મણાંએક કારણો દાનાવ લોકોને જણાયલાંછે. જેમકે એક યુરી યુદ્ધીવાળાની પોતાની હયાતી યુરી યુદ્ધીથી છે. અને તે યુરી યુદ્ધીની યુનીઆદનું જણાણું, તેને લગતા ઘણાંએક (યુરા) સખખથી છે. તેનાંએ એક સખખ તેને લાએકની પેદાએશ, લાએકની નહીં હોવાએ છે. વળી તે (પેદાએશ) હાજતથી એએનીવાળી હોવાને લીધે લોખી ચાલચલણને દાખી નાખનારી ખનતી નથી. અને તેની પોતાની એકખી (પેદાએશ) સવચ્છ સંબંધ રાખનારી નથી; પણ તેના પોતાના સંબંધને લાએકનીજ રેહવાની.
- ૪ દાનાઈનાં મુલવાળા તથા યુરી યુદ્ધીનાં મુલવાળાએમાં, (દાનાઈનાં મુલવાળા) યજ્ઞદી આતમાએના સંબંધવાળા તથા તેએના હમશરીક જેવા છે. અને નેસ્તીની પેદાએશવાળાએ, યજ્ઞદોની માફકના સંબંધવાળાં મુલ ધરાવનારા નથી. પણ તેએનાં (યુરા) મુલને લગતા સંબંધ ધરાવનારા તથા તેના ભાગીઆ તરીકેના છે.

જે ધરમગુરુઓએ એક ખોડાનાં મુલવાળી હયાતી ધરાવનારા છે, ૫
તેઓના ધરમ તેઓને હમેશાં ધન્ય આપનારો છે. તેથી (તેઓએ) જે
ધરમ દેખાડતા ખોડાનાંવાળો કેહવાયે છે, તેથી કુર રેહવું. અને પોતાના
આતમાનાના સંબંધવાળાં મુલવાળા ધરમને સમજી વખત વલગી
રેહવું અને તેના હિતશરીક થવું.

(૧૧૧) આદમીની નેહી તથા હલાકી અને તેના મુળ તથા ૧
પ્રજા વીશે ભલી દીનને લગતો ખોડાસો.

ખાણુવું કે, હયાતીવાળાં આદમીઓને, તથા બીજા ભલી પેદાએશને, ૨
નીતીના વીચારથી નેહી છે. તથા તેઓને અનીતીના વીચારથી ધન્ય
ભોગવવી છે. જેથી આદમી કેહવાયે છે પ્રકારની નીતીથી પોતાને (આએ
કુનીઆંત્રા) અલાવે છે, તે તેઓની નેહીને સાદું છે. અને જે કોઈ
અનીતીથી પોતાને અલાવે છે, તે તેઓને ખારેની હલાકીને સાદું છે.
નીતીવાન ખાણુસની નેહીનું મુળ, દાનાઈ છે. અને અનીતીવાન ૩
ખાણુસની હલાકીનું મુળ, જુરી જુફી છે. જે દાનાઈ આદમીની ૪
ઉપરી છે, તે નીતીને લગતી છે. અને તેનું મુળ દાનાઈવાળા (દાદાર) ની
જાત છે. અને તે દાનાઈની જુનીઆદ દાદાર અદુરમનદની
પોતાની હસ્તી છે.

જે જુરી જુફી ખાણુસની ઉપરી છે, તે અનીતીને લગતી છે. અને ૫
તેનું મુળ જુરી જુફીવાળા (અંગ્રમદનીઉશ) ની પોતાની જાત છે.
તથા તે જુરી જુફીની જુનીઆદ, જે નીતીવાન છે, તેને લાયકની
નથી. દારણુકે તે (નીતીવાન શખ્સ) સ્વછ અને જુરી જુફી
વગરનો છે. અનીતીવાળાનું કામ, સારી કરણીવાળાથી હરખેજ
થઈ શકે નહીં. નીતીનું ફળ નેહી છે. અને તેથી (ખાણુસને)
સારા પ્રતાપવાળું બનવું છે. અનીતીવાન ખાણુસને હલાકી છે.
અને તેથી વખતોની અંદર તે પાપી બને છે. જે કોઈ આદમી છે,
તે આદમીને તથા ભલી પેદાએશને કાયદો કરનારું છે. અને અનીતી-
વાળી હલાકીનું ફળ નીતીવાળી નેહીને તોડનારું તથા આદમી તથા

બીજી ભલી પેદાશને નોકશાન કરનાર છે. નીતીવાળી નેકીથી માણસ ખોદાનું તાબેદાર અને સારા પ્રતાપવાળું રહે છે. અને અનીતીથી (માણસને) હુલાકી પોંદ્યો છે. માણસ અને બીજી ભલી પેદાશની તરફથી ખલકના લોકોને સ્વછ કાશ્વેદાથી ને રહેવું છે, તે કશકેરેતિના ભલા વખતને સારું છે.

- ૬ ને ધરમગુરુઓ છે, તેઓને એક (દાદાર) નાં ધરમી મુળ વગર રેહી શકવું નથી. કેમકે (નહી તો) તેઓને ધરમ ને નીતીવાન દાનાઈવાળો છે, તે અનીતીવાળી જુરી જુદી સાથે જોડાયેલો ફેલવાયે છે. જુરી જુદીવાળાં મુળના સંબંધથી ને અનીતીવાળાં મુળનો (ધરમ છે તે) નીતીવાળો ધરમ ફેલવાયે નહી. પણ તે (ધરમ) ફેલનાં ઉપરીપણાવાળો ફેલવાયે છે.

- ૧ (૧૧૧) આદમીની અહડતે દરજ્જેની જાતની અંદર જે જાત સરવેથી ઓત્તમ અને જીલંદીવાળી છે, તેમાંની મધ્યમ દરજ્જાવાળી જાત કેહી છે ? તે વીશે તથા આદમીની સરવેથી ઉતરતી જાતની અંદરથી (મધ્યમ) ઉતરતી જાત કેહી છે ? તે વીશે ભલી દીનને લગતા ખોલાસો.

- ૨ જાણવું કે, જે આદમીની જાતનાં ઉપરી અમેશારૂપે દો છે, તે (આદમી) ની જાત દાનાઈમાં ઘણીજ અહડતા દરજ્જાવાળી છે. અને જે આદમીની જાત (અમેશારૂપે દોથી) ઘણી પછાત પડેલી હોય છે, તે જાત દાનાઈવાળાં ગોરૂપે દો ઉતરતા દરજ્જાવાળી છે. અને આપ્તે જે જાતોની વચ્ચેની જાતવાળું આદમી ને સરવેથી અહડતે દરજ્જેની ખોદાઈ અમકલવાળું છે, તે નીતીની સહમજમાં ઘણું સરસ તથા ફેળવણી લીધેલી અમકલથી (ફનીઆમાં) ઘણુંજ દીપી નીકલેલું હોયે તે છે. અને તે (ફેળવણી તથા જાતી જુદી) થી આદમીઓની અંદર ખોદાનાં તાબેદાર તરીકે પોતાના ખવાસને મુધારનાર હોયે છે. તથા તેની અંદર અમેશારૂપે દોની દાનાઈના પોંદ્યવાયે, તે ઘણું ઓત્તમ દરજ્જાવાળું બને છે.

આદમીની જાતની અંદર સરવેથી ઉતરતે દરજ્જેની જાત તે ૩
છે, કે જે પોતાની જાતી બુદ્ધિના, વીક્ષ્યા શીખવનાર ઉસ્તાદથી એલમ
મેલવીને વધારો નહીં કરે. અને અંતકરણના ખવાસને નહીં સુધારે;
તે તેનાં અંતકરણના ખવાસો ઘણા હીનપસ્તીભરેલા રહેછે. અને
આદમીઓની અંદર તે ગોસ્પંદની માફકની વગર અકલવાળી
જાતના જેવું છે.

(૧૧૦) આદમીઓની અંદરનાં ચહડતી, મધ્યમ અને ઊતરતી ૧
કીમતવાળાં તથા કીમત વગરનાં અને આખાદીને હીનદ
કરનારાં આદમી વીશે, લલી દીનને લગતો ખેલાસો.

જાણુવું કે, જે (આદમી) દીનને લગતી સરવેથી ચહડતી અકલ- ૨
વાળું તથા ગાથાનું ગાયન કરનારું હોય, અને મજદ્યસની દીનની
સરવેથી ચહડતે દરજ્જેની સહમજ (લોકોને) આપનારું હોય તે
(આદમી) મોટી કીમતવાળું છે.*

જે આદમી લલી દીનવાળું, મોટી અકલવાળું અને ગાથાનું ૩
ગાયણ કરનારું તથા મજદ્યસની દીનને લગતી મધ્યમ સહમજ લોકો-
ને આપનારું હોય તે મધ્યમ કીમતવાળું છે.†

જે આદમી અંતકરણના ખવાસને સુધારનારું, જાતી બુદ્ધિવાળું ૪
અને ગાથાનું ગાએત કરનારું તથા મજદ્યસની દીનની ઘણી થોડી
સહમજ લોકોને આપનારું હોય તે ઘણી થોડી કીમતવાળું છે.‡

વગર કીમતવાળું તે આદમી છે, કે જે સારી ખાસીઅતવાળું ૫
તથા લલી દીનની અકલવાળું હોય, પણ બુરી દીનવાળા ધરમગુરુઓની

* આએ સીકત પેગમખર અશી જરતોશત અને કુદરતની યજ્ઞદી બેચાર-
તથા દીનની સહમજ મેલમેલા જેવાકે અરદાએ વીરાફ, દશ્તુર આદરબાદ મારાખંદ
પત્યાદી દીનના પેશવાઓને લાગુ પડેછે.

† આએ શીકત દીનનો એલમ શીખેલા અને દીનનો એલમ ગોજાના
લાએક લોકોને સીખવનારા દીનદાર તથા દીનઆગાહ દશ્તુરો અને દીનના
અબીઆધી એરવદો તથા બેહદીનોતોને લાગુ પડેછે.

‡ આએ સીકત દીનદાર માબેદો તથા ધરમી બેહદીનોતોને લાગુ પડેછે.

અધિકાર સહમજથી નજીસ બનેલું અને ઠગાયલું હોય. તથા જુરી દીનવાળા ધરમગુરની મળેલી જુરી બુદ્ધીથી જુરા ધરમગુરઓના ચહડતે દરજ્જાના વીચારને તે મદદ કરનારું હોય.*

- ૬ આખાદીને ઉગદ કરનારું તે આદમી છે, કે જે જુરી દીનવાળા ધરમગુરના સંબંધથી ઠગાયલું તથા જુરા ધરમગુરઓની અકલ મેળવેલું હોય. અને તેથી મજદીયસની દીન પાળનારાઓને નોકસાન પોહ્યાડનારું થાય. તે દોષખી આદમીને કતલ કરવું. કેમકે, તે જુરી દીનવાળા ધરમગુરના જેવું ઠગારું, તથા બીજા દરેક મરગરજની ગુનેહગારની માફકનું છે. અને ચહડતે દરજ્જાના વીચાર ધરાવનારું નથી.

- ૧ (૧૧૧) હુદવાળા (યાને આપ્પે ફુનીઆંની હયાતીને સમતા) ચાલુ વખતના સંબંધની અંદર, જે ચીજનો શેરપ્રાર થવો નથી. તથા જે ચીજનો શેરપ્રાર થવો છે. તે વીશે ભલી દીનને સમતા ખોલાસો.

- ૨ જાણવું કે, હુદવાળા ચાલુ વખતના સંબંધની અંદર, જે (શખ્શ) અહુરમજ્જની હુદ્ધાવાળો, અને પોતે ધાત વગરની હાલતમાં રહેતારો
૩ હોય તેનીથી પોતાને ખાદેનો ફેરફાર થતો નથી. આપ્પે ફુનીઆંની ઓલાહ, ધાતવાળી સ્થીતીમાં જન્મ લેનારી છે. આપ્પે ફુનીઆંને લગતી જે ઓલાહ ભલી દીનવાળી છે, તેને ભલાઈથી (આપ્પે ફુનીઆંમાં) દર વખતે ફતેહમંદ હાલતે રહેવું છે. અને જે જુરી દીનવાળી ઓલાહ છે, તેને જુશાઈથી રહેવું છે. જે ભલો (દાદાર) વખાણ કરવાબેગ છે, તેને લગતો સવાળ કરવાથી (ખાણસને) નેક બહલાવાણું બનવું છે. અને જે

* આપ્પે સેકત જે જરતોશ્તીઓ આપણા ધરમને લગતી કેળવણી લેવા છતાં ફુનીઆંમાં મોત તથા લાલમ તથા જરતોશ્તી ધરમના અંધારણના કાએ-દાની છુટ મેળવવાની મતલબથી, દેવપ્રસ્તી ઊંચટા ધરમના રેવાજ તથા ફરમા-નોને આપણા ટોળામાં તેની અડ રાએઆ વગર અલાવવા માંગતા હોયે અને તેથી પોતાનાં અધરમી કામમાં મુદાઈ સહમજતા હોયે તેઓને લાજુ પડે.

ધીકારવાળેજી ભુરો (અંધમધનીઉશ) છે, તેને લગતું પાપ કરવાથી (માણસને) સજા ભોગવવીછે. એજ પ્રમાણે બીજી ચીજોનો વખત પ્રમાણે ફેરફાર થવો તથા ઘણીએક રીતે કામને લગતો ફુનીઆમાં કારોબાર ચલાવવો છે. તેજ પ્રમાણે (માણસનાં) બદનને બાળપણથી જવાનીમાં, તથા જવાનીથી જર્ણમીમાં, અને નાદાનીથી વાકેફગારીની હાલતમાં, તથા બદીથી ભલાઈમાં, અને અપવીતરાઈથી પવીતરાઈમાં ફેરફાર થવોછે. જે વસ્તુ ફેરફાર થવા બેગ નથી. તે તેને લગતી કુશેશ (યાને હીલ-માલ) થી હુમેશાં તેમ થાયછે. જેમકે ચંદ્ર પોતે તેને લગતા વખત ઉપર જુદી જુદી રીતે ફરેછે. જે પ્રમાણે તે ચંદ્ર, ચંદ્ર માહ (યાને બીજાના ચાંદ)ની હાલતમાંથી, પુરમાહ (યાને અરધ ચાંદ)ની હાલતમાં અને પુરમાહની હાલતમાંથી, વીસ્પેતથ માહ (યાને પુનમના ચાંદ)ની હાલતમાં આવેછે. સુનેરી વખત રૂપેરી વખતમાં, રૂપેરી વખત ફેલાઈ વખતમાં અને ફેલાઈ વખત લોહડાંના વખતમાં મળેછે. ત્યારે ઇશતી (યાને જરતોશતી મજદીયસનાત)ઓની સ્થિતીમાં ઘણીએક રીતનો ફેરફાર થવો છે. અને જેમ ઘણાંએક માણસોની, તેમજ બીજાં જાનવરોની, હાલત એ વેળા તેની આગળી આંખે ફુનીઆને લગતી જે હાલત હતી તેમાંથી નેસ્તીમાં આવવું થયે.*

જે ધરમજુરોનો તરીકો, ધરમી ઇચ્છાવાળો (લોકોના) આતમાને હુમેશાં ભલાઈની ઉલટમાંથી ભુરાઈની ઉલટમાં ફેરવવાનો છે. તેઓનો ધરમ ખરેખરી ભુરી ઇચ્છાવાળો છે. કારણકે તેઓ ભલા મજદુરની ઇચ્છાને ઉલટી આંખે જોવાથી તેની ઇચ્છા રાખનારને તેથી મના દુરનાર છે. તેઓ આજની ઇચ્છાને કાલે ઉલટી જોવાથી પસ્તાવો કરનારા કેહવાયછે.

* આંખે ઉપર જણાવેલા ચંદ્રમાહના ફેરફારની વીગત માહ નીઆ-એશના પાક આવસ્તામાં જણાવેલીછે તથા વખતના ફેરફારની ખીના જદે બેહમન યસ્તમાં આવેલીછે.

- ૧ (૧૧૧) જોતી શક્તીવાળું (યાને સહમન ધરાવનારું) આકમી,
પોતાને સુધારનારું તથા ચહડતે દરજ્જેનું બનાવનારું છે.
અને હોલદી શક્તી (યાને યુરી યુદ્ધિ) વાળું આકમી,
પોતાને ઘટાડનારું તથા કાએદાસરનાં લોકોમાં પોતાને
કંગાલ બનાવનારું છે, (તે આકમીનીઓ) નું, ભલી
દીનનાં લખાણુ મુજબનું જુદું જુદું વરણન.

- ૨ જાણુનું કે, આકમી જેવાની શક્તીવાળું, તેનામાં જાતી અક્ષલ
હોવાથી છે. અને તે (જાતી અક્ષલ) તેના આતમાને હુયાતીને લગતી
આંખ છે. અને તે (આંખ)નો સુધારો તેનાં અન્તકરણની ઉપર
ખેહમનનું નેર હોવાએ છે. તથા તેના ચહડતા દરજ્જાનો વધારો, દીનને
લગતી દાનાઈના કલામો સાંભળવાથી છે. અને તેનો ઘટાડો દીનને
લગતી દાનાઈના કલામો સાંભળવાથી દુર રેહવાએ (યાને દીનને લગતી
ખાહીતગારી નહીં મેલવવાએ) છે.
- ૩ (આકમી) મોરાએલી અલકવાલી કહ્યતનું, અકોમનનાં ઉપરી,
૪ પાણાંની તેની ઉપર જાતી હોવાએ છે. (આકમીની સહમન શક્તી-
વાળી આંખ ત્રણ તરેહની છે). તેમાંની એક (આંખ) સઘળી રીતે
૫-૬ ખોલ્લી હોએ છે. બીજી આંખ તેથી વધારે ખોલ્લી છે. અને ત્રીજી
૭ આંખ અરધી ખોલ્લી છે. અને આએ તરીકાથી કામ કરનારાં આકમી
૮ નીચે જણાયા મુજબ પાંચ તરેહનાં છે. એક સઘળી ખોલ્લી આંખવાળું,
૯-૧૦ બીજું વધારે ખોલ્લી આંખવાળું, ત્રીજું અરધી ખોલ્લી આંખવાળું,
૧૧-૨૨ ચોથું ધણી બંધ થએલી આંખવાળું. અને પાંચમું સઘળી બંધ
થએલી આંખવાળું.
- ૧૩ સઘળી ખોલ્લી આંખવાળું (આકમી), તેનાં અન્તકરણ ઉપર
ખેહમનનું (યાને ભલા વીચારવાળી ગેબી શક્તીનું) રેહકાણુ પુરતું હોવાએ
છે. અને (ખાણુસને) કુખી થવું તેનાં અન્તકરણની અંદર અકોમન
૧૪ (યાને હોલદી વીચારવાળી શક્તી)નો વીચાર હોવાથી છે. ખાણુસ—દીનની
દાનાઈથી મોહરાઈવાળું, દીનના કલામોના સંબંધથી (યાને દીનને
૧૫ લગતી પુરતી સહમનથી) છે. આએ દરજ્જે ચહડતી અક્ષલ—
૧૬ અગમજુદી—અને ગેબી વીચારના સમજવાળો છે. (ખાણુસને)

અકલની આંખનું વધારે ખોલવાપણું, તેનાં અન્તકરણમાંથી અંધકાર
અકોમનનો વીચાર તદ્દન કુર કરી પોતાનાં અન્તકરણની ઉપર બેહુમનની
બલુકદાર રોશની સમ્પવાએ, તથા અકલનાં બળથી દીનની દાનાઈને લગતા
કલામોનો સંબંધ સમ્પવાએ (ધાને અવસ્તા પદવાએ) છે. આએ મરતથો ૧૭
હયાતીને પીછાણવાનો, ચહડતો કરજીને મેળવવાનો, અને આમેવાન
દીરતી હાસેલ કરવાનો છે.

(અકલને લગતી) અમરી આંખનું ઉંઘાડું રેહવું, (ખાણસનાં) ૧૮
અન્તકરણની અંદર બેહુમનની આંખી રોશનીમાં (તેની રોશનીનો)
વધારો કરવાથી તથા અન્તકરણની અંદર પંથરાએલા અકોમનના
સાચાવાળા (અંધકાર) વીચારને વધારે કુર કરવાથી છે.

(ખાણસ) દીનને લગતી મધ્યમ દાનાઈવાણું, તે દીનના કલામોના ૧૯
સંબંધથી (ધાને દીનની દાનાઈવાળા અવસ્તા પદવાથી) છે. આએ પદવી
હયાતીને લગતી દાનાઈ અને ઈમાનને લગતી સહમજથી છે.

(આદમીની) અકલવાળી આંખનું વધારે બંધ થવું, અન્તકરણની ૨૦
ઉપર બેહુમનની રોશનીનો પ્રકાશ નબલો હોવાથી અને અકોમનના
વીચારનો સાથે અન્તકરણની અંદર વધારે નાખવાથી તથા દીનની
દાનાઈવાળા કલામોનો લલોજ થોડો અભ્યાસ કરવાથી છે. આએ ૨૧
પદવી આએ ફનીયાની હયાતીને લગતી જાતને ખોટું ફરમાવવાના
સમયને લગતી છે.

(આદમીની) દાનાઈની સઘળી આંખનું બંધ થવું, તેનાં અન્ત- ૨૨
કરણમાંની બેહુમનની આંખી રોશની જતી રેહવાથી અને અન્તકરણની
અંદર સમ્પતી ઉપજવનારા અકોમનનો વીર (પુરેપુરો) આણુરે થવાથી તથા
તેની સાથે દીનની દાનાઈના કલામો નહીં પદવાના હોવાથી છે. આએ પદવી ૨૩
તેની હયાતીને હાણી પોંહચાડનારી, ધુળ કરનારી, કુઃખ તથા સમ્પતી
ઉપજવનારી અને નુકશાન પોંહચાડનારી તથા અકલની શોધને
બંધ કરનારી છે.

- ૧ (૮૧૪) ખલકના પાદશાહો કેવી તરેહના છે, તેને લગતી સહમજ ભક્તી દીનના ખોલાસા હોયરથી.

- ૨ જાણુ' કે, ખલકના પાદશાહો, નીચે જાણાવેલી આર તરેહના
૩ છે. જેમાં એક સુધરેલો, બીજો ઉમેદવાર, ત્રીજો ધાસ્તીવાળો અને
૪ ચોથો બેચેનીવાળો કહેવાયછે, તે વીથેની સહમજ. જે સુધરેલો
પાદશાહ છે, તે પોતાની રૈયતને લગતા બુરા વખતની સહમજ ધરાવ-
નારો અને તેની રૈયતનો નાશ થવાની આગમજ તેને લગતા ઉપાયને
સાડ ક્રીકર રાખનારો હોયછે.

- ૫ જે ઉમેદવાર પાદશાહ છે, તે પોતાને લગતાં તુકસાનના વખતની
સહમજ ધરાવનારો છે, અને તે પાદશાહ ઢાનાઇથી તે હુલાકીને લગતા
૬ વખતને સારી હાલતમાં આવવાની ઉમેદ રાખનારો છે. જે પાદશાહ
ધાસ્તીવાળો છે, તે પોતે બુરી બુઢીવાળો છે. અને તે પાદશાહની બુરી
બુઢીથી, તેને લગતા બુરા વખતની ધાસ્તી રાખવાએ તેનો સારો
૭ વખત હોવા છતાં, તે હુલાકીને આધીન થાયછે. જે બેચેનીવાળો
(થાને ગલશતવાળો) પાદશાહ છે, તે પોતે બુરી બુઢીવાળો છે. અને તે
પોતાની હકુમતની અંદર હુલાકીને લગતા વખતને પેહેલાંથીજ
(રહમતને સાડ) સુધારનારો નથી.

- ૧ (૮૧૫) હાદાર, આએ ફનીઆના લોકોને મીનાઈ ફનીઆના
સુધારાને લગતાં કામ કરવા સાડ પેઠા કરનારો છે. અને
એય આપનારો (અમમઈનીઝીશ), આદમીઓને
બંધે ફનીઆમાં તુકસાન કરવાનું કામ કરાવનાર
વસીલા તરીકે છે. તે વીશે ભક્તી દીનને
લગતો ખોલાસો.

- ૨ જાણુ' કે, આએ ફનીઆની અંદર હાદારે આદમીઓને પેઠા
કીધાંછે, તે મીનાઈ ફનીઆને લગતી જાતને જેવદાર કરવાનાં કામ કરવા
સાડ છે. વળી તે (આદમી) ની જાતને (આએ ફનીઆમાં) છાંડી આપવાનો

સમય માણસની અંદર ઇતસાનીઅતને લગતી ઘનાઈ અપ્પવાથી છે. આત્માને મારેની ઇચ્છા કબુલ રાખવા, (યાને સરંજામ પોંહ્યાડવા) ૩ સાડ, આએ ફનીઆને લગતાં બદનતું પાલણુ કરવા સાથે અહુરમઝની ઘનાઈવાલાં સવાબનાં કામો કરવાં છે. કેમકે તેની હુયાલીને લગતો વીચાર, બંધે ફનીઆના કારોબારને સાડ લાએકને છે.

એમ આપનારો (એહરેમન), લોભની મારફતે માણસની પાસે બેઠ ૪ ફનીઆમાં હાંણી તથા નોકસાંન પોંહ્યાડનારાં કામ કરાવનારો છે. તે ૫ સમયથી (માણસ) યુરાં મોતવાણું, યુરી બુદ્ધીવાણું, બદકાર, દીનની સમજ વગરનું, લોભી, અપ્રમાણીક ઇચ્છાવાણું અને ઉલટા વિચારવાણું રહેછે. અને તેવાં ઇતસાનો એહરેમનને લગતી છ'ઈગી મેળવનારાં છે. તથા તેઓ પોતાના દેવ અને દરૂબનાં કામોથી આદમીએને ઘણા નજીશ તથા યુરા દેખાવતાં બતાવનાર છે. કારણકે લોભની ઇચ્છા, આત્માને લગતાં અપ્રમાણીક કામ કરવાથી આદમીને બેહેસ્તાના કામથી બેનસીબ કરનારી છે. જે આદમી મીનોઈ ફનીઆમાં ઇજ પામવાને લગતાં તથા બેઠ જેહાનમાં આત્માને નોકસાંન પોંહ્યાડવાનાં આએ ફનીઆમાં કામ કરનારું તથા બદનને લગતી છ'ઈગી યુજરનારું છે, તે યુરા (અંજમઇનયુશ) ની ઇચ્છાથી પાષી બનવાને મારેનું છે. તેનું કામ જાણીજોઈને બદકારીને સાડ દીનનાં રાન વગર મારામારી કરવાનું, યુરી બુદ્ધીથી યુનાહ કરવાનું, સવાબને મારેને ઢોંગ કરવાનું, અને આવતી ફનીઆને મારે પોતાને સુધારવા તથા રવાનને છુટકારો આપવાનાં બંધે કામથી, પોતાને નકામું કરવાનું છે. જેથી તેહને મીનોઈ ફનીઆમાં પોતાને ઇજ ભોગવવી અને રવાનને હાણી પોંહ્યાડવી તથા રાહુમાર ઇચ્છાથી દોજખમાં દુઃખ ભોગવવું છે.

લોભને મારવા સાડ ધીરજ છે, (કારણકે તે ધીરજ) આત્માને ૬ મારેની જે ઇચ્છા તે આત્માને નીમખહરામ બતાવવાને મારે બુટ કરનારી છે, તેને ઢાંખી નાખનારી છે. યુરા વીચારની શક્તિને (માણસની અંદરથી) હાંકી કાઢાડવા સાડ, બહા વીચારવાળી શક્તિ છે. તે બહા વીચારવાળી શક્તિ, નીમખહરામ બતાવનારી યુરા વીચારવાળી શક્તિ જે અહુરમઝની ઇચ્છાની બુટ કરનારી છે, તેને ઢાંખી નાખી (માણસનાં) અંતઃકરણ ઉપર પોતાની જગા કરનારી છે.

- ૭ જે આદમી જાતે અમકલમંદ હોયછે, તે અમકલવાણું માણસ બુદ્ધિ-
વાન રવાનને લગતા આત્માની અંદરની ઇચ્છાથી ધીરજની મારફતે
ભોજને કુર કરનારું છે.
- ૮ (માણસ) બહા વીચારવાળી શક્તિની હમેશની દોસ્તી રાખવાથી,
જુરા વીચારવાળી શક્તિ, જે અંતકરણ અને ઇચ્છાને (માણસની) અંદર
(સવાયનાં કામને સારૂં) સુસ્ત કરનારીછે તેને કુર કરનારછે. અને તે(બહા
વીચારવાળી સક્તી) અંતકરણ તથા ઇચ્છાની મારફતે આત્માની પ્રમા-
ણીક ખાહેશ મુજબનાં કામો આગળે કુનીઆમાં કરાવનાર તથા તેનાં
બદનને (નિકીથી) પાલનાર છે.
- ૯ (માણસે) દીલની અંદર ધીરજ રાખવાથી, તેની ઇચ્છાની અંદર
સવાયનાં કામોની સહમજ પેવસ થાયછે. અને તે (આદમી) તેની
ઇચ્છા, વીચાર, અને વચનથી આ કુનીઆમાં ધરમને લગતાં કામ કરનારું
થાયછે. અને તે આગળે કુનીઆમાં બદનની પરવરશીની તથા દીનની
કાનાઇવાળાં સવાયનાં કામો કરવાની ઉલટ લીએછે. આવતી કુની-
આને સારૂં પોતાને જબહાર બનાવવાને માટેનાં કામ કરેછે—અને
(પોતાનાં) રવાનને સુખી હાલતમાં લાવવા સારૂં તેને લગતા અવસ્તાના
લાગો પડેછે. અને તેથી દોઝખથી છુટકારો મેલવેછે અને ખુશી રહેછે.
- ૧૦ વળી આત્માને લગતી ઇચ્છાની અંદર, સુસ્તી-સહમજ વગરની
કેબલજી—આલસાઇ—અને ચોરીની જુરી સહમજ, રાહબણો (દિવદૂતો)-
ની તરફથી હોય તેને માણસે હાંધી કાઢવી. માણસ તેને લગતા ભોજથી
બદકાર બનેલુંછે. અને તે જાલમ ભોજવાળી આલસને લગતી ઇચ્છાથી,
માણસ અપ્રમાણીક ફેરહુતના જેવું થાયછે. તથા જુરી બુદ્ધીના
જોરસાથી, બદકારીવાળાં—દીનની સહમજ વગરનાં પાપી માણસ તરી-
કેતું બનેછે. અને જુરી બુદ્ધીથી મારામારી કરનારું અને કુઃખકારક
ખવાસનું થાએછે. જ્યારે માણસની અંદર કુઃખની ઇચ્છા પેવસ થાયછે,
ત્યારે તે જુરી ઇચ્છાથી પાપ કરીને જુનેહગાર થાયછે. અને આગળે
કુનીઆમાં તે માણસ અપ્રમાણીક અને એબવંતું બનેછે. માણસ
મીનાઇ કુનીઆનો પોતાને સીનગાર આપવા સારૂં, દીન ઉપર ધ્યાન
આપવાય છે. અને તેથી પોતાનાં રવાન તથા બદન એ બેહુને ઇજા,
ગમ અને નુકસાનથી કુર રાખનારું છે.

(૫૦૭) દાનાઈ અને યુરી યુદ્ધની સહમત—તેને લગતા ૧
 સીનગાર—તેનું મુળ તથા અપ્પેશ—કપ્પુલાત—સુધારો અને
 વધારો તથા દાનાઈને લગતી ખોટાઈ અને યુરી યુદ્ધને લગતાં
 બિનકપ્પુલાં વીશે, બલી દીનને લગતા ખોલાસો.

જાણુ' કે, દાનાઈને લગતી સમજ, જે કોઈ તેના આત્માની ૨
 પક્ષવાળો હોયછે, અને તે આત્માને લગતી આંખને (યાને અંદરખાનેની
 ગેખી અકલને) મદતને લગતી વસ્તુઓને મોકસાઈથી જોવા સાડ'
 ખોલ્લી રાખનારો છે તેમાંછે.

દાનાઈને લગતા સનગાર—દાનાઈવાળું માણસ જે પ્રમાણે ૩
 પોતાની ઇચ્છા ઉપર દીનને સુધારો કરનારી—તથા આદમીઓની
 અંદર સારા ગુણો—સવાળ—પરહેઝગારી અને નેકનામીનો વધારો
 કરનારી હકુમત મલાવેછે તેથી છે. અને કુનીઆની અશોઈનો વધારો
 કરનાર વસીલા તરીકે હોવાથી છે.

દાનાઈનું મુળ—દાદારની જાતી દાનાઈ છે. અને દાનાઈની પોતાની ૪
 પેદાએશોની અંદર અપ્પેશ કરનાર, દાદાર પોતેછે. દાદાર પેદાએશને પોતાની ૫
 તરીકે કપ્પુલ રાખનાર, તે (પેદાએશ) ની અંદર તેની પોતાની કહ્યવત
 હોવાય્છે. તે (પેદાએશ) ને બહો બેહુમન (યાને નેક વીચારવાળી ગેખી ૬
 શકતી) મીનોઈ કુનીઆને માટે સુધારનાર તથા અગમચેતી આપનારછે.
 વળી દાનાઈનો (કુનીઆમાં) ફરેક કેકાણે એવી રીતે ફેલાવો થાયછે. કે ૭
 જે કોઈ ધરમી દાનાઈવાળો હોયછે, તે આએ દાનાઈને લગતી સમજથી
 પોતાને મઠતે દરજ્જેનો બતાવેછે. વળી દાદારની અસલ જાતની ૮
 મારફતે રોશન ચીજોની અંદર કેટલેક દરજ્જેની સમજ, રોશનીવાળા
 (યજ્ઞ) થી રીહેછે. જે આદમી સમાઈવાળું હોયછે, તે તેને લગતી
 કેટલીએક સાચા લોકોની સમજથી, સરવેથી મઠતે દરજ્જેની જાતવાળું
 બનેછે. એજ પ્રમાણે માંણસને સખાવત, સેહનશક્તિ અને ખીજા
 બધા ગુણવાળું બનવું છે.

વળી યુરી યુદ્ધને લગતી સમજ, જે કોઈ પોતાના આત્માની ૯
 પક્ષવાળો હોયછે, તે તેના આત્માને લગતી આંખની નજરને આત્માને
 વાસ્તેની વસ્તુઓને જોવાથી બંધ કરનારો છે તેથી છે. જે પ્રમાણે

અધારને લગતી સમજને જે કોઈ તેની હયાતીને લગતી પક્ષવાળો હોયછે, તે (જિમ) તેની બદલને લગતી આંખને તનને લગતી નબરે (મીન્જને) જોવાથી બંધ કરનાર છે તેમ.

૧૦ જુરી જુજીને લગતો સનગાર, જુરી જુજીવાળું ધનસાન પોતાની ઇચ્છા અને અંતરણ્ય ઉપર જે પ્રભાણે માણસની અંદર બદી, દુરગુણો, પ્રાપ, અપવિતરાઈ અને બદનામી ઉત્પન્ન કરનારી સત્તા ધરાવનારી વસ્તુ તથા ફનીઆની નેકીને હાંણી પોંહમાડનારો વસીલા હોવાથી છે.

૧૧ જુરી જુજીનું મુળ, પેલી જુરી જુજીવાળા (અંશમધન્યુશ) ની જાત છે. જુરી જુજીવાળો (અંશમધન્યુશ) કાદારની પેલાએશમાં બેલાવાની નબર રાખનારો છે. જે આદમીની અંદર તે (અંશમધન્યુશ) ની જુરી જુજી છે, તે આદમી (પોતાના) આત્માની સમજની આડે આવનારા સખબ તરીકે છે. અને તે આદમી પોતાની ઇચ્છા ઉપર જુરી જુજીથી ઠંગાલીઅતબરેલી હકુમત ચલાવનારું છે. તે આદમી પોતાને સુધારનારું તથા વધારનારું તેની અંદરની જુરા મનવાળી જેવી જુરી શકિતથી છે. અને તે (જુરી જુજીવાળા) થી કરેકે દેકાણે દુઃખ એવી રીતે ફેલાયેછે, કે તેની જુરી જુજીના દુરગુણોથી (લોકો) નજસ અનેછે. અને તેને લીધે માણસ દેવદરજની માફક આ ફનીઆમી હીલખાલ કરેછે.

૧૨ જે ધરમશુર્યો ડહાપણ વગરની જુરી જુજીથી આદમીઓનાં અંદર કાદારના વસીલા તરીકેનું કામ કરનારા છે, તેઓને ધરમ દેખાવમાં કાદારની કાનાઈવાળા ધરમને લગતો છે. પણ જુરી જુજીને લીધે તે (ધરમ) ફનીઆની અંદર માણસનો થડાડો કરનારો, નાશ કરનારો અને તેઓની ખરાબી કરનારો છે. અને તે (ધરમશુર) પેલા જુરી જુજીવાળા (એહરેમન) નું કામ કરવા સારૂ આદમીઓની અંદર વસીલા તરીકે છે. તથા આદમીઓને અને ફનીઆને નુકસાન કરનારો છે. જે (ધરમ) જુરી જુજીને લીધે આદમીઓને તથા ફનીઆના લોકોને ઘણું ઠંગાલ બતાવનારો અને બેહુ ફનીઆમાં દુઃખ ખમનારાં કરનારો છે. અને લીધે જે કોઈ કાનાઈવાલો છે, તે જુરી જુજીને મેલવનારો નથી. પણ કાનાઈથી આદમીઓની અંદર કામ કરવા એ, આદમીઓને આખાઈ હાલતવાલાં કરનારો તથા તેઓને આખાર મેલવનારો થાયછે.

તેઓમાંથી (યાને ઉપર જણાવેલા ધરમગુરુઓમાંથી), જેઓ કહે છે ૧૩
કે, આદમીની અંદર રાત્રી પેલા ધુરી ધુધીવાળાની તરફથી
અપાયલું છે. અને તેનીથી આદમી બનેલું છે. તો જે યજ્ઞદાને લગતું
આદમી છે, તેની અંદર ધુરી ધુધી કેમ રહી શકે. તેમજ ધુરી દીનતા
સંપૂર્ણ યજ્ઞદાની દાનાઈવાળા કેમ થઈ શકે! જ્યારે આદમીના કરવાથી
તેની અંદરનો આત્મા થઈ શકતો નથી, ત્યારે વગર જાતવાણું બદલ
યજ્ઞદાની તરફથી કેમ કરાઈ શકે! અને તે વાજબી કેમ કહેવાય?

જે કોઈ, આ તરીકાને ખાટે પેદા થયલું હોય, તો તે આદમીને ૧૪
લાયકતું નહીં હોય. દરજની સહમજવાણું આદમી યજ્ઞદાને લગતું કામ
કરવાને કેમ શક્તિવાન થાય? નહીં જોઈ શકનારું આંધરું માણસ
છુટકારો મેલવવા ખાટેનું કેમ કહેવાય? જો તે નહીં જોઈ શકનારું
આંધરું માણસ, તેને લગતાં કામો કરવાથી યજ્ઞદાનું સાધી કહેવાતું હોય
તો, પેલો ધુરી ધુધીના સમજવાળો (અંધમર્ધન્યુશ) યજ્ઞદાના જેવો ચઢતા
દરજનું જોનારો ગણાય. અને વગર દીનતા કામોવાળા સાધીઓથી
જોવાને લગતી આંખ હોવી જોઈએ. જે ઉપરથી દેખાઈતું છે કે જોવાની
આંખ આ બંધે શક્તીના સમજવાળાં કામોથી એટલેજે માણસની
અંદરની દાનાઈ અને ધુરી ધુધીથી છે.

આદમીની અંદરની ધુરી ધુધીના વસીલાથી કરાયલું કામ ૧૫
યજ્ઞદાની તરફથી જણાયલું નથી. આદમીની અંદરની એ પ્રમાણેની
(ધુરી ધુધી) થી થાયેલું કામ આત્માને લગતું નથી. તેના સમજ
એ કે આત્માને લગતું કામ માણસની અંદરની યજ્ઞદાને લગતી
દાનાઈવાળી કૌવતના વસીલાથી છે. ધરમી કામ પવિત્રાઈ અને ૧૬
નીતીથી બને છે, તે એવને બલવાવનારી ધુરી ધુધીથી જણાયલું નથી.
કારણકે જેમ માણસની અંદરની દાનાઈવાળો વસીલા, તેનાં મુળને
લગતું જે કામ કરવાતું છે, તે શક્તિને લગતું કરનારો છે. તેજ પ્રમાણે
માણસને એમીઅલ કરનારી શક્તિનું મુળ, આદમીની અંદરની ધુરી
ધુધીની શક્તિ ધરાવનારા વસીલાથી છે. માણસની અંદર જે દાનાઈના
પ્રતાપ આપનારો ઉપરી (યજ્ઞ) છે, તે દરેક ઢેકાણે તેને માનદયસની
દીનને લગતી સહમજ આપે છે. કે જે દાનાઈવાળા સ્પેનાનીનેની
તરફની જાતી ધુધી છે. અને આદમીની અંદર જે ધુરી ધુધીનો ૧૭

લોભ આપનારી શક્તિ છે, તે હરેક ડેકાણે દેવની દીનને લગતી સહન જ આપે છે. જેની જુરી જુદી જુરી જુદીવાળા અંધમધન્યુશને લગતી છે.

૧૮ એજ સખબધી બેબી વરસીના કરનાર ઘાઘરની પક્ષવાળાં આઠમીઓ સવાબનો વીચાર રાખે છે, સવાબને માટેનું બોલે છે, અને સવાબના કામો કરે છે. અને (ખોદાતાલાનો) આભાર માને છે. અને તેને આખાક હાલતમાં રાખનારો ઉપરી ખોદા તેનાં તે કામોનો નેક બહલો તેને આપનારો છે.

૧૯ જે આઠમીઓ પાપનો વીચાર રાખે છે, પાપી વચન બોલે છે અને પાપી કામ કરે છે, તે ખોદાનો આભાર માનનારાં નથી; તેઓ તે તનને લગતાં (જુરાં) કામ કરવાથી, સજ્જને લગતાં થાય છે. અને તેથી તેઓ વગર મુજવાળાં (પાને પોતાના પેદા કરનારથી જુદા પડેલાં) કરે છે.

વળી પેલા ધરમગુરુઓનું કહેવું છે કે, આઠમીઓની અંદર તે જુરી જુદીવાળા વસીલાની કલ્પવૃત્તને ખોદાએતાલાએ કરેલી છે. ત્યારે ખોદાએતાલાએ, જે જુનેહગાર માણસો પાપને વીચારે છે, બોલે છે અને પાપ કરે છે, તેઓને તેને માટેની સજ્જ કરવા તથા કુઝામ દેવા અને કંગાલ બનાવવા સાડ કેમ કહેવું છે? વળી અહુરમઝને લગતો સવાબ કરનારાં આઠમીને તે આઠમી સવાબ કરે છે તેથી ખોદાનો આભાર માનનારી ઘનાઈવાળો તથા તેને આખાક રાખનારા ઉપરી યજ્ઞદેવી તરફથી તેને બહુડો દરજ્જોનો બહલો આપવાનું વારતે કરાવેલું છે?

૧ (૧૦૧) જે આઠમી હરેજને લગતું છે, તેની હીલઆલ તેને લગતી હોય છે. તે વીશે બહી દીનને લગતો ખોદાસો.

૨ આણવું કે, હરેજ (પાને દુરગુણી શક્તિ), પોતાના સંબંધવાળાં આઠમીને પોતાને લગતી કુશેશ કરનાર બનાવે છે. આઠમીનું રવાન ચલકાટવાળું છે. અને તે રવાનનો પોશાક (તિનું) શક્તિવાન બદન છે. ગોસ્પંદ અને આએ ફુનીઆને લગતી બીજ પેદાએશની હયાતીનું બનવું આણસની માફકનું નથી. (આણસની અંદરની) તુરી શક્તિ

(યાને યજ્ઞ), તે દરૂનના સંબંધથી માણસને જીવંત રાખવાના વીસીલા તરીકે છે. કારણકે પેલા (દરૂન) ને લગતો શોક રાખનારાં આદમીને તે (દરૂણી) થી એમવાણું બનવું છે. તુરમંઠ (યાને યજ્ઞદી) શક્તિ, આદમીને વગર હયાતીનું બનાવનારી શક્તિ, એકદમ તેની ઉપર નહીં પોંહવે, તેટલાંમાં તેને દાબી નાખે. જ્યાં તે (વગર હયાતીનું બનાવનાર)ની કોઈ (ધજા) તે (માણસ) ને ઘડ શકતી નથી. અને તેથી કોઈથી (દરૂણી શક્તિ), તે (આદમી) ને હયાતીમાં મેલતની હાલત આપી શકતી નથી; એજ તેને ખાટેની સારી અને કબુલ રાખવા ભેગ સાક્ષી છે. વળી પેલા સખી પોંહ્યાડનારા (દરૂન) ની સખી ઉપજવનારી કલ્પતની હીલચાલને, માણસની અંદરથી દૂર કરવાને ખાટે, ખોરેહવાળા યજ્ઞદો શક્તીવાળા છે. તેને લીધે આતમાને પોતાને બીજાર થવું નથી—તથા (દરૂનના) બંધ વગર (યાને જુતાહની કમુર વગર આતમાને દોળખમાં) કેદ થાવું નથી. સઘળાં આદમીઓના આતમાને હમેસની હયાતીવાળાં રહેવું, યજ્ઞદોની જાતથી છે. તેમજ (દરૂનને આદમીની અંદરથી) જીવો કરવાના સંબંધવાળી યજ્ઞદી શક્તી આદમીની અંદર હોવાથી, તેને હલાક થવું નથી—બલકે તે યજ્ઞદો, બંધે કુનીયાનાં સંકટથી માણસને સુધારનારા અને (સંકટની તરફ) તેને નહીં જવા દેનારા છે. અને તેઓની હમેશની સંગતથી, માણસ પોતાનો સંબંધ, પેદા કરનારનાં મુળ (સ્પેનામીનો) ની સાધનો રાખે. (યજ્ઞદોથી) સુધરેલું માણસ, ચહડતે દરજ્જો ઉપાએ કરનાર તથા તેને ખાટેનાં મરતાઓ મેલવનાર અને તેની અંદરના દરૂનને લગતી વગર કાએદાની હીલચાલથી પોતાને જાલવનાર તથા કંગાલીઅત અને બેહુંદાપણાં વગરની હીલચાલ કરવાથી રોશનીવાળી (યાને યજ્ઞદી) મરજાનગીથી દરૂનને હાંકી કાહડનાર થાયે. માણસ દરૂજથી છુટકારો મેલવવાએ, પોતાને પેલી કુનીઆમાં ચહડતે દરજ્જોનાં સુખવાળાં મકાનમે લણી મજાહથી રાખનાર છે.

જે કોઈ પોતાના કાએદાને સારું, દરૂનની કંગાલીઅતથી તથા તેને લગતી બેહુંદી મેહનતની હીલચાલથી અને તે દરૂનના સંબંધથી પોતાને સાચવેલો રાખે, તે પોતાથી દરૂનને હાંકી કાહડે. અને દરૂનની કલ્પતવાળી હીલચાલ કરવાથી માણસને નીમાં અને કુખખરેલાં દરૂનનાં મકાનમાં બંદીવાન તરીકે રહેવું છે. ભલી દીનની અંદર જણાવેલું છે કે, કશકેરેતિ (યાને છેલ્લા સુધારાના વખત) સુધી, (માણસને) પેલાં દોળખના દરૂન (અંધમંદનીઉશ) થી ખોરે રસ્તે ઉતરવું છે. અને તે

કશકેરેતીના વખત ઉપર, એજ આપનાર (એહરેમન) ને (ફનીઆનાં લોકો-
માંથી) હાંકી કાઢવામાં આવશે. તથા (તે વેળા) ખલકનાં લોકોને કાઢારની
કલ્પવતવાળા ધરતી પ્રતાપનું મેલવણું છે. જે વેળા દોજખથી છુટકારો
મેળવનારાઓને (અશો લોકોથી) મોટાઈનું મેલવણું છે. તથા કેદીઓના
દોજખથી છુટકારો થવો છે. આતમાની જે શક્તીઓ (આપે ફનીઆનાં
બંધનથી જુદી પડેલી છે, તે (રીસ્તામેજના વખતમાં) યજ્ઞદાની મદદથી કાચે
રેહનારી છે. અને તેની જુદાગીનું પાછું એક થવું છે. (એકલેજ રવાનની
સાથે છવ—બોધ—અપો અને ફરોહરને પાછું જોડાઈને મીનાઈ, જેહાનમાં
જવું છે.) અને (તે વેળા) તુરી રવાનને તેને લગતાં બંધનનો શક્તીવાળો
પોશાક (પાને યજ્ઞી કલ્પવત ધરાવનારું બંધન) આપ્યામાં આવશે. તથા
તે વેળા દરએક જણને પુરતી ખુશી સાથે આરામ અને જુનેરગીથી રેહવું છે.

- ૧ (૧૦૧) રૂપેનામીનોની તરફથી તેને લગતી કલ્પવતની
સહમજ, એ તરેહની બુદ્ધિથી અપાએ છે. તે વીશે
ભક્ષી દીનને ભમતો ખુલાસો.

- ૨ બાણુ કો, રૂપેનામીનોની તરફથી (બાણુસને) બોલાઈ બુદ્ધિવાળી
શક્તીની સહમજ, એ તરેહથી અપાએ છે; તેમાં એક અગમજબુદ્ધિની
૩ અને બીજી મહડતો દરજે મેળવવાની સહમજ છે. જે અગમજબુદ્ધિને લગતી
સહમજ છે, તે પુરતી કુશીશથી એજ આપનાર હજને હાંકી કાઢવા સાડું,
ખલકને સેવકની ક્તેહ મેળવવાને લગતી તથા તનપસીનને વખતે સધળી
પેદાએશને હમેશની નેહીથી સુધારવાની છે. અને જે મહડતો દરજે
મેળવવાને લગતી સહમજ છે, તે છેલ્લા સુધારાને ખાટની કલ્પવતનો વધારો
કરવા સાડું લોકોનો વધારો ફનીઆમાં આણુ રાખવાને લગતી છે.*

* જરતોશ્તરી ટોળામાં દીનનાં ફરમાન મુજબ એરત અને મરદનું જોડું
શાદીને લગતા દીનના તરીકાથી ૧૫ વરસની ઉંમરે બનાવવાનું છે, તે ફરમાન
મુજબ જરતોશ્તરીઓના મોઢેટા ભાગ હાલમાં મેદરકારીથી આસિ છે. અને બેપજાં
ફરમાન મુજબની ઉંમરે શાદી કરતા નથી. અને એરતની તરફથી ૫૬૪
મેળવવાના લોકમાં પોતાની જાનફરી ખરાબ કરે છે, તેઓ આદાના તકરીરવાર
થાય છે. અને પોતાની આપે ફનીઆની આગાદનો વધારો તહી કરવાથી તેઓ
કશકેરેતીના સુખ અને દરજા વગરના છે.

જે ધરમગુરુઓનો ધરમ, આપ્તે કુનીઆનાં લોકોને એક બીજા સાથે ખારાખારી કરાવવાને લગતો તથા લોકોને ક'ંગાલ—બીમાર અને હુમેશની ઇજવાળા બનાવવાનો તથા સઘળા લોકોને હુમેશનાં દોષખી કરવાનો છે, તે (મજહૂબ) ધણીએક માણસોને (દોષખના) બંદીવાન કરવાને માટેનો તથા તે મજહૂબ કુનીઆનો નાશ કરવાને લગતો છે. કારણકે તેઓ જોને ધરમ તરીકે ગણેછે, તે અગમબુદ્ધિ તથા અહુડતે કરજોની બુદ્ધિની સહમજ આપ્યા વગરનો છે. એટલુંજ નહીં પણ તે, (કુનીઆનાં) લોકોનો ધરાડો કરવાની બુરી સહમજ આપવાને માટેનો છે. જે ભલો ધરમ કહેવાયેછે, તે હુમેશની ભલાઈવાળો અને દેવની સઘળી બધી વગરનો છે. અને તેજ અહુડતે કરજોનો (ધરમ) કહેવાયેછે.

(૧૦૮) રોશનીવાળી તથા અંધારાવાળી વસ્તુને (એકથી બીજીને) ૧

જવા વગર એકદમ પોહાયુ' નથી. તથા આપ્તે કુનીઆમાં

એક બીજા સાથે બેસાયુ' નથી. અને એક બીજાની

સાથે પોતાને પ્રકાશયુ' નથી. તે વીશે ભણી

હીનને લગતો ખોસાસો.

જાણ્યું છે, રોશનીવાળી તથા અંધારાવાળી વસ્તુને, (એકથી બીજીને) ફરયુ' છે, અને એક બીજાની સાથે બેસાયુ' નથી. તથા આપ્તે કુનીઆની વસ્તુનું જાણ્યું, તેજ આપનારી તુરી વસ્તુ (પાને રોશની આપનારી ચીજો ખોરશેક—અંદ્ર—અને આતશ) ની ખારકૂતે છે. આતશની રોશની એકદમ નીકળવાયે, તે (આતશ)ની અંદર ધુમારાનું બેસાયુ' નથી. ધુમારો જે છે, તે એજ આપનારા (એહેરેમનની તરફના) આતશની (પાને દોષખના આશતની) રોશનીને સારું છે. અને તેને આતશની રોશનીનું કારણ જણાવેલું છે. વધી આતશ બહેશત અને દોષખની નીશાન તરીકે છે. તેની પોતાની જે રોશની સારા દેખાવવાલી, બામદાદને લગતી, પેદાએશ ને ઉધરભાવ આપનારી અને ખુશી બખશનારી તથા ગરબીવાલી છે, તે બેહશતને લગતી છે. અને દોષખ કે જોની અંદર બુરી—સજાના કાએદાવાલી જાતને ધરાડનારો કરનારી તથા કુખ આપનારી બદબોએ ધુમારા સાથની રોશનીવાલો આતશ છે, તે એજ આપનારા એહેરેમનને

લગતો આતશ છે, જેની ગરમી બુનેહુગારોને ખારનારી, નોકસાત કરનારી અને હાણી પોહખાડનારી છે, તે દોળખને લગતી છે.

- ૩ જે ધરમશુરૂઓ પોતે દેવાનગીથી, જે દોળખને આતશ ફેડેવાએ છે, તેને બેહુશતને લગતી રોશની જે પેદાએશને ચહુડતે દરજ્જેની બનાવનાર, ખુશનોમાં ચલકાદ આપનાર, (પેદાએશનો) વધારો કરનાર અને ખુશી બખ્શનાર છે, તેની સાથે સરખાવે છે. અને તેને લગતી વીગત દોળખને લગતા આતશની ગરમીને સાફ આપે છે; પણ બેહુશતને લગતુ રાત પેલાં દોળખને કેમ લાગુ પડે ?

- ૧ (૫૦૧) યજ્ઞો અને દેવોની માદ્રકનાં (આદમી)ઓ વીશે,
લલી દીનને લગતા ખોલાસો.

- ૨ જાણુ' કે, ગણતરી અને ધારણાની અંદર, જે આદમીઓ યજ્ઞ અને દેવની માદ્રકનાં જાણવામાં આવેલાં છે. તેમાં જુરી દીનવાલા ધરમ-શુરૂઓથી વેગલા, અધોરનાનો; જુરી દીનવાળા પાદશાહ અને પેહલ-વાનોથી વેગળા, અમીશતારો, બખીલ કુતબીઓથી એહલાએલા, નરતોક્તી ખેડુતો, અને બહારીથી એહલાએલા, બલા પેશેવરો, યજ્ઞોતુ' કામ કરનારા છે.
- ૩ જુરા ધરમશુરૂઓથી નજસ અનેલા પાપી અધોરનાનો—જુર. પાદશાહ પેહલવાનોથી નજસ અનેલા પાપી પાદશાહ પેહલવાનો—બખીલ ખેડુતોથી નજસ અનેલા પાપી વાસ્તીયુશો અને બહારીથી નજસ અનેલા પાપી પેશેવરો, દેવતુ' કામ કરનારા છે.
- ૪ ગણતરીની અંદર નેક સાચાવાળો (પાને યજ્ઞમાંથી પ્રતાપ મેલવેલો) હાકમ—સામે નીઆધીસ—પરહેંગાર—નેક સખાવત કરનાર—દીનની ઉપર નબર રાખનાર—સતોથી—પેદાએશની અંદર સખાવતથી માત ભોગવનાર અને નાપાકોને ધીકારનારો છે.
- ૫ આમાદ હોલતવાળો શખ્સ, ખોદાના તાબેદાર વીચારવાળો અને તેજ પરમાણેની ખીજ ચાલથી પોતાને ચલાવનારો તથા જે કોઈ સંકેટમાં હોય તેને સખાવત કરનારો, વીચાર શક્તી ઉપર દબાણ હોવા છતાં સાચું ખોલનારો—અને હકુમતના વખતની અંદર ખોદાનો આભાર માનનારો છે.

વેર રાખનારો નીઆધીસ, ખોટો બુકારો કરનાર—દોલતમંદ હોવા
કર્તાં કંગાલ અને વગર સંતોષવાળો—ધણી બુરા બખીલોને શકતી-
વાન કરનારો—અને લોભ વગરના માણસને પીકારનારો—તથા જે કોઈ
દોલતમંદ તથા તેવીજ હાલતના વગર દીનવાળા હોય, તેઓને
દોલતની અંદર વધારનારો—અને જે કોઈ બુલબી કરવામાં બુશીના
બીજારવાળા તથા હુકુમતની અંદર વેર રાખીને ઈજા દેનારા હોય, તેઓ
દેવ તથા રૂઝની મીસાલનાં આદમીઓ છે.

જે આદમીઓની અંદર દેવનું ચુલક ભેલાણ નથી, તેઓ ૭
ખાલેસ મળદોની માફકના પવીન છે. બલકે મળદોની કેટલીએક દાનાઈ
તથા સારા ગુણવાળા છે. વળી જે આદમીઓ કેટલીએક સુરી બુદ્ધિ
તથા બીજા ફરગુણોવાળાં છે, તેઓ દેવની માફકના છે.

જે ધરમગુરુઓ દેવનાં મુલને મલતા છે, તેઓને ધરમ તેજ સુરી ૮
બુદ્ધિવાળાં મુલને લગતો કેહવાયે છે. તેથી ખચીત, તે ધરમવાળા,
તેઓની સુરી બુદ્ધિને લીધે દેવની માફકના કેહવાયે છે.

(૫૦૦) આદમીને ચહુડતે કરજેની દાનાઈ તથા સહમજ ૧
મક્કવા બીશે, ભલી દીનને લગતો ખોસાસો.

જાણુવું કે, આદમીને દાનાઈ તથા સહમજનું મલકું, નીચે જણા- ૨
વેલી એઆર તરેહથી છે. એક આતમાને લગતી બુદ્ધિવાળાં માણસને ૩
પ્રતાપી થવું, પેલાના કરનાર કાદારથી છે. બીજું—દીનના કલામોની ૪
સહમજનો વધારો કરનાર આદમી, આતમાને લગતી બુદ્ધિથી છે. ત્રીજું— ૫
આતમાને લગતી અકલના કલામોથી, (એટલેજે દીનના કલામોની સહમજથી ૬
બંદગી કરવાયે), ઓલાદની સગાઈ (દીનની સાથે) ધરાવનારાઓને કીરતી છે.
ચોથું—આપે તરણે વસ્તુઓને મદદ કરનાર તથા તેઓને ખોરાક આપ- ૮
નાર, માણસનાં અંતકરણ ઉપર રેહઠાણ રાખનારો બેહુમન અમસારખંદ ૭
(યાને ખોશાઈગણી આંખચકતી) છે. જેનામાં આતમાને લગતી દાનાઈ છે, તે
અહુરમજની સહમજ (લોકોને) સારી રીતે આપનારો અને ભલી દીનની
સહમજથી, આતમાને લગતી સરવેથી સરસ અકલનો વધારો કરનારો છે.

- ૮ આતમાને લગતી અકલના કલામેથી, (એટલેજે દીનના કલામેની સહમજથી અંકગી કરવાએ), તેઓનાં અનંતકરણ ઉપર ભલા વીચારવાલી ઓલાઈને જલવવાની શક્તી રહેવાથી, તેઓને તરેહવાર રીતની સરદારી મલેછે. અને તેથી તેઓમાં જેવી દરજ્જાને (પોતાની) અંદરથી હાંકી ઠાહડવાની સહમજનો વીચાર જોડાએલો રહેછે. તથા તેવો તે પોતાની અંદરની મહડતે કરજેની જાનાઈ તથા સહમજથી, બેહુ કુનીઆની શુભેસગ નેહીને પોતાની કરવાથી, સરદારોની અંદર માન ભાગવેછે.

- ૧ (૬૦૫) જુદી જુદી તરેહના પાદશાહો વીધે, ભણી દીનને લગ તો ખોલાસો.

- ૨ જાણુ' કે, જુદા જુદા વખતની રીતભાવવાલા પાદશાહો, નીચે જણાવેલી ૮ તરેહના છે. એમાં ચાર વખાણુ કરવા લાએકની અને ચાર ખજોઈ કરવા લાએકની પદવીવાલા છે.
- ૩ વખાણુવાળેગ ચાર પદવીવાલા પાદશાહોમાં એક અગમ-શુદ્ધિવાલો; બીજો સમલા લોકોનો સંભાલ કરનારો; તરીજો ધણો સંભાલ કરનારો અને ચોથો આતમાની જાળવણી કરનારો (પાદશાહ) છે. જે પાદશાહ પોતે અગમશુદ્ધિવાલો છે, તે જાનાઈવાલા (આહુરમજ્દ) ની શક્તીવાલો અને વખતને પીછાણુનારો છે. (જે પાદશાહ) સમલાએનો સંભાલ કરનારો છે, તે (પોતાની) ગોસસાને લગતી શક્તીને ખારવાએ, પોતાની હકુમતને બલવાન કરનારો છે. અને તે(વા શુણુ) થી તે પાદશાહ પોતાની રચત-ની હયાતીને નાશ કરનારી તથા તેને ખરાબ કરનારી જે વસ્તુએ છે, તેને સુધારનારો છે. જે પાદશાહ આતમાને લગતી શક્તીઓથી વાકેફગાર છે, તે હલાકીના વખતમાં (પોતાની રચતનો) ધણો સંભાળ કરનારો છે. વળી તે પાદશાહ આતમાને લગતી તે દુરઅંદેશી સાથે, જે ઠાંધ ઢાણાઈને લગતી શક્તીએ છે, તેની મદદથી હકુમતને પાએદાર રાખનારો છે. અને તેની રહઅત તેથી ઉલટભરેલી રહેછે. જે પાદશાહ તેના આતમાને લગતી જાનાઈથી, તેને લગતી જાનાઈ ધરાવનારા લોકોની શક્તીઓને

ઉલટમંદ રાખનારો છે, તે તેને ખાટેની હલાકીને, નેહીના વખતની અંદર ફેરવનારો તથા તેની હકુમતમાં પુરતો સુધારો કરનારો છે.

જે પાદશાહ પોતે કુરચ્ચંદેશ હોય્છે, તે યુરી બુદ્ધિવાલા કમ-અકલોનો નીચ વખતમાં સધલો રીતે બચાવ કરનારો છે. તથા જેની મદદથી તેઓને લગતો વખત નેહીની અંદર ફેરવાઈ શકતો હોય્છે, તેવી પોતાની કુરચ્ચંદેશીથી (તેઓનો) તે સંભાલ કરેછે. અને તે પાદશાહની હકુમતથી તેની રચત મોટી ઉમેદ રાખનારી (અને ચહુડતે કરજોની છનકારી ગુજારનારી) છે.

વલી જે પાદશાહ તેને ખાટેની નેહીના વખતથી તથા આતમાને લગતી કુરચ્ચંદેશીથી ચહુડતે કરજોના ઉલટવાલો રહેછે, તેની સહમન શક્તીને કાનાઈ તથા હકુમતને લગતા પુરતા સુધારાથી કાયમ રેહવું છે.

જે પાદશાહ આતમાને લગતી કુરચ્ચંદેશીવાલો છે, તે યુરી બુદ્ધિ-વાલી મન શક્તીઓથી તથા હલાકીવાળા વખતથી આતમાનો સંભાલ કરનારો છે. અને તેને લીધે તે પાદશાહ અગમબુદ્ધિનો ખેલાય ધારણ કરનારો છે. તથા તેની ઉલટવાન રહ્યવતની મદદથી તેનું રાજ કાબેજ રેહનારું છે. જે પાદશાહ પોતાની રચતને ખાટેનાં સુખનો ઉમેદવાર છે, તે પોતાની અગમબુદ્ધિથી તેની શક્તીઓને ડાહપણની અંદર તથા વખતને નેહીની અંદર અને હકુમતને પુરતા સુધારાની અંદર ફેરવનારો છે.

માર (તરેહના પાદશાહો) રચતની સંભાળ કરવાની ગીબત અને નાલેસીને લાગેકના છે. જેમાં એક (રચતનો) સંભાળ નહીં કરનારો અને તેને વારેધડીએ નોકસાન કરનારો (પાદશાહ) છે. બીજો—સંભાળ કરવામાં નબલો અને થોડું નોકસાન કરનારો છે. તરીએ—વગર એકીનવાળો અને વારેધડીએ રચતને કુઝ કરનારો છે. અને ચોથો—આતમાને સંભાળ કરવાથી છોડી દેનારો અને તેને નોકસાન કરનારો છે.

એમાં, જે પાદશાહ આતમાને લગતી અગમબુદ્ધિ વગરનો છે, તે યુરી બુદ્ધીની શક્તીવાળો—નોકસાનવાળા વખતમાં રચતનો નહીં સંભાળ કરનારો—અને પોતાનાં રાજને નબલીથી હાણી પોંહચાડનારો છે. તથા તેની પક્ષનું નબલીથી ખરાબ થવું છે.

જે પાદશાહ બીહુકન હોય્છે, તેની રચત ધાસ્તીભરેલી રહેછે. આતમાને લગતી વગર કુરચ્ચંદેશીથી, તેની શક્તીઓ યુરી બુદ્ધિવાળી

બનેછે. અને તેનો વખત હુલાકીને લગતો હોયછે. તથા તેનું રામ વગર આરામને લીધે જલદીથી હાંણી પોંહતવા ભેગ બનેછે.

૧૯

જે પાદશાહ આતમાને લગતી અગમજુદ્ધિ વગરનો હોય, પણ તેની મનશક્તીઓ ડાહ્યપણવાળી હોય, તો તે હુલાકીના વખતમાં નબલો લોકોની બનતી પાસખાની કરનારો છે. જે (પાદશાહ) તેની રચતો સંભાળ કરવામાં નબલો હોય, તેની હકુમત તેની દાનાઈવાળી શક્તીઓથી નોકસાન કરવામાં અધ્યત્ત જોરવાળી છે. તથા તે પાદશાહ તેના આતમાને લગતા તેમજ હુલાકીને લગતા વખતને માટેની પદ્મજુદ્ધિને લીધે પોતાની રચતો ધણેજ ડર રાખનારો છે. માટે તે પાદશાહ તેને લગતી અગમજુદ્ધિ વગરની સહમજને—તથા તેને લગતા ધણા ધાસ્તીવાળા વખતને અને પેલા જુરી જુદ્ધિવાળા (અંત્રમધનીકશ) ની ઉલટી સહમજ શક્તીઓને પોતાથી પાછી ફેરવવી. તેમજ ખરાબી કરનારા જુરા તાબે-દારોને લગતી વગર સંભાળવાળી હકુમતને સુધારવી સજવાર છે.

૨૦

જે પાદશાહ આતમાને લગતી અગમજુદ્ધિ વગરનો છે, તે જુરી જુદ્ધિવાળા (અંત્રમધનીકશ) ની સહમજ શક્તીવાળો છે. અને (પોતાના) જુરા તાબેદારોની ખરાબીથી, (પોતાની રચતને) જાળવનારો નથી. તથા જુરા વખતમાં રચતો મજબુત બચાવ કરનારો નથી; પણ જલદીથી તેઓને હાંણી પોંહતનારો છે. જોકે તેણે પોતાની ઉલટી જુદ્ધિને હુલાકીને માટેના વખતની અંદર તુરત ફેરવવી જોયેછે, પણ તેનામાં અગમજુદ્ધિ નહીં હોવાથી, તે હુલાકી પોંહતનારો માટેના વખતને, તેણે જલદીથી કેમ ફેરવે ? તે તેને જાણતું નથી. જેથી તેની હકુમતને હાંણી પોંહતવાની તેની રચત ધણી ધાસ્તીમાં રહેછે. અને તે પાદશાહને તેથી

૨૧

ધણો ભય રહેછે. જે પાદશાહ આતમાને લગતી કુશ્મંદેશી વગરનો છે, તેને તેની જુરી જુદ્ધિવાળી મનશક્તીને લીધે હુલાકીવાળા વખતને તથા તેની વગર આરામવાળી હકુમતને પોંહતેલાં નોકસાનને પાછું ફેરવવાનો ધણી ધાસ્તી રહેછે.

૨૨

જે પાદશાહ આતમાને લગતી અગમજુદ્ધિ વગરનો હોય, પણ તેની સહમજશક્તીઓ દાનાઈવાળી હોય, તે (પાદશાહ) વખતને જોઈને ખરાબીથી આતમાનો સંભાળ કરવા સાથે તેની અંદરની દાનાઈવાળી કહ્યોતોના પ્રતાપી જોરનાં ઉપરીપણમાં તેનામાં જે તેની

હકુમતને ખરાબ કરવા માટેની અગમચુક્તિ વગરની કઠિનતા હોય છે તેને ઊંડી કીચે છે. અને તે પોતાની રૂંધતને લગતી ખાસ્તી રાખનારો પાઠ્યાહ, તેની હકુમતની સાંભાળને સાડું, તેને લગતો ખુબીવન્તો વખ (ખોદાની હજુરમાં) ચાહે છે. અને તેથી, તેને લગતી પેલી કુરી બુદ્ધિને, અગમ ચુક્તિવાલી શકતીની અંદર ફરવું તથા હલાકીવાળા વખતનું તેનીથી ઉલટાવું છે. તથા તેની હકુમત જે વગર આરામવાલી અને ખરાબી પોહાવવાની ખાસ્તીમાં છે, તેના ફેરફાર થાય છે.

(૧૦૧) હજૂનની (યાને અંધમર્દનીકીશની) સખતી ઉપજાવનારી કોશેશને લગતા વખતનું, રૂંધનામીનોતી પેદાએશની અંદરથી (સેવટે) નાખુદ થવું છે. તે વીસે ભલી કીનને લગતો ખાલાસો.

જાણવું કે, ભલી કીનની અંદર જણાવેલું છે કે, હજૂન (અંધમર્દનીકીશ) ને વખતની હક જણાવાની અગમચ, (એટલેજે એકરેખનને પોતાની હારને વખત નહીં જણાવને લીધે), પેદાના કરનાર કાદારને અને તેની પેદાએશને લગતી (યજ્ઞ અમેશારૂપંદો) શકતીએનો ધીકાર કરવાએ તથા પોતાને સાડું ખોટું વીચારવાએ, (યાને ખોટું અભીમાન રાખવાએ), તે સરવેથી થહ-ડતે હરજનેની શકતીવાળા કાદારની તથા તેની પેદાએશની સામજે તે પેદા-એશ) ને હૈપાતી વગરની કરવાની લડાઈ કરનાર થાયેએ. અને તેથી તેને સરવે વાતની સહમજ ધરાવનારા કાદારે પીછાણેએ. તેથી તે હજૂનને પુરતી રીતે આજેજ થવા વીશે લડાઈ કરવાની હક આપી. તથા તે હજૂન સાથે કેટલીએક ખુદત સુધીની હક હીધી. અને તે ખુદતવેર હજૂનને તેની ખોટી કઠિનતાવાળી લડાઈની અનમાએશ બાહુ રાખવાની છુટ આપી. તથા તે હકને માટેના વખતનું પુરું થવું ખોરશેકને લગતી આસમાની માલ અને તેને લગતા એશદા (યાને દોર) ની પુરવણીથી (ખુદર કીધી) છે. હજૂનની લડાઈના નાસ થયો, સુરખની માલની વારેધડીએ લીલ થવાએ છે. અને ખોરશેકને તેને લગતું ફરવાની વારેધડીએ લીલ કરવાએ, સખતી ઉપજાવનારા હજૂનની સર-આતમાંની સખતી ઉપજાવનારી લડાઈ કરવાનું પડી ભાગવું થઈ હતું. શરૂઆતમાં, ૭૦ હાહડા અને રાત પુરી થઈ તાંહવેર, કાદારની કઠિનતા (યાને યજ્ઞ અમેશારૂપંદો) ની મારફતે, (કેવો અને યજ્ઞ અમે-

શાસ્ત્રદાને) એક બીજા સાથે લડાઈ કરવાથી, હજીની (પાને અંત્રમધ-
નીહિસની) હાર થઈ હતી. એ વેળા ખોરશેઠ આસખાની એરાઠાથી (પાને
આલથી) અટકથો હતો.

- ૪ બીજું—જરતોશતને મારેનો હજારો, (પાને જરતોશતના દોર) ની
આગમચનો વખત પુરો થાતી વખતે, (યજ્ઞદો અને દેવો વચ્ચે) ફરીને એક
બીજા સાથેની લડાઈ થઈ હતી. અને તે સમયે લડાઈ કરવાની હુક ૧૦ હાહડા
અને રાત સુધીની હતી. જરતોશતના હજારાની આખેરીએ, હોથોદર-
ના હજારાનું શસ્ત્ર થયું છે, અને તેને (પાને હોથોદરને) અહુરમજ્દની સાથે
(ફીનને લગતી) પુછપરછ કરવી છે. તે વખતે ખોરશેઠને આસખાની દોર (પાને
હુજીની) આલની અંદર, અહુરમજ્દની કઠિઅતને સાડું ઉભું રેહવું છે.
અને તે (વખતની) લડાઈથી, દેવોની હાર થશે. આખે વખતે
૫ ખોરશેઠનો તેની આલમાં અટકાવ થવાથી જે ઢીલ થવી છે. તે હોથોદરના
હજારાની આગમચનો (જરતોશતનો હજારો) પુરો થાવાના વખતને લગતી
છે, અને તે (જરતોશત) ના (હજારો) પછીની લડાઈ થણી સખત રીતે
થવાની છે. અને તે ૨૦ હાહડા અને રાતની હુકવાળી છે.

- ૬ હોથોદરનો હજારો પુરો થતાં હોથોદર માહનું અહુરમજ્દની હજુરમાં
ફીનની પુછપરછને સાડું જવું છે. એ વેળા ખોરશેઠને આસખાની એરાઠાથી
(પાને આલથી) તેનાં મઠકની અંદર રેહવું છે. અને દાદારની મહડતે
ફરજેની કઠિઅતથી તે લડાઈથી (દેવોની) હાર થશે. અને ખોરશેઠને
તેટલો વખત તેની થઈતી રીતની આલમાં ઢીલ થશે.

- ૭ એ પછી હોથોદરમાહનો હજારો પુરો થવાની આગમચ (યજ્ઞદો
અને દેવો વચ્ચે) પાછી એક બીજા સાથે થણી સખત લડાઈ થવા-
ની છે. તે લડાઈની હુક ૩૦ હાહડા અને રાત વેરની છે. હોથોદર-
માહનો હજારો પુરો થતાં, ફતેહમંદ સોસીયોશનું અહુરમજ્દની હજુરમાં
ફીનને લગતી પુછ પરછ કરવા સાડું જવું છે. એ વેળા ખોરશેઠને આસ-
ખાની એરાઠાથી (પાને આસખાની દોરની આલથી) તેનાં મઠકની અંદર
રેહવું છે, અને (એ વેળા) દાદારની મહડતે ફરજેની કઠિઅતથી (દેવ
હજીને) તેઓની લડાઈમાં પુરતી હાર થવી છે. અને ખોરશેઠને તેના
આસખાની એરાઠાથી આલવામાં કઠિઅત મલસે. અને દાદારના
ફીરીપણાનું કઠિઅત મેળવવાએ તે સોસીઓશ તેની ૫૭ વરસની હુકમ-

તની અંદર, (બોકોના) સુધારાને સાડું સઘળા ફરજાને હાંકી કાઢડશે. અને ફરજ (યાને અંધમંદનીકથા) તેનું કહ્યવ્યત કુંટી જવાથી તથા પોતે નકામો થવાથી પોતાને જોખખનાં મકાનમાં નાખશે.

ફરજને લગતી સઘલી લડાઈની અંદરની ખોરબોની માલને લગતી હીલ, ઉપર લખી જણાવવામાં આવેલીછે. તે ફરજેક (રીલના) વખતમાં, ફરજને લગતી સંકટ ઉપજાવનારી લડાઈથી, તે વખતને લગતી ધંજા ખાણસોની અને અહુરમજની બીજી પેદાશોની ઉપર ધણી પોહમશે.

(૧૦૮) પેદાના કરનાર (દાદાર) નું આદમીને માટેનું શરૂઆતની એક મણતરીથી કરવાનું કામ, તેની પેદાશોને લગતી નવ સુધીની ગણતરીના બીચારે, સરંજામ પોહચીછે. તે બીશેની બહી દીનને લગતો ખિલાસો.

જાણવું કે, દાદારનું પેહલું કામ, આદમીને આપે ફનીઆને સાડું હયાતી આપવાનું છે. બીજું—તેને (આપે ફનયાની) કાયા આપવાનું છે. તરીજું—તેને કામને લગતી હીલચાલ કરાવવાનું છે. ચોથું—જંગીને જાળવી રાખનારાઓના સંબાળને સાડું, આદમીનાં બદનની અંદર જોધમે એટલી ખુબી આપનારાં તત્વો જોર રીતે આપવાનું છે. પાંચમું—તેનાં જાનદાર બદનને જવારનારાં તત્વોની ખાહેશ પુરી પાડવાથી (યાને તેને થોગીય ખોરાક આપવાથી) તેને ઉધરલાવ આપવાનું છે. છઠું—(આદમીને) તેના આતમા અને બદનનાં જોડાણની મારફતે તેની જનહી ગુજારવાની સહમજ અપ્પાવાને લગતું છે. સાતમું—(આદમીને) બહી વગર રેહવાની સહમજ આપવાએ, આતમા અને બદનને એક બીજાની સાથે એક મલતાં રેહવાથી અમરગ રેહવાનું કારણ બતાવવાનું છે. આઠમું—અમરગીને લગતું છે—જેનો અમર (રીસ્તાબેબના વખતમાં) સઘળાં જવતાં આદમીઓને ગયોએદીર*ના સંબંધથી દાદાર વગર મોતનાં કરનાર.

* ગયોએદીર—આપે પેહલવી જોગતની ઉત્પન્ની અવસ્થાના અવસ્થાને જોડેલાં યાને “લાંબની હયાતી” ઉપરથી થાએલી ધારેઆમાં આવેછે. અને રીસ્તાબેબના વખતમાં દાદાર અહુરમજદ સઘળાં જાનદાર આદમીઓને જે ખોરાકથી વગર મોતનાં બનાવશે, તેને આપે વીશિષ નામ લાગુ પડેછે.

૧૦ છે તે વીથિનું છે. નવમું—૨મીયપુને લગતું કામ છે. જેનો અર્થ, સવધ સુખવાલી ફેરબીએક દાનાઈ તથા સુખ મેલવવાને માટેની પુશ્તી ખુશીનો વીચાર, જે પાછ દાદારની નેક પેદાયશ છે તેને સેવટને લગતાં સારાં કામ કરવા સારું આપવાનો છે, તે વીથિનું છે.

૧૧ જે ધરમગુરુઓ, દાદારનાં પેદાએશને લગતાં પેહલ્યાં કામનો નાસ કરવાને માટેના છે, તેઓ પેદાયશની અંદર બીભારી અને પાપને આપનારા તથા યુરાધથી જનમ કોનારાં મુજની મારફતે, મોત અને પાપને (આક્રમીઓની અંદર) નાખવાએ પેદાયશનો નાસ કરનારા છે. અને તેથી તેઓ ઘણાંએક આક્રમીઓને હુમેશનાં દોષખી કરનારા છે. તેઓનો આએ મુજને લગતો મનહુમ, પેદાના કરનારને માટેની વગર દુરઅંદેશીથી બુઝ કામ કરવાને લગતો, તથા સેવટને લગતાં યુરાં કામ કરવાનો અને ખલકના લોકોને દુખ દેવાનો તથા પરતાવો કરવાના સખખવાળો કેહવાએ છે. સેવટની ક્તેહવાળો લલો મનહુમ, જે સવાખનાં કામને લગતો કેહવાએ છે, તેથી તે મનહુમ વેગલો છે.

૧ (૧૦૧) (માણસ) ભલું અને તેજવાલું કોણથી છે? તે વીથિ
ભલી દીનને લગતો બોલાસો.

૨ ભણવું કે, તેજને અવસ્તાની અંદર હુમ રમે—કરીને કેહ છે. અને તેનો અર્થ દીનનું ખોરેહ એવો પાએ છે. તેમજ તેનો અર્થ (યજ્ઞ) તેજ તથા પ્રતવનો પાએ છે. જેની મતલબ (દીનને લગતું) બળ અને કલમ્મતની છે. ભલાને અવસ્તામાં અગળ વંધુ—કરી કેહ છે. અને તેનો અર્થ આખાદીવાળી કીરતીના સખખવાળો પાએ છે. કીરતીનું કારણ સારા ઉદીઓએ છે. વળી એ બોલોની ભેગી મતલબ કોશિશ અને ઉદીઓગતી છે. રમે—એ અમર્ગને માટેનાં કામની કુશેશને લગતી ભેખી કલમ્મત છે. જેનું રેહકાણ માણસની અંદર દાદારની તરફની અવધ—નામતી મીનોઈ ઘકતીનાં (રેહકાણ) ની મારફતે કેહવાએ છે.

૪ ઉદીઓગને લગતું ખોરેહ, ઉદીઓગને લગતી સઘળી શકતીઓને ખીછાણવાને લગતું છે. અને પેદાએશની અંદર તે (ખોરેહ) દાદારની

તરફથી છે. અને ■ અર્થકને નામે ચોક્કસાચે, તથા જે જીવોગાત્રી
કીરતીવાળો છે, તે તેથી અણીતો થાય છે.

આચે (ઉપર જણાવેલા) બે શુભો, બીજી દરમિયાન નેકીને જનમ
આપનારા છે. તેમ અને કીરતી—દાદાર અહુરમઝજ જે તેજવાળો અને
કીરતીવાળો છે, તેની તરફથી છે અને નુરવાળી જાત અને ચળકાટનું
પેશાએશની અંદર પેવસ થયું છે. અને તે તેજ અને ચળકાટથી આણસે
ફરવું એવું આપનારની તરફ પોતાને ચલાવવાયે છે. તેમજ તેને (પાને
એહરેમનને) (અહુરમઝજની) પેશાએશને ધળ દેવાથી ફરવું, ક્યોકેરેતીના
વખતની તરફ (આદમીઓને) ફરવનારા પેશામજરોના વીમારથી છે.
જેમકે અહુરમઝજને માટે ભલી દીનમાં કહેલું છે કે:—“તારા આચે
શુભોના સમ્બંધી, પેશાએશ સેવટે (તારી તરફ) ફરેલી થશે. અને જે
વખતે તેને લગતી સેવટની જે હાથા અમરગીને પીછાણવાને માટેની છે,
તે સમજી હયાતીવાળી બનશે.” વળી તે પેશાએશ સમજળા અમરગી
અમરનારા કાચેક યજ્ઞોની પીછાણ કરશે. અને બોહાએતાલાની
તરફથી તેને અમરગીને લગતું સુખ પોંહવવાયે તે ખુશ રહેશે.”

જે ધરમશુદ્ધો—સમજળા લોકોને પોતાના ધરમથી ફશકેરેતિને
લગતું દરમિયાન કુઃખ અને ધળ બતલાવનારા (પાને આપનારા) છે, તેઓ
અણાચેક આદમીઓને હુમેશનાં રોજખી બનાવવાને માટેનાં છે.
તેઓના ધરમ દાદારની તરફ જુરાં કામ કરવાને માટેનાં અને જુરાં
સેવટવાળો કહેવાયે છે. અને તેને તેઓ ભલો મનમ કરી કહે છે.

(૧૧૦) જે ભલી દીનવાળો ધરમશુદ્ધ છે, તે સરવેથી આશો છે.
અને જે ખુરી દીનનો ઠમારો ધરમશુદ્ધ છે, તે સરવેથી
માપી છે. તે વીશે ભલી દીનને લખતો બિહારો.

જાણવું કે, આદમીઓની અંદર જે દાદારને ઘણો ખુશ રાખનાર છે,
તે સરવેથી આશો (આણસ) છે. દાદારને ઘણો ખુશ રાખનાર તે (શખ્સ)
છે, કે જે દાદારની ખલકને ઘણો ફાંચેસો કરનારો હોય. દાદારની ખલકને
ઘણો ફાંચેસો કરનારો તે (શખ્સ) છે, કે જે લોકોને દાદારની

ભલાઈવાળી જાતની તરફ ધણો ઈતેકાદ રાખનારાં બનાવનારો છે. અને તે લોકોને જાહારનાં સંબંધવાળાં કામ કરવામાં ધણાંજ ઉલટવાન રાખનારો છે. આદમીઓની અંદર તે બધી દીનવાળો ધરમગુરૂ પોતે ડાહ્યપણવાળો (ગણ્ય) છે. તથા તે જાહારની તરફની ધણી યુરી મેળવનારો અને પવીતરાધર્મ હરી ધણોજ પવીતર છે.

- ૩ જે (માણસ) કુનીઆમાં પેઢાના કરનાર (જાહાર)ને ધણુંજ કુઝારક છે, તે ધણુંજ પાપી છે. જાહારને ધણુંજ કુઝાર કેનાર તે શખ્સ છે, કે જે જાહારની ખલકને ધણુંજ નુકસાન કરનારો છે. જાહારની ખલકને ધણુંજ નુકસાન કરનારો તે શખ્સ છે, કે જે લોકોને જાહારની હુસ્તી (પાને હુયાતી) ને માટે ધણોજ શકમંદ કરનારો અને કુનીઆનાં લોકો જે કાંઈ કામ કરે તે કામ યુરા જોહાકના સંબંધને લગતાં કરાવનારો છે. અને જે યુરી દીનનો તામેદાર ધરમગુરૂ છે, તે કુનીઆમાં પાપીઓની અંદર ધણોજ પાપી છે.

- ૧ (૫૧૧) કેહી તારીપ્રલાએક વસ્તુ, અથો લોકોને નોકસાનવાળી છે? તથા કેહી ધીકારવા લાએકની વસ્તુ, અથો લોકોને પ્રાએદાભરેલી છે? તે વીશે બધી દીનને લખતો ખોલાસો.

- ૨ જણવું કે, જે વખાણવાળેગ વસ્તુ અથો લોકોને નોકસાનવાળી છે, તે સાચું ખોલવાને લગતી છે. વળી એ વીશે (દીનમાં) જણાવેલું છે કે, જેહાં ખેડુંદા (અંધમનદનીઉશ)નું (આદમીઓની અંદર) ભેલાણ હોએ, ત્યાં સાચું ખોલવાથી અથો લોકોને નોકસાન પોંહએ. અને કુનીઆની પવીતરાધર્મને હાંણી પોંહચવી છે.

- ૩ જે ધીકારવાળેગ વસ્તુ અથો લોકોને શાએદાવાળી છે, તે ખોટું ખોલવાને લગતી છે. વળી એ વીશે (દીનમાં) જણાવેલું છે કે, જેહાં આદમીઓની અંદર અંધમનદનીઉશનું ભેલાણ હોએ, ત્યાં મહડતે કરનેના વીચારવાળા દીનના હસ્તુરોને અથો લોકોના શાએદાને સાદ ઉલટી અકલથી ખોટું ખોલનાર તરીકે ધણું છે. અને કુનીઆની પવીતરાધર્મને નજસ બનાવવી છે.

(૧૧૮) જે માણસ ખોદાએતાલાને ઘણું જ ચાહનારૂં અને ૧
ખોદાએતાલાને ઘણું જ ખુશ રાખનારૂં છે, તે ખેડશતની
અંદર ઘણીજ મોહરાઈ ભોગવનારૂં તથા ઘણીજ ખુશી
સાથે રહેનારૂં છે. અને જે (આદમી) ખોદાએતાલાની તરફ
ઘણીજ કુશમની રાખનારૂં તથા તેને ઘણું આજોરહેઠ
કરનારૂં છે, તે દોળખની અંદર ઘણી નીચ હાલતવાળું
અને ઘણું જ દુઃખી રહેલું. તે વીશે બહી દીનને
લગતો ખોલાસો.

જાણવું કે, જે આદમી ખોદાએતાલાને ઘણું જ ચાહનારૂં તથા ખુશ ૨
રાખનારૂં છે, તે ખેડશતની અંદર પોતાનાં રવાનને ઘણીજ મોહરાઈ આપ-
નારૂં અને ઘણું જ સુખથી રાખનારૂં છે. અને તે પોતાની કેટલીએક
જાનાઈથી (ખેડશતને લગતી) કઢવત આપનાર સવાખનાં કામ
કરનારૂં છે. અને તેની ઈલા એવી હોય છે કે, આરાધના કરવા ભોગ
ફરોહરના નરતોશત સ્પીતમાનની માફક, તેણે તે સવાખ વધારે કીધા
હતે તો સારૂં.

જે આદમી ખોદાએતાલાનું ઘણું જ કુશમન તથા તેને ઘણો આજોર- ૩
હેઠ કરનારૂં છે, તે (દોળખની અંદર) પોતાનાં રવાનને ઘણી નીચ અવસ્થા-
વાળું તથા ઘણું જ દુઃખી હાલતે રાખનારૂં છે. અને તેનામાં જોટલી
જાનાઈ છે, તેથી તે પાપ કરવામાં શકતીવાન થાય છે. અને તેની એવી
ઈલા રહે છે કે, પુરકી પાદશાહ અપકરાસીઆખની માફક તેણે તે પાપ
વધારે કીધું હોત તો સારૂં.

જે વસ્તુની ઉપર ઘરૂજ (પાને અમગ્રમઈનીફશ) ની કોશોશ (પાને ૪
હીલચાલ) રહે છે, તે વસ્તુ તેનીથી (આદમીને) ઘણી સખી ભોગવાવનારી
થાય છે. નરતોશતી વડા ધરમચુરૂએની હકુમતને લગતું (કિયાન) ખોરેહ,^{*}
(પોતાની) હકુમતની મારફતે કુનીઆની તેવી વસ્તુએને સુધારનારૂં છે.

■ નરતોશતી વડા ધરમચુરૂને લગતું કિયાન ખોરેહ—એની મતલબ રાજની
તરફથી દસ્તુરને દસ્તુરને સત્તા સાથે મલેલી ધરમને લગતી હકુમત છે. આગલા
વખતમાં ધરમને લગતી હકુમતનાં બહુથી, તે ધરમચુરૂ, નરતોશતીએને ધરમના
ફરમાન મુજબ ચલાવતો હતો. અને જે નરતોશતીએ ધરમના ફરમાનથી ઉલટા
આમતા હતા તેએને તે વડા દસ્તુર પોતાની હકુમતનાં બહુથી સજા કરાવતો હતો.

અને તે કયાન ખોરેહની ખારકતે રાજનો સુધારો થાએછે. (એટલે જ દીનની હકુમતથી રાજને લગતો સુધારો થાએછે.)*

- ૫ અહુરમઝની પેદાએશ મનઘીયસ્ની દીનની મદદથી એજ આપનાર (એહરેમન)નો નાશ કરનારી છે. અને મનઘીયસ્ની દીનનું ફનીઆમાં આહુ રેહવું, જરતોશતી વડા ધરમગુરૂઓના યજ્ઞથી પ્રતાપથી છે. જ્યાં કયાન ખોરહેના પ્રતાપ વગરનું રાજ હોએછે, તે રાજ (ચતને) નોકસાનકારક થાએછે. અને તે (એટલેજ) જ રાજા અહુરમઝની દીનની કહવત વગરનો હોએછે તેથી ચતને ઘટારો થાએછે. યજ્ઞાંની તરફથી પ્રતાપ મેલવેલા જરતોશતી વડા ધરમગુરૂઓની ખારકતે, મનઘીયસ્ની દીન (ફનીઆમાં) આહુ રેહવાએ, અહુરમઝની પેદાએશ એજ આપનાર (એહરેમન) નો નાશ કરનારી છે. અને તેથી પેદાએશની અંદર ફજની ઇચ્છાનું પોહમવું તથા ફજનું તેમાં રેહવું યતું નથી.

- ૧ (૫૧૮) ધેઆન આપવા જોગ હોલત વીશે,
લક્ષી દીનને લગતો ખોલાસો.

- ૨ આહુવું કે, ધેઆન આપવા જોગ હોલત, જેમરગીને લગતા (સવાખના) વસીલાવાળી છે. અને તે (હોલત) અહડતે કરજેના છેલ્લા સુધારા તથા છેલ્લો કાપા મેલવવાના ભલા વખતને લગતી છે. તથા તે સેવરને લગતા વસીલાવાળી જ અહેર હોલત છે, તે અહડતે કરજેની કાપાને લગતા ભલી શોહરતવાળા વીચારને લગતી છે. અને તે અહેર વીચારની અંદરનો અમરગી મેલવવાને ખારેનો વીચાર પેલા સરવે શક્તીવાન તથા સરવેથી સરસ અગમ હુદિવાળા હાહાર અહુરમઝની તરફથી કશકેરેતિ (પાને છેલ્લા સુધારા) ને સાદું (આહુસોને) આપ્યામાં આવેલો છે.

* પેદાદીયાં શેહનશાહ જમશેદે રાજની લગત પોતાના હાથમાં ખેલી વખતે પોતાના વજીરો અને અમીરોને પોતામાં રાજને લગતી કયાન ખોરેહની શક્તી હતી તે વીશે નીચે જણાવેલા મંત્રનો કહ્યા હતા કે:—

هم شهریار و ام موبدین
روانرا سوی روشنی را کنم

منم کشف با فکر ایزدی
بدانرا بدست کوته کنم

**આએ પુરાતક આઠમાને ધપાતાં ધએલી ભુલને ભગતું
કુજરાતી શુદ્ધી પત્રક.**

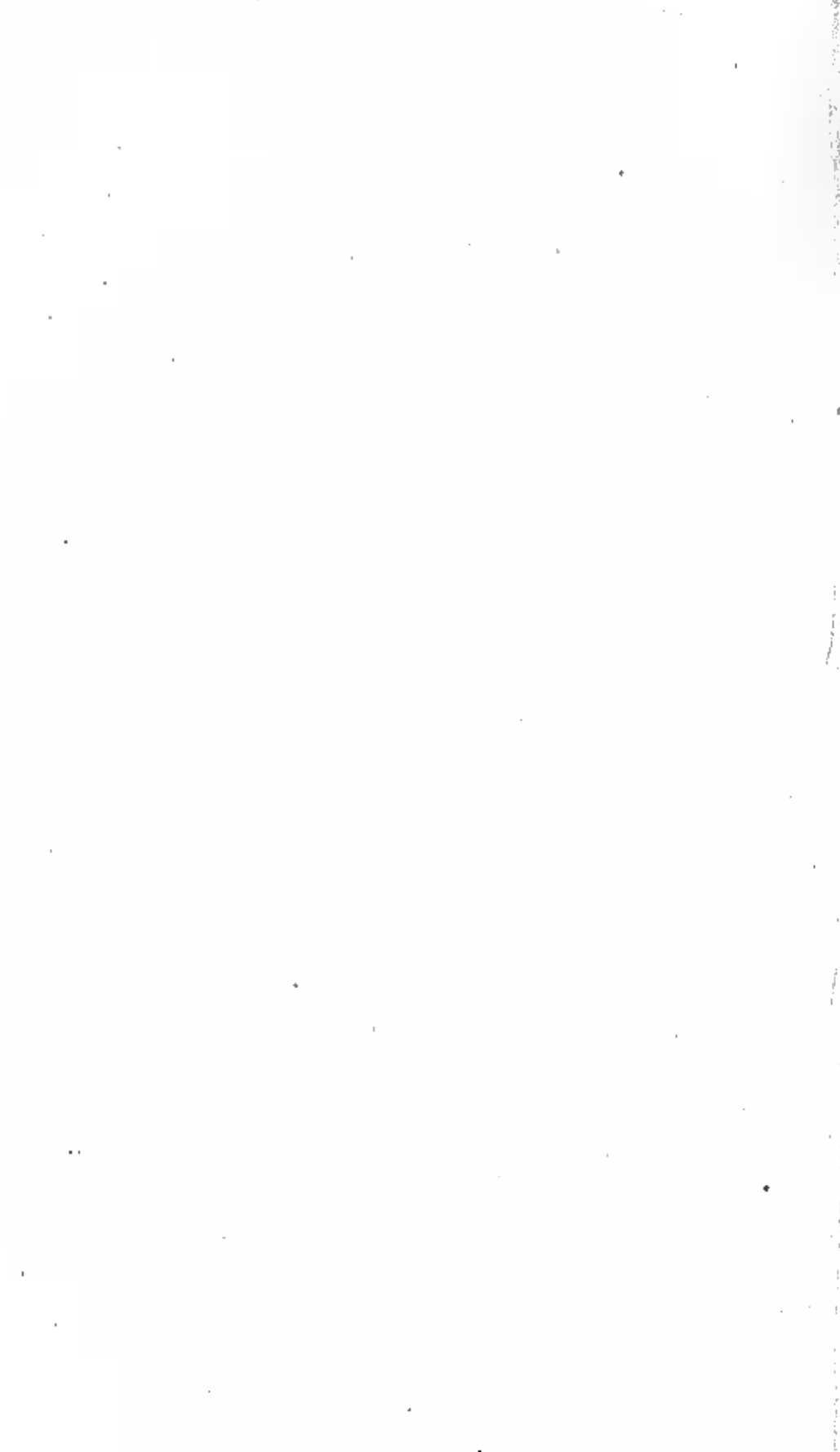
સંકેત.	સંદ.	સતર.	અશુદ્ધ.	શુદ્ધ.
૪૬૯	૭	૩	દરન	દરન
૪૭૨	૪	૫	કુપ્પ ભનન	કુપ્પ ભનન
૪૭૨	૨	૨	નીચી	નીચે
૪૭૯	૫	૫	“પીઠાણુનાર” આગળ વધારે	(બાને ખુશ કરનાર)
૪૮૨	૧	૧	“બુદ્ધ” કરનાર” આગળ વધારે	(એકદેશન)
૪૮૧	૨	૨	આદમીએને	આદમીએ
૪૮૬ (નોટ)	૫	૫	તે તે ગોસ્ત	તે ગોસ્ત
૪૮૯ (નોટ)	૭	૭	અને તે ફરમાન	પછી તે ફરમાન
૪૯૦	૮	૮	ભગતી હતી	ભગતી દીન હતી
૪૯૦	૨૪	૨૪	તેની હકુમતની	તે ધરમ શુદ્ધી હકુમતની
૪૯૩	૨	૨	સુજોની	સુજોને
૪૯૩	૨૨	૨૨	સુધારા	સુધારાને ભગતા
૪૯૧	૧૫	૧૫	જણાવેઆમાં	જણાવેઆમાં
૪૯૬ (નોટ f)	૩	૩	બેહદીનેનાને	બેહદીનેનાને
૫૦૨	૫	૫	(તે આદમીનીએ)	(તે આદમીએ)
૫૦૮	૧૭	૧૭	કુનીઆમાં	કુનીઆમાં
૫૧૩	૨૭	૨૭	ધરાડનાર કરનારી	ધરાડનારી
૫૧૪	૧૭	૧૭	બુર	બુરા
૫૨૧	૧૧	૧૧	વીથેની	વીથે
૫૨૫	૧૩	૧૩	આરાધના	આરાધના

CONTENTS.

	Page.
Which thing is endowed with life and has relation with life? Why is He the giver of life and of this relation with life?	425
The source creating the soul—the helper of its good qualities—things that pave the way for the soul into the seed of this world and nourish and protect its source in the seed of the body—the pro- tector of the soul—the distributor of souls among the creation— the actions whereby the soul is rewarded by Ahurmazd and meets its original source	428
Speech benefits the soul and prevents harm from coming to it	429
The origin of existence and of this material body.	430
The life and death of the soul and the indication of its loss of lustre... ..	432
Light and darkness and the benefit and harm accruing therefrom	433
The faithful through the superior strength of Ahurmazd avert the calamities of the times	434
The parts of the body and of the soul	434
The superiority of divine worship	436
The thoughts of the creation regarding the power of God	437
The three orders of men among the Mazdayasnāns who are deemed perfect and worthy of confidence	438
The faith of Ahurmazd and the religion of Ahriman—their garment and their improvement—their continuance and the of their votaries	438
The Drujas who inflict the first, second and third calamity on men at their birth and the means whereby Ahurmazd defeats the Drujas,	439
The indications of rain and the inferences therefrom	440
Smoky and smokeless fires	441
The sufferings of Ganāmīnō and the superiority of Spēnāmīnō to Ganāmīnō	441

The consequences of following Spanāmīnō and the consequences of following Ganāmīnō	442
The creation of Spanāmīnō is fully adorned, the creation of Ganāmīnō is full of harm	442
The fear of Ganāmīnō—the continuance of the race of men in the midst of his oppressiveness...	443
Men should regard themselves as servants of God	444
Which of God's creatures is the most powerful ?	445
The source of righteousness and the source of sin	446
The abode of the righteous and the abode of the sinful in the next world	447
The reasons why man reaps no advantage from undesirable qualities—the reasons of his success in obtaining various advantages through one single good quality (i.e. the good influence of Zoroaster)	449
The religious is not polluted when he observes the laws of virtue but he is polluted when he follows the ways of the demons	450
The appointment of men to religious offices after due examination	451
The lawful and unlawful killing of men	452
The seven excellent gifts bestowed upon king Gustasp to enable him to spread the good religion everywhere	453
Who is that confers benefits on the world ? Who deals harm to it ?	455
The good and evil qualities of	457
Things the end and purpose of which are known after creation and things the end and purpose of which are fixed before creation	460
The source and consequences of happiness and misery.	461
Which men have the most exalted, which a middling and which the lowest rank ?	462
The men who are of great value, and the men who have value and who destroy prosperity	463
Substances liable to change and substances which are not liable to change in this finite time	464

The man of understanding who improves himself and the man of evil genius who ruins himself...	466
The various sorts of kings in this world	468
Ahurmazd has created men to enable them to perform deeds for the good of the spiritual world. Ahriman instigates men to evil deeds in both the worlds	468
Knowledge concerning wisdom and evil intelligence—their adornment—their source—the gifts bestowed by them—their improvement and increase—the dignity of wisdom and the dreariness of the evil intellect	471
The man influenced by the Druja conducts himself like the Druja	475
The two ways by which the influence and strength of Spēnāmīnō are increased	477
Light and darkness do not change places with each other, do not mingle with each other nor do they appear at the same time	478
The men who are like unto the yazads and the men who are like unto the demons	479
How man obtains superior wisdom and knowledge	480
The various sorts of kings in this world	481
The final disappearance of Genāmīnō from the creation of Spēnāmīnō	484
The creation of man and its nine stages	487
How man is made virtuous and full of lustre	488
The priest of the good religion is the most pious of men and the hypocrite priest of the evil religion the most sinful of men	489
The praiseworthy virtue which is not of advantage to the pious and the odious vice which is of advantage to the pious	490
The man who loves God and with whom God is pleased enjoys happiness in paradise and the man who hates God and with whom God is displeased suffers misery in hell	491
Which wealth is most worthy of attention?	492

(1711) Exposition in the good religion as to what thing is 1
 endowed with life and has relation with life ; and
 why He is the giver of life and of this relation
 with life.

Be it known that all existence in this world is because 2
 of the invisible strength-giving and foresight-inducing
 faculty. And this (existence) is (received) from the Creator,
 bestowing life unseen. All material bodies in this world
 subsist in mutual relation with their souls because of the
 life-bestowing Creator who keeps them in union.

That kind (*i. e.* creation) which in every action fights a 3
 battle with the kind in which the blemish-giving enemy
 (*i. e.* Ahriman) shows himself is making for righteousness.
 And this kind is destructive of the work of Ahriman
 immediately it uses the powerful eyes of this world (*i. e.*
 the eyes of the faith). And by always thwarting Ahriman
 with the greater force of the spiritual understanding it
 meets with the original source (of Spēnamino). Because
 the work of reforming all from (the effects of) the work
 of the Blemish-giver, on the occasion of the last reforma-
 tion, will be done by the kinds which obediently serve the
 Creator. And every man in this world, by reason of the
 soul-faculty (received) from the source of this world and
 (by reason) of the strength of divine inspiration generally
 prefers the Law (*i. e.* religion). It is noted in the good
 religion that because of the purity of the soul (men) acquire
 a body in inward communion with the original source
 (*i. e.* Spēnamino) and because of this communion the soul
 becomes immortal and adorned with the ample light of

eternity in the second life*. (On the occasion of the last day) they will by no means side with the destructive (Ahriman), but (they) will be able (at least) to keep off the destroyer, because Ahriman cannot be bound in fetters by any substance, nor can he acquire existence in communion with the life-bestowing, wise Creator, who is self-existent and endows others with life. Those substances which in their very nature (are given to) destroy and do harm as much as possible—how can these substances be law-abiding (in themselves) and worthy to exist in conjunction with the law-abiding soul (*i. e.* with the religious man)? Earth, water and grass are without law (*i. e.* have nothing in common)—how can these be bound together? The existence of those without the law is akin to that of Ahriman. No creation with a bodily organism is without the connexion of the soul from God; but by reason of the perverse nature of Ahriman every such (creation) becomes harmful. The soul and those others which hold kinship with it (*i. e.* Rawan, Boi, Akho, Farohar) are not such (*i. e.* harmful) but generally they become perverse owing to their contact with Ahriman.

- 4 The priests who are of the nature of Ahriman assuredly take themselves bound before the destructive (Ahriman). And without doubt they lead a life (in the next world) in the woful abode of Ahriman along with harmful objects. How can the harm-doer be of the religion of that life-giving Creator? He who is of God is as he should be; everything belonging to him has

* *i. e.* Spēnāmīnō dwelling in the conscience of man keeps him from sin and ~~===~~ whereby he enjoys eternal happiness in heaven and thus his second life is on that account replete with honour and splendour.

nothing in it of the principle of that destructive (Ahriman), and he keeps aloof from doing work like unto that of Ahriman. Moreover he who is unfit (*i. e.* as he should not be) exists ■ it were for doing the work of Ahriman. The man who is become unfit is without any charity owing to his destructive work. The man who is become unfit is, because of his destructive actions, like that destructive (Ahriman) and in every matter uniformly takes his (*i. e.* Ahriman's) place and becomes his instrument on every occasion. Moreover he who is unfit does everything, like the destructive (Ahriman), through base strength (*i. e.* his actions are always on a low moral plane). The man who is become unfit calls every object created through wisdom of ■ superior order an object of evil creation and its creator an evil creator. Those who live deep in hell describe the creation of the destroyer as being full of wisdom. In these days (*i. e.* of the good religion), to confound the wealth (*i. e.* creation) of the possessor of life (*i. e.* God) with (that of) the destructive Ahriman is not a little to be wondered at. Evil people perversely say that the commandments of the objectionable and destructive Ahriman have been given by the life-bestower (God). Like-wise they say about the soul brought into being by God that it (is not created but) exists of itself. So also through enmity with God they call Him the Destroyer.

- 1 (۴۹۳) Exposition in the good religion regarding the source creating the soul regarding the helper of its good qualities, regarding those that pave the way for it into the seed of this world, nourish and protect its source in the seed of the body and direct its (soul's) distribution; and regarding the fact that (the soul) by its actions gets its reward from its kin Ahurmazd and meets again (with the original source).

- 2 Be it known that Ahurmazd is the Creator of the soul. The soul has been sent by the Creator (into this world) from within the resplendent light of Garothman.
- 3 The fire, water and earth belonging to the spiritual world (i. e. the invisible substances in the body) help on the good qualities of the invisible soul. And the fire, water and earth belonging to this world help on the material
- 4 bodies of this world. It is the invisible Yazads that by the lawful commandments of God pave the way for the soul into the seed (i. e. the fetus) belonging to this (material)
- 5 world. It is by the grace of God that the source of the body (i. e. the soul) enters into it (i. e. the body). The soul does its appointed work by making the body work in harmony with its own (i. e. the soul's) original source.
- 6 The soul is protected and maintained by its superiors who preside over the understanding within the body (i. e. by the Yazads). Truth, charity, gratefulness, contentment and energetic effort (are the qualities which) give freedom and salvation to the soul and make it revered and honoured in both the worlds. The soul maintains its position through
- 7 several divine invisible substances. The soul gets its reward for its actions and becomes exalted through its adorning

source (the Yazads). (The soul) which possesses good qualities returns to its kin (i. e. its creator Ahurmazd). The bodies of (men of) good birth which are to be rewarded for their good actions at the time of the Frashōkērtē will do glorious deeds at the Frashōkērtē. Those who will lead the van in the work of the Frashōkērtē will at the epoch of the Tanepashin be rendered fortunate by the omniscient and almighty Ahurmazd in all the regenerated world.

(۴۶) Exposition in the good religion regarding the benefit to the soul from speech and regarding the necessity of overcoming all hurt to the soul (by means of speech). 1

Be it known that (the holy God) has given the tongue 2
 ■ a weapon to man. By its speech, men derive great benefit for themselves. And it is of the greatest advantage (to this world) to keep the tongue away from perverted understanding, greediness, wrath and other evil passions which (from their place) in the body always endeavour to turn (the soul) from its right course. When this weapon of the soul can be kept from evil intentions, that is to say, when men prevent this weapon of the tongue from speaking ill, they by their good speaking ward off all harm from it (i. e. the tongue) and by their words lead the world aright.

(The holy God) has bestowed on man, in his body, the 8
 good-thought-understanding, humility, obedience and other invisible good qualities for the work of the tongue, in order to protect it from the evil wishes of the Drujas (i. e. evil qualities). Moreover man is like a ruler to rule over his

soul-possessing body. Wherefore good invisible powers (*i.e.* the Yazads) love him as a friend. And thus man prevents his tongue from giving utterance to evil wishes and he carefully considers and ponders over words which he holds in readiness for utterance. And he prevents the tongue from giving utterance to evil wishes by the force of his understanding and by the directions of other good invisible powers. If man under the influence of evil thoughts and being incited (thereto) by other (evil)-hopes-inducing invisible powers (nevertheless) pulls in his tongue he benefits his soul by his tongue and overcomes all hurt that might befall the soul. But if he speaks without due deliberation, he is in perpetual fear, keeps off all the superior advantages incident to speech and considerably harms the soul by the contempt into which he falls (among men).

-
- 1 (140) Exposition in the good religion regarding the origin of the soul and this material body.

- 2 Be it known that, the power which has been created by God from out of His infinite light in order to deliberate about the good religion is called in the Avesta, Athornan* and (the power) is made up of two kinds. Thinking over (the matter) we find that one of these is a spiritual kind (*i.e.* the invisible soul) and the other is the body relating to this world (*i.e.* this perishable body). In its invisible kind (*i.e.* the soul) is seated the faculty of comprehending the spiritual-knowledge-giving religion. The invisible faculty of the soul which induces knowledge of the faith, dwells in the material body, and so the invisible power has

* Zoroaster is meant here.

endowed the body with sufficient understanding. It is due to the proper powers belonging to the soul that the latter is strengthened in its power of fully deliberating about the work relating to its material body. And it is the heavenly Yazads having the knowledge of spiritual things that infuse into this man (*i. e.* Zoroaster) (the knowledge of the religion) for the good industry of mankind. The strength derived from religion, the yearning after God and the presence (in man) of the power of doing good and wise deeds are due to the powers which induce spiritual knowledge. The soul being in union with the material body makes man full of hot ardour (*i. e.* very eager to do good deeds). The name of the religion which expounds the first of these creations (*i. e.* the soul) is Avestak. The people of the world know it — the tripartite religion. The three parts of the scriptures of the good religion — made up each of a third of the whole (*i. e.* 21 nosks) and are separately named (Gatha, Dadā and Mathrā). The Scriptures which are divided into these three parts and which are called the Avesta are for teaching the people to do good deeds. People (now-a-days) also call them (*i. e.* the scriptures) the exposition of the new religion. In this (Avesta) is given spiritual knowledge concerning the work of life. Through the zeal (inspired by) the instruction in good deeds set down in this religion, people learn the mysteries of the new religion and thereby acquire knowledge. (The scriptures) should be recited in the form of prayers and spread among people by means of sermons. Life is in the body in order to make it attached to religion. He who acquires ■ name for spreading, by means of sermons, the knowledge of virtue among the people, does (so) owing to the

spiritual understanding (in him). The angel who is most specially in communion with him is known in the Avesta as Ras or Khoreh—who is said to help the creation in times of affliction. Again (the priest) who relieves the sufferings of men by his sermons is regarded as a reliever of sufferings. Those sprung from his loins are full of light like the sun, the moon and the stars; all the world is at their feet and among successful men they are naturally the most successful. Moreover, by the grace of the spiritual-foresight-bestowing and zeal-inducing inspiration from God, they, like the wind, drive off the Drujas owing to their
 6 spiritual-foresight-giving power. Those from among the people born in this world, who lead their lives guided by Akoman are looked upon as having been born for a life of evil deeds; just as, in this world, among men and the brute creation there are beings which live and move about in (spiritual) blindness under his (i. e. Akoman's) evil influence.

-
- 1 (५५५) Exposition in the good religion regarding the life and death of the soul and the indication of its loss of lustre.
-

- 2 Be it known that the soul lives through wisdom and foresight and dies through evil thought and obstinacy.
 3 The soul becomes luminous through friendship and questioning-intercourse with wise and foresight-increasing men
 4 and loses its lustre through friendship, intercourse and conversation with evil rulers of evil genius who depopulate
 5 the world and turn ■ deaf ear to the religion of God. And it is accustomed to do deeds of goodness through the

wisdom of the excellent (religion) of holy commandments and it acquires the strength to do deeds of evil through evil and deceitful anger.

(rīv) Exposition in the good religion regarding light and 1
darkness and the benefit and harm accruing there-
from.

Be it known that the soul is benefited by the light 2
(i.e. the Yazadikhoreh, the active influence of angelic powers) which discloses (to the soul) to an unbounded extent, faith in immortality, cheerfulness, light, love, deliberation and deeds of piety and merit. Just as wisdom and truth are beneficial for immortality, ■ also the sun, moon and stars are beneficial to water, the vegetable and brute creation, men, rain and other good creations, by averting the damage of Ahriman. Their light possessing ■ it does this beneficial virtue is known as the reliever of suffering. The light of the sun clears off the obstacle of the sinful (i.e. keeps off unholiness) and the light of the sun (also) loosens the fetters of the rain (i.e. sends down the rain which was held back). Through (spiritual) darkness the 8
immortal soul suffers harm in (the shape of) fear and terror and dread of blindness, and setting (i.e. dying) without doing any work and ignorance (of spiritual knowledge). People are excessively damaged by ignorance, falsehood, the stoppage of the sun in its course, the passing away of (the sun's) heat and by other evils. And this damage is repaired by the working of the Yazads in their midst (i.e. in the midst of the evils.)

- 1 (798) Exposition in the good religion regarding the superior strength of Ahurmazd by virtue of which the faithful avert the calamities of the times.
-

- 2 Be it known that Ahurmazd has given the Mazdayasnān faith to men to keep off and disable Ahriman down to the Frashokerētē. Through (this religion) Ahriman is always being broken down in his blooming condition (i. e. vigour). And through it (also) the good creation will be continually smiting Ahriman down to the Day of Judgment, without (even) waiting to ~~smite~~ him. And people of the good religion will so get the better of each and every intention of Ahriman that he will at that time stand in fear of being disabled and withered up through the good religion and the faithful belonging to it. It will be considered the superior strength of the creator Ahurmazd to subdue and drive out Ahriman and He will thus be encouraged and will (finally) succeed in regenerating the world and exalting the Mazdayasnān faith. These times have been described in the good religion ; so also the other parts of the scriptures of the faith contain the particulars as to the times when the good creations of the Mazdayasnān religion will be under the influence of Spēnāmīnō, and when under that of Ganāmīnō and when they will reach the most exalted state and when the lowest.
-

- 1 (799) Exposition in the good religion regarding the parts of the body and the soul.
-

- 2 Be it known that the life (of man) springs from the first or the spiritual world, and the union of the soul with all bodies is due to (life), and the union of the soul

with the material bodies of this world is through the limbs of the body. The limbs remain in (normal) order through health and the normal body is the abode of (the soul). Again 3
 there are two particulars regarding (the soul). The first is about doing the work relating to the figure, the second about doing the work relating to the wish. The work of the figure is done through the union of the soul with the (potential) body, just as metal is (potentially in) the earth, trees (potentially) in earth and water, and fruits (potentially) in the roots of the trees, and (just as) animals get milk and every other comely thing of life such as feet, blood, skin and hair from vegetable food and water. In like 4
 manner other things (are produced) through the instrumentality of the wish, just as the figure-framer-out-of-wood (i. e. the carpenter) makes the musical pipes and other things, and the potter makes earthen vessels through wish, and the goldsmith through his wish to make them, makes golden armlets, anklets, nail-pairing knife, ear-rings and finger-rings. In like manner other things are produced by the joint 5
 action of the figure and the wish, for instance, man, with (the peculiar human) features, and wheat and other similar grains (the figure of which is potentially in) the earth.* (In such things) the real wish of the maker is to be seen 6
 from the face or figure and the limbs.* The sugar-cane grows from the earth and (people grow it because it) is liked for its sweetness, just as, people in these days like to eat clarified butter because of the well-proportioned mixture of sugar with it. The wish (i. e. mind) (of man) becomes purer and fresher by the sight (i. e. contemplation) of the objects of the universe. It is 7
 stated in the religion that man acquires spiritual lustre and

* Somewhat unintelligible.

glory through the presiding influence of angelic powers. In the same manner magician rulers move in the darkness of evil glory through the influence of demons. The knowledge of all kinds regarding this and the other world is derived from this source (the soul ?) — it has been said by the wise men of old that the soul and its parts contain in them all knowledge concerning (the soul).

- 1 (rv*) Exposition in the good religion regarding the superior rank of divine worship.
-

- 2 Be it known that, the Yazds shine in men owing to (their) goodness and cease to shine owing to (their) evil.
- 3 There are good men to increase the welfare of the world and wicked men to harm the goodness of the world, hence
- 4 (men) cannot attain to perfection. The most exalted rank of the believer in God is due to two causes. First through the communion of Ahurmazd with the man's soul from the very commencement, his wisdom and Farohar act for the benefit of all. Secondly, it is stated in the religion that at the epoch of the Tanepashin he will obtain a final and complete victory over Ahriman. And by driving out Ahriman once for all (from the world) and by depriving him of his lustre all animated bodies will be regenerated and saved from hell and people of the world will lead useful lives, and at the time of the last reformation all men will be rid of (the reign of) injustice and will live — citizens in the presence of the creator Ahurmazd.
-

(FV!) Exposition in the good religion regarding what the 1
creation thinks of the strength of God.

Be it known that every (creation) has thoughts about 2
each of its acts and is in motion for that act. The move-
ments of all creation for each of their good and evil acts are
different, one from the other. The craving of man is 8
towards objects of the most exalted existence, that is to
say, the soul. Every living man has a wish either for
meritorious or for sinful acts. No creature either of the
spiritual or of this world is without such a wish. No man
can think or do anything without this wish. Man becomes 4
exalted because of the thought of the presiding influence
of the angelic powers, for he thereby leaves off the idea of
the work of the ■■■ (i. e. the idea of sin). He, who when
he has thoughts about the work of his life, is influenced by
the (good) powers of this and the other world, is devoid
of the strength of that other (i. e. Ganāminō). By moving 5
uniformly with Ahriman man is placed by Ahriman under
the influence of his (own) stars. And he who in the
industry of his work is ■■■ it were an agent of Ahriman
is continually stirred by Ahriman as the latter's own crea-
tion. Just as there is a distinct path for the heavenly
bodies among the sun, moon and stars or just as in the
heavens there are some stars which move in the path of
Ahurmazd and others in the path of Ahriman, so also that
man moves in the path of Ahriman. In like manner fire 6
and water gather strength from the winds; this strength
was primarily given to them to help them in their appro-
priate work and not to enable them to abuse it but by
wishing to move about (violently) for their work (i. e. by
not confining themselves within proper limits) they have

- 7 gone astray and have turned towards evil acts. Those men in whom their wishes prompt them to work for the supremacy of the most far-seeing, exalted and holy Yazads are always doing acts of a superior kind, as being creations in communion with the Yazads.
-

- 1 (rvr) Exposition in the good religion regarding the three sorts of men of the Mazdayasnān faith who among workers are considered perfect by Ahurmazd and are worthy of confidence.
-

- 2 Be it known that among the workers, three sorts of men of the Mazdayasnān faith who are considered full (i. e.
3 perfect) by Ahurmazd are worthy of confidence. Their particulars are as follows: One is (the judge) doing justice impartially in the sight of God and where the evidence is clear, never injuring any body at all by a false decision.
4 The second is (the priest) giving after perfect deliberation the necessary instruction to every man through pure foresight derived from God. And the third is (the king) with
5 the lustre of justice (i. e. the divinely gifted king) who shines out (in the world) through the grace of the perfect inspiration of Ahurmazd.
-

- 1 (rvr) Exposition in the good religion regarding the faiths of Ahurmazd and Ahriman—their garment and their improvement—and their continuance—and the names proper to their votaries.
-

- 2 Be it known that the religion of Ahurmazd is the wisdom of Ahurmazd. Its garment is goodness, its adorning

is truth, and its worthy servants are the Yazdanparasts (i.e. worshippers of God) and its end is belief in God. And those who serve it obediently are called Yazdanparasts. And men of wisdom, the wise king and the pious Zoroastrian headpriest are the persons who keep the faith alive in the world. The faith of Ahriman is the evil genius of Ahriman; its garment is virtue-injuring teaching; its adorning is falsehood and deceit; its votaries are the worshippers of demons; its end is faith in the demon and its obedient servants are believers in demons. Its end is demon-worship and it is kept alive in the world by the wicked king and the hypocrite priest who among clever men turn a deaf ear to the teaching of the good religion.

(xv) Exposition in the good religion regarding the Drujas who inflict the first, second and third calamities on men at their birth and the intentions of Ahurmasd opposing the Drujas.

Be it known that the being to inflict the first calamity on men at their birth is the Druja Akoman. And before the act of being born is fully completed he inflicts the misery of pain and gives man a foretaste of what he is to suffer at the Tanepashin. And this is indicated by the infant crying at its birth. Vohuman the opponent of this Druja shows man the final eternal life (to be obtained) at the epoch of the Tanepashin by (the practice of) virtue. And this is indicated by the child spending its time in merriment. The second calamity is inflicted by the Druja Az (Greed). He is the power weakening the body of the child by hunger and thirst. The child

by the sustenance of the delicious hunger—satisfying and thirst-allaying milk gets its due deliverance from its creator Ahurmazd and wins a victory over that (Druja). And this food which fully satisfies the cravings of the body is the smiter of the Druja Âz (*i. e.* Hunger). The Druja who inflicts the third calamity is the Druja who harms the body and makes (man) indolent by dishonest (*i. e.* immoderate) slumber. The harm done by him is checked by honest (*i. e.* necessary) and body-refreshing rest.

1 (rv9) Exposition in the good religion regarding the indications of the object (*i. e.* rain) and the inferences therefrom.

2 Be it known that there are four kinds of indication
3 regarding the object in the sky. First is the object itself
4 without any indications, second is the object itself, with
5 (indications) in (the sky), the third is the object itself, with-
6 out (indications) in the sky, the fourth is the absence of the
7 object itself and the absence of any indication in the sky.
8 The object itself without any indications is the rainy
9 season during which the sky ought to be clouded; but
when there are no movements of the wind and clouds
which two are indications of rain, it is to be understood
that the rain has passed away. The object itself may be
with indications in the sky; for instance, when during
summer there are clouds and the wind does not blow and the
clouds are stationary, it is to be understood that this is an
indication of rain. If the object is without indications in
(the sky), for instance, when it is the rainy season and the
birds have built their nests, it must be understood that it
is an indication of rain, that is to say, rain will be falling

down from above. If there is no object itself in (the sky) 10
 nor any indication concerning it in the sky, ■ when
 during summer the birds have built their nests as an indi-
 cation of rain (i. e. protection against expected rain) it must
 be understood that though the sky is not clouded still rain
 must come.

(Fvq) Exposition in the good religion regarding smoke- 1
 less and smoky fires.

Be it known that the smokeless fire shines with purity 2
 and has connexion with the worthy Yazads and the 3
 smoky fire contains impure substances and shines with
 a dark lustre—less smoke. For this reason of all smoky
 fires, the fire of hell is the most smoky. The smoky fires 4
 burn in the arable land for dryness, and act as dry heat
 to dry (the land). The fires for drying moisture are (the
 sun and the moon) shining in the sky.

(Fvv) Exposition in the good religion regarding the suffer- 1
 ings of the lying Ganāminō and the superior rank
 and superior strength of Spenāminō.

Be it known that the evil-speaking Ganāminō (has 2
 to) suffer, that is to say, he is worsted in the fight with
 the creation of Ahurmazd and turns back to hell. And 3
 Spenāminō gets the better of him in that Ganāminō
 suffers on account of the defeat of his creation and his
 creation is defeated ■ account of this suffering. Spenāminō
 obtains ■ victory over Ganāminō because Ganāminō is
 defeated and his creation is rendered unworthy. The

creation of Spenāminō remains united to him in order widely to spread the good religion (in the world) at the last reformation. And Spenāminō guides (his creation) by knowledge and foresight. Some of the distresses and pain of Ganāminō which are an index, throughout life, of this Druja ■ suffered by (man) when he guides his soul to evil by the blind eyes of Ganāminō, in other words, if the evil genius of Ganāminō were not to enter (the soul of) man, man would never fall into the deep pit of hell.

- 1 (१४४) Exposition in the good religion regarding the understanding of the strength of both the Mīnos (i. e. Spenāminō and Ganāminō).
-

- 2 Be it known that (man) is enabled so to understand both the spiritual powers that he who (thoroughly) knows Spenāminō reaches his presence and attains to heaven and he who knows Ganāminō goes to him and to hell leaving victorious heaven.
-

- 1 (१४५) Exposition in the good religion regarding the creation of Spenāminō being fully adorned and that of Ganāminō being hurtful.
-

- 2 Be it known that the creation of Spenāminō is in every way adorned because of its life being to a certain extent always duly virtuous and the creation of Ganāminō is to a certain extent (ill) adorned through (Ganāminō) and is desolate and harmful because of everything relating to Ganāminō and also on account of the influence of his dishonest (i. e. evil) strength. Moreover the creation of

Spenāmīnō contains in it the source of the virtuous—thought—power and the creation of Ganāmīnō mars its own interests for its own unhappiness. And so without the creation of Spenāmīnō the creation of Ganāmīnō appears (to men) to be full of dark thoughts.

(११०) Exposition in the good religion regarding the continuance of the human race in the midst of the most dangerous oppressiveness of Ganāmīnō. 1

Be it known that the creator Ahurmazd has given the ornament of life to His creation in the midst of the oppressiveness of Ahriman and has caused it to move about in this world and wish for the things of this life through desires. The men in this world who are hale and hearty and comfortable are without any connection with Ahriman and never go astray from their (original) strength. And like the Ameshashpandas endowed with the strength of righteousness and desirous of averting calamity, they are superior in rank to inflictors of calamity in this world. And through this very cause man is devoid of harm-inflicting desires and like exalted spiritual light succeeds in this world of woe, just as the inward spiritual fire keeps the bodily fire, water and earth alive and active. It is a dangerous (i. e. difficult) task (for man) to propagate and continue his species aright in this world surrounded by the oppressiveness of Ganāmīnō. 2

- 1 (281) Exposition in the good religion regarding the fact that men should regard themselves as servants of God.
-

- 2 Be it known that all men acquire an exalted rank and attain to every virtue by regarding themselves as servants of God. And the good Yazds furnish these ■■■ with three principal things of life. The first is to be without want, the second is to be without death, the third is to realize one's wishes. Man acquires freedom from want by satisfying all the proper needs of the body and thus he (is able to) store up proper wealth (*i. e.* righteousness) for himself. Even in adverse times he can do much to satisfy these proper needs by this acquired stock of wealth and thus adds to his joy. And through this, man with needs becomes without wants. The craving (of man) to be without death is satisfied by (the satisfaction of) hunger; it is harmful to feed his descendants (*i. e.* children) with more milk than they require, for the benefit of immortality (*i. e.* with a view to avert death).
- 3 The auspicious time of his (good) stars always enables (man) to realize his wishes, and desire for dishonest wealth becomes intensified (in such auspicious times) in the case of wealth—craving people. The desire for the wealth which brings comfort and strength with it is lasting (*i. e.* always realized), (but) the desire (of man) to harm (others) through wealth is not realized and this disappointment causes increased suffering and grief to him. By attaining to his wishes man acquires merit and joy. The servant of God cannot know Him nor please mankind in
- 4 the midst of the oppressiveness of Ganāminō. Man attains to an exalted position by fully knowing God and becomes perfect through the virtues derived from God.

But man in the wicked state lives to please the other (*i. e.* Ahriman) and thus cannot attain to an exalted rank by means of virtues bestowed by God. Hence men cannot be made perfect by the other (*i. e.* Ganāminō). If man does not regard the two (*i. e.* Spenāminō and Ganāminō) as of equal rank or regards the one ■ superior and the other as inferior, he does not look upon them as of equal rank. In the world the ignorant (*i. e.* Ganāminō) cannot equal the Creator. Nor can he (the ignorant) create (anything, either) less or more. Hence (man) cannot please both at the same time. Again how can the oppressive Ahriman be considered the equal of the Joygiver. Bearing all this in mind, men should never argue that he who works harm to the creation is the one who keeps mankind happy and creates all things. But let this be fully understood by men that it is because of God that all live happily together. It is noted (in the religion) that at the epoch of the Tane-pashin that Blemish-giver Ahriman will be driven away from mankind. 5

(rār) Exposition in the good religion as to what is the strongest in the creation. 1

Be it known that when we see, that sheep and goats are for keeping the graceful race of man strong and well-nourished, we understand that the strength of sheep and goats is of ■ superior order and when it is seen that the bodies of sheep and goats are well-nourished on vegetation, the strength of the vegetable creation appears to be more important. When we find that trees grow from the earth and that trees invest men and cattle with lustre, we see 2 3

that the earth is of greater importance for giving comfort.

- 4 When we find that air moves water, the earth, animal, vegetable and human creation, we understand that
- 5 air gives the greater strength to life. When we find that light moves air, which presides over life, we understand that this light, giving as it does all adequate help, is
- 6 the strongest. And when we find from the good religion that the victorious Farohar is the presiding object which guides the light (*i.e.* the soul), we infer that these victorious Farohars by their angelic lustre, influence for good the sky, air, water and earth. Again, when the sun, the moon and the stars appear to us full of light, we infer that powerful holy Farohars preside over them. Just now on the surface of the earth, religious men are the superior rulers and leaders of people of the world, so the strength-giving Yazads enjoy supremacy over the (religious and pious) men of this world.

1 (P'Ar) Exposition in the good religion regarding the two sources.

- 2 Be it known that men's acts are either meritorious or sinful. Meritorious acts spring from the wish of man to act righteously and their helper is Bahman or the good-thought-wisdom relating to life.
- 3 Sinful acts on the part of men spring from the wish to act sinfully, and they are due to the evil-minded
- 4 perverse intelligence in men. The good-thought-wisdom brings righteousness, piety, advantage and happiness from God to men. And the evil-minded perverse intelligence induces sin, impiety, harm and grief in

men. When men are not for righteousness, piety, religion and happiness of mankind all of which are induced by the good-thought power, the evil-minded perverse intelligence lives in men to induce sin, impiety, harm and sorrow. He in whom the principle of conscience is of the good nature of the body and related to the source of the good-thought wisdom,—his nature is like that of the Yazads who bring righteousness, piety, advantage and happiness to men. It appears from this that of the two sources one is for righteousness, piety, advantage and happiness and is akin to the source of virtue, the other brings on sin, falsehood, harm, sorrow and suffering. The priests, who are of the source of the one (*i. e.* Ahriman) and whose religion is that of the greedy, bring sin, falsehood, harm and sorrow in life for the suffering of mankind and are known as the enemies of the world. Such a religion should never be called, as it is called, a divine religion, meant for the salvation of mankind.

(FAR) Exposition in the good religion regarding the abode of righteousness and the deep pit of sin.

Be it known that the abode of righteous men (in the other world) is owing to (the following) four causes. One is (obtained) by worshipping God; the second, by love of God; the third, by zeal for that love; and the fourth, by love for His worship. The abode for righteousness (of the first sort) is of the most exalted order, that (for the second) is slightly inferior, that (for the third) is slightly inferior to that of the most obedient (of God) and (the last) is akin to that of the most obedient.

- 4 Ahurmazd is worshipped by praising with a loud clear voice the good (Yazad Ameshashpands and virtuous men) for love of virtue. And hence (this man) attains to the highest abode of righteousness.
- 5 That (man) loves Ahurmazd who pleases the good (i.e. Ahurmazd, the Ameshashpands, the Yazads and virtuous men) through the love for virtue and thereby obtains due reward for (actions in) this world and hence (the God-loving man) is considered to be (fit for the abode) near to the highest abode of righteousness.
- 6 The man who loves Ahurmazd obtains due reward for his actions in this world by pleasing the good for the sake of his love of virtue, and hence is considered (fit for the abode) near to the abode of righteousness for the most obedient of God.
- 7 The man who has ■ love for the worship of God attains to the abode of righteousness (reserved for) the most obedient of God by praising the good (i. e. the creator and his Yazads and Ameshashpands) with ■ loud clear voice.
- 8 In like manner there are the following four places for
 9 the sinful man. The first for him who worships evil, the second for him who pleases evil, the third for (him who worships) the evil-minded, and the fourth for him who loves the worship of evil. Of the abodes for sin, (the first) is the lowest, (the second) is nearer to the lowest, (the third) is near to the upper abode (of hell) and (the fourth) is the higher abode of hell for sin.
- 10 The sin of worshipping the evil (i. e. Ganāminō) consists in doing harm to the good out of sheer enmity to them and for such a one there is the

abode of sin of the lowest order. The sin of pleasing 11
 evil consists in attempting to obtain worldly advantage
 by doing harm to the good out of enmity to them and the
 abode of hell for this sin is the one near to the lowest. The 12
 sin of worshipping the evil-minded consists in doing harm
 openly to the good for the sake of worldly advantage and
 the hell for this sin is near to the higher abode of sin. The
 sin of loving the worship of evil consists in obtaining worldly
 advantage by doing harm to the good. Considering
 the abode and dignity of righteousness, all the abodes of
 righteousness ■ full of dignity and splendour. And within
 the abodes of hell for (repentance of) sin, there are abodes
 more or less miserable, according to the degree of intention
 of sinning.

(FAD) Exposition in the good religion regarding the reasons 1
 why man reaps ■ advantage from undesirable quali-
 ties and why he is said to succeed in obtaining
 various advantages through one other single good
 quality.

Be it known that man is made to govern the body. 2
 And by performing approvable acts, he is able to rule over
 the other creations of this world. (Men) by reason of the
 capacity to perform approvable acts in virtue of this
 supremacy, think, speak and act nobly for the soul and leave
 off everything that is not in conformity with nobility of
 thought, speech and deed (for the soul). They preserve their
 souls from contact with impurities and deliver those under
 their sway from punishment in hell. And other men (capable
 of performing good acts) who are made to succeed by the
 single unique (Zoroaster) through their different good quali-

ties, succeed through the strength of one man (Zoroaster), exactly — it is through the strength of the shepherd that the (shepherd) dog leads the sheep, the creation of Vohuman.

3 If the shepherd as leader of these two (the flock and the dog) leads them in a manner to be approved of—the dog in the front and the flock in the middle—those who hate him, seeing the dog in front, are scared by the superior strength of the latter. Thieves no longer carry away the flock nor do wolves, out of fear, steal away and devour them; and children are benefited and nourished to the full by their milk.

4 If the shepherd, in violation of the (usual) rule, keeps the flock in the front and the dog in their midst, the sheep suffer harm owing to the dog being in their midst and the sheep being in the front are carried away by thieves and devoured by wolves. And thus the shepherd loses his wealth and his soul becomes sinful.

1 (384) Exposition in the good religion regarding the fact that the religious man is never polluted through (observance of) the laws of virtue but he surely becomes polluted through the religion of the Demons.

2 Be it known that the religious man never becomes polluted by (observance of) the laws of virtue, for he performs every act of righteousness enjoined in the religion because it is righteous and avoids sinful acts because they are sinful.

3 Again, the man who follows the religion of (the Demon) by avoiding righteous acts because they are set down as

sinful in his religion and performing all those sinful acts which are laid down as righteous in his religion becomes polluted through the religion of the Demons.

(FAY) Exposition in the good religion regarding the appointment of men to religious offices after due examination. 1

Be it known that before a man is appointed to govern 2
or to administer justice, (his qualifications) must be tested;
then only should he be appointed governor or judge so
that he may not turn out a wicked ruler or a deliverer of
wrong judgments any-where. Thus the state is streng-
thened by the man appointed to govern and to administer
justice and wars are averted by the proper administration of
justice. For when people have personal experience of
wicked rule and partial justice they purposely withhold their
support from and overthrow the wicked ruler and the partial
judge in the very commencement of their tyrannical (career)
without enduring their tyranny. The wicked ruler and the
partial judge are for doing harm to the world. For the
same reason the head of the state-religion must be tested
and examined before his appointment so that the state
and its strength and prosperity may continue for ever and
the religion (of the state) may nowhere be considered false.

The glory and the splendour of the state are darkened, 3
in the sight of men, by the degeneracy of the state-religion
but they are attracted to the state by the purity of the state-
religion. The dress of its administration (i. e. good admin-
istration) ought to make people regard it with a kindly
eye. When they see the state in a fallen condition they are

not disposed to look upon its defects as virtues. They who examine it minutely find it wicked and lifeless so that they naturally repent of having been attracted to it and wish to turn against it. All who live in such a tyrannical state suffer harm and their souls become sinful.

- 1 (PAA) Exposition in the good religion regarding the lawful and unlawful killing of men.
-

2 Be it known that to kill a man unlawfully is to kill through sheer passion. And all (those who do so) are of the nature of Demons and Drujas. The qualities pertaining to Demons and Drujas, greed, evil-thought, anger, spite, jealousy and other evil passions which lead men on to sin and the infliction of harm, proceed from Demons. Men with the (evil) strength of wolves and ferocious animals are the Demons and Drujas of this world.

3 To kill lawfully is to kill with the approval of wisdom. For as among men who benefit the creation and men who do harm to mankind, there are those who lead a godly life and are of God and others who are of the strength of Demons and turn away (from God), it is just and lawful to kill these (latter,) as enjoined by religion and ordered by the king. When men of superior wisdom kill sheep (and goats) of a certain age for the more important ceremonies of religion without the (formal) permission of good people and the heads of religion they perform an act which must be understood ■

strengthening men and the good Yazads and inflicting serious harm upon the Demons.*

The priests who in the name of religion kill sheep 4
and goats unlawfully do a deal of harm through their evil
and vicious acts, and are without the infinite advantages
(conferred by) the pure religion and (heedless of) the moni-
tions of virtue and goodness.

(F 19) Exposition in the good religion regarding the seven 1
excellent gifts bestowed upon king Kai Gushtasp
to enable him to spread the good religion in all
parts and to secure a high dignity for it.

Be it known that according to the scriptures seven 2
excellent gifts were conferred (by Ahurmazd) ■ the wise
Kyanian king Gushtasp to enable him to surpass his prede-
■ So also were they conferred ■ those of his line
who were to succeed him to enable them to govern (well).
These (gifts) are even now to be found among wise kings in
order to spread the justice of God among men.

The first excellent gift bestowed (upon him) security 3
and increase of empire and dignified spiritual virtue.

The second excellent gift had reference to spreading 4
his justice among the people of the world and keeping them
satisfied with their allegiance to his exalted supremacy.

The third excellent gift conferred valour and suc- 5
cess of the highest order.

* On Ghambar and Jasan days, pious Zoroastrians are enjoined to par-
take of the flesh of sheep and goats over three years old, after it has been
duly consecrated by Yojdathregar moheds; this practice, it is believed,
pleases the Yazads and baffles the Drujas.

6 The fourth excellent gift had reference to giving food to all (the needy) that came every day (to beg) at the threshold of the door.

7 The fifth excellent gift enabled him to have (about him) a strong armed cavalry to baffle the foe.

8 The sixth excellent gift bestowed upon him a queen of the most excellent character (adorning) the royal palace.

9 The seventh excellent gift had reference to the appointment, according to their different grades, of virtuous men adorned with all manner of wisdom (i. e. the dasturs and mobeds) to preserve the fire and keep the water pure, in all the fire-temples throughout the length and breadth of his dominions. So that every one of the faithful may, in accordance with (the king's) wishes, continue to maintain his body and soul in a pure state and thus enable the king to administer the affairs of his kingdom in constant communion with the higher influences of the spiritual world.

10 When men love and help one another to the best of their power they derive the greatest pleasure from loving their fellow-men.

11 When men do not let evil qualities dwell in them and drive out those that attempt to invade their bodies, they acquire the best virtues which enable them to take heart and be successful (in their efforts); and thus they are always encouraged (i. e. confident of success in their efforts against evil). He who at his door gives to the pious dervishes food and water enough to supply their wants, obtains an excellent thing (in return)—supreme

command over this world and dignity in the next. When 13
 a man continues to give food and water all the while to
 (poor) people at his door, he maintains an admirable system
 for the distribution of the necessary provisions at his door.

He who spends a portion of his life in performing 14
 meritorious acts and in abstaining from sin, exalts his soul.

He who performs great and virtuous acts in this world, 15
 obtains the gift of a large army of great strength to destroy
 the enemy.

He who is hospitable towards the good and entertains 16
 (his guests) with what has been given him is regarded as
 endowed with higher gifts than the (other) good men of
 his city.

He, who by means of his authority at home preserves 17
 the sheep and goats, fire and water in his house, is by this
 excellent deed, superior to the holy men who preserve only
 the fire of Ahurmazd and the virtuous men who keep only
 the water pure. .

He who loves each of these seven practices as best 18
 he can and makes them his own, obtains for himself the
 reward of greatness equal to (the greatness of) the above-
 mentioned seven gifts conferred on the Kyanian king
 Gushtasp.

(79*) Exposition in the good religion regarding the benefit- 1
 conferrer and the evil-doer of this world.

Be it known that everything in this world has in it 2
 the principle both of the benefit-conferrer and of the harm-
 doer. Of all things (in this world) that which has nothing 3

to do with the harm-doer is related to the benefit-conferrer. For instance heat and moisture promote the growth of vegetation, and the presence of cold and dryness in the trees threatens to dry up vegetation. In the good religion four persons (or sets of persons) are mentioned as inflicting harm on the world. The first of these is (the group made up of Ahriman) of the evil religion doing harm to water, fire and to the other life-promoting-and-multiplying sources and of the men who ruin and harm the world through his influence.

5 The second is the religious teacher who imparts undesirable religious instruction and who expounds evil precepts; for it is he who instructs the priests of the evil religion in the evil practices of subverting the supremacy of God and destroying the all-wise religion.

6 The third is he who helps thieves with his wealth and destroys all the property of the Iranians, (*i. e.* the men of the good religion) which they may have received from God.

7 The fourth set is made up of the justice-destroying judges who get the better of (good) judges of the world by their wrong judgments and who are the patrons of those that render the world desolate and deliberately offer evil help to the government (*i. e.* lead the government astray).

8 Again, there are four persons who confer ease (*i. e.* happiness) on the world. The first is he who, to continue the state of happiness, keeps the fire, water and the other life-promoting sources of the world pure and unpolluted by harmful objects, in accordance with the requirements of the good religion and takes good care of the fires and duly preserves soul-possessing objects; so that his descendants in the midst of wise

men, lead ■ glorious, healthy, successful and holy life and to a certain extent ameliorate (the world)..

The second is the teacher who imparts desirable instruction in the faith to the seeker after religious knowledge and commandments and protects the all-wise religion from the sinful harm done by the priests of the evil religion. And hence people conduct themselves aright by the precepts of the true religion and the government acquires lustre and the world becomes graceful. 9

The third is the wealthy man who spreads greatness, peace and generosity (in the world), (by whom) the world is exalted, men reformed and made to shed lustre (on their race) and (through whom) people of the world live contented and the Yazads are pleased. 10

Fourthly: Justice is impaired by the success of corrupt, false and evil judges and justice ■ adorned by the successes of good and impartial judges. Owing to these virtues (of the judges) people live prosperously and well and without fear; they are protected and they multiply, and the pillars of the state are strengthened. 11

(¶¶) Exposition in the good religion regarding good and bad qualities. 1

Be it known that good qualities are for the final life. They belong to the Yazads and every soul-possessing creature should have them. Through them the Yazads are in communion with men. Hence any thought in the mind that has no reference to the (happiness of the) soul in the final life should be abandoned. 2

3 Deeds which procure the final life to virtuous men ■
 (done) through the understanding. The thought of obe-
 4 dience to God is for obtaining the strength of the final life;
 5 and the final life is (obtained) through thought of obedience
 6 to God. One is qualified for the final life by carefully
 7 living a virtuous life and carefully living a virtuous life is
 8 for obtaining the final life. A contented final life is
 9 through industry (in good deeds) and industry is for ■ con-
 10 tented final life. To obtain the next life by virtuous
 11 movements (actions) is through the power of endurance
 12 (i. e. enduring the ills that befall man) and the power of
 13 endurance is for doing virtuous deeds.

8 The final life for deliverance (from hell) is through
 virtuous deeds and virtuous deeds are for deliverance of the
 9 final life from hell. The final life is (obtained) through
 10 ready and willing obedience to God and ready and willing
 11 obedience to God is for the final life.

10 An exalted final life is through charity and charity is
 11 for an exalted final life. The constant study for acquiring
 12 ■ knowledge of the final life is through the presiding influ-
 13 ence of patience and patience presides (in man) for
 14 acquiring a knowledge of the final life and performing
 religious deeds.

12 The final life is through an acceptance of the pre-
 cepts of religion. So also the final life is (obtained)
 13 through acquiescing in the precepts of religion with ■
 14 exalted faith. The final life is through an intelligent love
 of deeds that have the final life for their end. So also the
 final life is for honour. The final life is through living ■
 sinless life and a striving after righteousness leads on to
 holiness for the final life. All the other good qualities

(necessary) for the final life abide in men owing to the excellent nature of his soul.

The harmful qualities are owing to the frequent influences of the sinful (Ganāmīnō). Every evil quality is through the abode of that sinful one (in man). He who is without the knowledge of religion, has in him foolish vanity instead of wisdom and evil nature instead of honesty, the thought of the spiteful (Ganāmīnō) instead of obedience to God, thoughts of wrathfulness instead of a contemplation of the supreme power (of the next world) and evil thought instead of worthiness. (He is given to) slander instead of to praise; to be idle instead of being contented; to be grasping instead of being industrious;* to be vicious instead of being virtuous; to be thievish instead of being helpful for good; to be a rogue instead of being a pious man; to sin instead of leading a moral life; to turn a deaf ear to virtuous talk instead of feeding on virtuous thoughts; to fall into disgrace instead of being obedient to God; to be miserly instead of being generous; to be diminishing instead of augmenting; to be perverse and evil instead of constantly studying the all-wise religion; to go without a knowledge of religion instead of cultivating the understanding; to live selfishly instead of loving religion and (living) in conformity with reason; to practise magic and deceit instead of performing reasonable actions. He has impudence instead of modesty; poverty instead of competency; the best (i. e. shameless) faithlessness instead of obedience; ungratefulness instead of faithfulness; the obstructing of righteousness instead of living without sin;

* The epithets in this and the preceding clause seem to have been interchanged (to be idle instead of being industrious; to be grasping instead of being contented).

destroying righteousness instead of practising it. Besides these he has other evil qualities of the sinful instead of good qualities.

- 1 . (۴۹۲) Exposition in the good religion regarding the things the object of which is inferred (from their observed qualities) after creation and regarding the things which are known by the purposes for which they were created.
-

- 2 Be it known that what is not visible in a thing to the eyes of man is its life. Wise men have known in more
 3 ways than one the why and the wherefore of man's life. Just as the wise God exists through His wisdom so unworthiness in the life of man is due to the influence of Ahriman over him. The self-existence of the Creator Ahurmazd is apparent from the existence of innumerable human beings and this also reveals the power of the Creator and His wisdom. The existence of the creation, man, shows the sovereignty of God (over man.) He can regulate His creation (as occasion requires) according to His wishes. He alone has created the universe and this fact enables us to infer many of His attributes. There are many reasons, which the wise know, why man cannot know God (as He really is). The existence of the evil-minded is through evil nature and such evil nature shows itself through various causes. One of these causes is that originally a good creation he (subsequently) became evil; moreover, being uneasy through want, he has

not the power to repress his ambitious spirit. And not a single one of his creations is pure but will continue to be like him.

Among those who proceed from the source of Wisdom 4
and those who proceed from the source of evil, (the former)
are in inward communion with the Yazads and are — it
were their equals and those who proceed from the power of
destruction are not like the former in communion with the
Yazads but are in communion with the evil source (from
which they proceed) and are as it were his partners.

The priests who are of the source of the one God are 5
always honoured because of their religion. Hence they
should abstain from the religion which is manifestly false
and should always cleave to the religion which pertains to
the soul and become its partners (votaries).

(r1r) Exposition in the good religion regarding the source 1
and fruit of the happiness and misery of mankind.

Be it known that animate human beings and other 2
good creations are happy through thoughts of virtue and
are miserable through thoughts of vice. He who conducts
himself (in this world) with some degree of virtue does so
for his happiness and he who conducts himself with vice
does so for his misery. The source of happiness to the 3
virtuous is wisdom, and that of misery to the vicious is
evil intellect. The wisdom which reigns over man makes 4
for virtue and its source is the All-wise (God) and the origin
of this wisdom is in the Creator Ahurmazd.

■ The evil intellect reigning over man makes for vice and its source is the evil-minded Ganāminō and this source is not for him who is virtuous, for (the virtuous man) is pure and without the evil mind. The work of the vicious can never be done by the virtuous. The fruit of virtue is happiness and by it (man) acquires power for good. The vicious man reaps misery and becomes sinful in course of time. He who is a (good) man benefits mankind and the good creation. And misery the fruit of vice destroys happiness the fruit of virtue and harms mankind and other good creation. Through virtue man is obedient to God and has power for good and suffers misery through vice. It is for the good times of the Frashōkeretē that mankind have to live in purity as regards men and the good creation.

- 6 Those who are priests cannot live without the religious source of the One (God) for (otherwise) their religion which is full of virtuous wisdom would be said to be united to the vicious evil intellect. The religion of vice which proceeds from the evil-minded source cannot be called ■ religion of virtue and is called the Demon-presided religion.

-
- 1 (P¹) Exposition in the good religion regarding the men who have ■ middling rank among those who are the most exalted and regarding those who have a middling rank among those who are the lowest among mankind.

-
- 2 Be it known that the class of men who are under the protection of the Amēshāspandā have wisdom of ■ very

superior order and the class of ■■■ who are far away from (their) protection are inferior to the sagacity-possessingsheep and goats. And the man between these two classes, who is endowed with godly wisdom of the highest order, has excellent knowledge of virtue and shines out (in the world) through natural wit improved by culture. And through his (culture and innate intelligence) he advances in moral development as ■ servant of God among men and reaches an exalted position by means of the wisdom of the Amésháspands entering into him.

Among mankind the lowest is one who does not cultivate and add to his innate understanding by learning acquired from a knowledge—imparting teacher. Unless such a man reforms his heart and conscience, his propensities ■ very disgraceful and he is among men like sheep and goats devoid of sense and understanding. 3

(199) Exposition in the good religion regarding the man of great, middling, inferior and no value and the man desolating prosperity. 1

Be it known that he who has the best knowledge of religion and who sings the Gathas and instructs (the people) most fully in the Mazdayasnān faith is a (man) of great value.* 2

* This is applicable to Zoroaster and other divinely inspired leaders of the faith like Arda Viraf, Adarbad Marespand &c.

- 3 He who is of the good religion, has great sense and sings the Gathas and instructs the people ordinarily in the Mazdayasnān faith is a ■■■■ of middling value.*
- 4 He who reforms his moral nature, has innate intelligence, sings the Gathas and instructs the people somewhat in the Mazdayasnān faith is of less value.†
- 5 Of no value at all is he who, though innately good and possessing sense enough for the good religion, is duped and rendered impure by the dark expositions of the priests of the evil religion and helps the specious (i. e. seeming noble) thoughts of the wicked priests with the evil education he has received from the priests of the evil religion.‡
- 6 He turns prosperity into a desolate waste who, being duped by the priests of the evil religion, has imbibed their instructions and does harm to the followers of the Mazdayasnān faith. Such a hellish man must be slain for he is as deceitful as the priest of the evil religion and is as guilty as those who are guilty of mortal sin. (Such a man) never entertains higher thoughts.

- 1 (F99) Exposition in the good religion regarding substances not liable to change in this finite time and substances which do so change.

- 2 Be it known that the man who in this finite time conforms to the will of Ahurmazd and lives secure from

* This is applicable to the learned and religious dasturs and erwads and behdins who impart religious instruction to the people of their community.

† This applies to pious mobeds (priests) and behdins (laymen).

‡ This applies to those Zoroastrians who on the pretext of reform introduce practices and customs from other religions which are not in consonance with the spirit of the Zoroastrian faith.

calamities never alters his original state. In this world 8
 men are born in an environment of evil. Those of this
 world who are of the good religion continue to live in
 this world prosperously through goodness and those who are
 of the evil religion live on in evil. By meritorious acts
 (pleasing to) the good Creator, unto whom be all praise,
 (man) obtains due reward; he suffers punishment by
 committing sins which pertain to the hateful evil one
i.e. (Ganāmīnō). Just as other things change in course of
 time and (just as) the affairs of the world are being carried
 on in various ways, so also the body (of man) changes
 from infancy to youth, youth to old age, ignorance to
 knowledge, evil to goodness, and from impiety to holiness.
 Those substances which ought not to change can never- 4
 theless change by endeavours after such change. For
 instance, the moon turns in various ways (*i.e.* has
 various phases) according to its age, ■ it passes from the
 crescent to the half-moon and from that again to the full
 moon. Golden ages pass ■ into silver times, and the silver
 age passes on into the steel age, and the steel into the iron
 age; so then a good deal of change must come over the
 state of the Iranians (*i.e.* the Mazdānsnān Zoroastrians).
 And men as well as other animals will pass in this period
 from their original state in this world into a state of
 nonexistence.*

The religion of those priests whose principle it is to 5
 turn the souls of the religiously inclined from zeal for
 righteousness into a craving after evil is really evil, for
 through perverted vision of the good faith they turn a man

* The particulars regarding the phases of the moon are mentioned in
 the *Mah Niyash* and those about the different ages in the *Behman Yasht*.

away from yearning after it. They repent when they see their evil wish of to-day in its proper light tomorrow.

- 1 (194) Description according to the scriptures of the good faith, respectively of men who through power to see (i. e. being endowed with intelligence) improve and elevate themselves and of men who through evil power (i. e. evil intelligence) lower themselves and render themselves miserable among law-abiding people.
-

■ Be it known that man has the power to see through his innate intelligence and this innate intelligence is the eye of the soul. The melioration of the eye is through the influence of Vohuman over his conscience. Its position and rank are increased by listening to the wise precepts of religion and diminished by refraining from listening to the wise precepts of religion.

- 3-4 Man has the strength of the stolen (i. e. false) wisdom through the tyrannous influence of Akoman over him.
 5-6 (The eye of intelligence is of three kinds). One of these
 7 is open in all possible ways, the second is more open and the third is half open. And on this principle men are
 8 divided into the five following classes. One is with fully
 9 open eyes, the second with eyes more open (than what
 10 they were before), the third with half open eyes, the
 11-12 fourth with eyes considerably shut, and the fifth with eyes completely closed.

- 13 The man with fully open eyes is so through the abode of Vohuman in his conscience. And man is rendered miserable through Akoman reigning in his conscience.
 14 By (a knowledge of) the precepts of religion man is

dignified with the wisdom of religion and this dignity 15
 confers superior wisdom, foresight and spiritual knowledge.
 The eyes of intelligence are more open (than what they 16
 were before) when the man allows the overpowering light
 of Vohuman to fall on the conscience after having removed
 from it all thought of the dark Akoman and when he is in
 touch with the precepts of the all-wise religion through the
 force of his understanding (i. e. when he recites the Avesta.)
 The dignity (enjoyed by such man) confers knowledge of 17
 life, superior rank and supreme glory.

The eye of intelligence is half open by the ■■■■ mak- 18
 ing the dim light of Vohuman in the conscience shine more
 brightly and by removing the clouded (i. e. dark) thought
 of Akoman which is spread over the conscience.

(Man) has middling knowledge concerning the faith 19
 by being in touch with the precepts of that faith (i. e.
 by reciting the Avesta). This dignity confers knowledge
 of life and of faith.

The eye of intelligence is considerably shut by the 20
 light of Vohuman in the conscience being weaker and the
 cloud of the thought of Akoman being more thickly over-
 spread therein and (it is considerably shut) through a most
 superficial study of the all-wise precepts of religion. (A 21
 man in) this position leads men astray in this world.

The eye of intelligence is completely closed by the 22
 dim light of Vohuman in (the man's) conscience passing
 away altogether and by the thought of the pain-inflicting
 Akoman being completely blended with the conscience and
 (it is also completely closed) by not reciting the wise words of the
 faith. This state harms his life, drags it through the mire, 23

inflicts pain and suffering, causes damage and clouds the understanding.

1 (२१४) Exposition in the good religion regarding the various sorts of kings of the world.

2 Be it known that the kings of the world are of the
3 following four sorts. Of which one is said to be ■ reforming
king, the second a hopeful king, the third is always dreading
(evil) and the fourth is ill at ease. The following are the par-
4 ticulars regarding these. The reforming king has an insight
into the evil times of the subjects and is anxious to
concert remedial measures before his subjects are ruined.

5 The hopeful king understands full well his evil times
and hopes to change the bad times into good by his wisdom.
6 The king who is always dreading is of evil intelligence and
through his evil intelligence, being constantly in dread of
(coming) evil even in the midst of prosperity, becomes
7 miserable. The king, who is ill ■ ease, is of evil intelligence
and during his reign does not attempt to nip evil times in
the bud.

1 (२१५) Exposition in the good religion regarding the fact
that Ahurmazd is the Creator of men in this
world in order that they may do deeds for the
reformation of the spiritual world and that the
Blemish-giver (Ganāminō) instigates men to do
deeds of harm in both the worlds.

2 Be it known that God has created men in this world
for the purpose of performing deeds which may shed
lustre on (his) soul. Again, man is endowed with life

(in this world) because he has also been given human wisdom (*i. e.* wisdom which differentiates him from the brute creation). In order to realize the desires of the soul 3 the material body must be nourished and meritorious acts inspired by divine wisdom must be performed. For the thought of its (*i. e.* the soul's) existence should present itself to (men) in the affairs of both the worlds.

The Blemish-giver (Ahriman) makes men perform 4 through greed injurious and harmful deeds in both the worlds. Hence (men) suffer a miserable death, acquire 5 an evil intelligence and become vicious, ignorant of religion, greedy, immoderate in desires and perverse in thought. Such men lead a life in communion with Ahri-man and by their Demon-and-Druja-like deeds make men polluted and of evil appearance. For greedy desires shut men out from the benefits of heaven by impelling them to dishonest (*i. e.* evil) deeds of the soul. The man who ■ acts in this world as to do harm to himself in the spiritual world and risk his soul in both the worlds and who leads a life of the body (*i. e.* ■ sensual life) becomes sinful through the influence of the evil (Ganāminō.) His it is of set purpose, to wrangle in the interest of vice without the knowledge of religion, to sin through evil intelligence, to sham righteousness and to render himself unfit for the dual work of moral advancement for the next world and deliverance of the soul (from hell.) Hence he suffers misery in the next world, does harm to his soul and suffers pain in hell through (indulgence of) perverse desires (in this world).

Contentment beats down greed (for contentment) 6 suppresses the desire which plunders the soul (of its good qualities) to render it greedy and ungrateful. The good-

thought-power drives out the evil-thought-power. This good-thought-power asserts its sway over the conscience of man by suppressing the evil-thought-power which plunders (the soul of its) godly desires and renders it ungrateful.

7 The man who is by nature wise keeps off greed from the wishes of the soul (the companion and chief) of the wise Rawan, through contentment.

8 (Man), by being the constant friend of the good-thought-power keeps off the evil-thought-power which makes the heart and conscience of man inactive (for meritorious actions.) And it (i.e. the good-thought-power) impels man through the heart and conscience to deeds conformable to the just and moderate desires of the soul and nourishes his body.

9 By contentment in the heart, the knowledge of meritorious actions enters into man's desires. And such a man performs religious deeds through desire, thought and word. And he is zealous to nourish the body and to perform meritorious actions full of the wisdom of the faith. He does acts which may cover him with glory in the next world, recites the appropriate portions of the Avesta to bring his soul into a state of happiness, obtains deliverance from hell and rejoices.

10 Again, man should drive out from the desires of the soul indolence, unintelligent education, laziness and evil knowledge about thieving which all are due to the influence of the high-way men (i.e. the Demons and Drujas). Man becomes vicious through greed and through the domineering desire of worldly greed becomes like a dishonest Frëhbut and through the force of the evil intellect becomes

like a vicious sinful person without the knowledge of religion. And (man) through the evil intellect becomes pugnacious and prone to inflicting pain. When a desire to inflict pain enters into man, he commits sin and becomes guilty through that evil desire. And such a man becomes dishonest and full of blemishes in this world. Man becomes qualified for (putting on the garment) and ornament of the spiritual world by fixing his heart on religion. And in this way he protects his body and soul from all harm, grief and injury.

(***) Exposition in the good religion regarding the know- 1
ledge concerning wisdom and evil intelligence, the
adornment of the same, their origin and gift, their
promises (to man)—their improvement and augmen-
tation and the dignity of wisdom and the dreariness
of the evil intellect.

Be it known that wisdom resides in him who is on the 2
side of the soul and who keeps the eyes of his soul open for
the purpose of accurately examining the actions of the
body.

The adornment of wisdom is due to the control of 3
the wise ■■■ over his desires for the improvement of
religion and for the promotion of good qualities in men,
such as, righteousness, piety and virtuous fame ; (the adorn-
ment of wisdom) is also due to his being the ■■■ of
spreading purity in the world.

God's own wisdom is the source of all wisdom and 4
God Himself endows His creation with wisdom. God ac- 5
knowledges His creation as His own because of the presence
of His strength in the creation. The good Vohuman 6
improves this creation (to render it fit) for the spiritual

- 7 world and endows it with foresight thereof. Wisdom is so spread everywhere in this world that the wise and religious man renders himself exalted through his wisdom.
- 8 There is a certain amount of intelligence in luminous objects (*i. e.* the sun, moon and stars) owing to the bright Yazads. He who is truthful becomes of the most exalted kind through the knowledge of truth derived from truthful men. In the same way man becomes charitable, patient and possessed of other good qualities.
- 9 Again, evil intellect is due to the man who taking the side of his soul yet keeps the eyes of his soul shut against the actions relating to the soul; just as darkness is due to the man who taking the side of darkness shuts the eyes of his body against seeing things.
- 10 The adornment of the evil intellect is due to vice, evil qualities, sin, impiety, evil fame controlling the heart and conscience of the evil-minded man and also to his being the means of harming the virtue of the world.
- 11 The evil-minded (*Ganāminō*) is the source of the evil intellect. The evil-minded (*Ganāminō*) hopes to influence the creation of God. The man who has in him the evil intellect (of *Ganāminō*) comes in the way of the (good) promptings of his soul. Such ■■■■ exercises a miserable control over his desires owing to his evil intellect and through the force of the evil invisible power in him he developes and perfects himself (in sin). And through him suffering so spreads everywhere that people become polluted through the evil qualities of his evil intellect and move about in the world like (so many) Demons and Drujas.

The religion of the priests, who, guided by their evil intellect devoid of all wisdom, (to all outward appearance) act among men as the servants of God, is only in appearance the all-wise religion of God. This (religion) through the evil intellect depopulates the world, ruins and destroys mankind. And such a priest is as it were the agent of the evil-minded (Ahriman) to do his work among men and harms mankind and the world. Such a religion, owing to the evil intellect, renders mankind miserable and makes them suffer pain in both the worlds. Hence he who is wise will not acquire the evil intellect, but by conducting himself with wisdom among men will render them prosperous and earn their gratitude. 12

When some (from among these priests) assert that the understanding in ■■■ is from the evil-minded and that it is he the evil-minded who has made men (they fail to give due consideration to the fact) that it is not possible for the evil intellect to reside in the man of God nor for the commandments of the evil religion to have the wisdom of God. When man cannot create the soul within him, how can God render the body lifeless (before its allotted time) and how can such an act be called just? 13

He who is born in this religion (of Ganāminō) is not fit to be a man. How can the Druj-influenced man work for God? How can the unseeing blind man become fit for obtaining deliverance? If that unseeing blind man could be called the companion of the Yazads on account of his evil deeds, the evil-minded (Ganāminō) would have as powerful a sight as that of the Yazads and irreligious men would have the gift of (spiritual) vision. Whence it would follow that eyes to see would be due to both 14

these powers, that is to say, to wisdom as well — to the evil intellect in men.

- 15 The work done through the agency of the evil intellect in men is not from God. The work thus done (through the evil intellect) is not for the soul; the reason whereof is that the work for the soul is (done) through the
- 16 strength of the divine wisdom in men. Religious work is done by piety and virtue and not by the blemish-disclosing evil intellect. For just as the agent for good wisdom in men (*i. e.* Vohuman) does the work relating to its source (*i. e.* God) so also the source of the blemish-giving faculty in man is the evil-minded (Akoman) (residing) in men. The Yazad who is the dispenser of the power of wisdom in men instructs him everywhere in the Mazdayasnan religion, which religion is (derived from) the innate intelligence of
- 17 the wise Spenāminō. And the power in men which induces a love for the evil intellect gives everywhere instruction in the religion of the demons and is derived from the
- 18 evil-minded (Ganāminō). Men who are on the side of God, the invisible multiplier of mankind, are righteous in thought, word and deed, and are grateful unto God. And the Supreme God who keeps them in a prosperous condition gives them their due reward for their actions.
- 19 Those who are sinful in thought, word and deed — not grateful unto God; they render themselves liable to punishment by doing (evil) deeds of the body, and thus they are adjudged to be without their source (*i. e.* separated from their Creator).

Again, these priests say it is God who has implanted in men the strength of the evil-minded one. If so, how

could God have ordained that those who sin in thought, word and deed should suffer punishment and pain on that account and be rendered miserable? And further, how could it have been ordained that the man doing meritorious deeds for God should be richly recompensed by the presiding wise Yazads who are grateful unto God and who keep the righteous man in a prosperous condition.

(*) Exposition in the good religion regarding the fact that the man influenced by the Druj conducts himself like the Druj. 1

Be it known that the Druj makes the man in touch with him endeavour to act like himself (*i.e.* the Druj). The soul of ■■■ is bright and the vesture of this soul is its power-endowed body. The sheep and goats and other creations of this world are not made like man. The invisible spiritual power (in men) helps to keep man away from all contact with the Druj. The man who loves the Druj is made full of blemish by (the Druj.) The invisible power (of the Yazads) crushes the power, which is capable of rendering man lifeless, before this latter (power) has time to reach him and so this life-taking power cannot injure (the man) in any way. And the best and most acceptable testimony of this is that no evil power can deal death to any ■■■ while alive. Moreover the active influence of the angelic powers is capable of removing from man the movements of the strength of the pain-inflicting Druj. (By this influence again) the soul does not suffer from illness and in the absence of the fetters of the Druj it cannot be imprisoned (*i.e.* cannot suffer in hell when it has committed no sin). 2

It is owing to the Yazads that the souls of all men are immortal. Likewise, there being in man the power of the Yazads which can keep off the Druj from his body, he does not suffer—nay, the Yazads improve man and keep him away from the miseries of both the worlds. And by constant companionship with them man continues to be in communion with the source—(Spenāmīnō). Reformed by the Yazads, man devises excellent measures and attains to high dignity, preserves himself from the profitless movements (*i. e.* influence) of the Druj within him, and by conducting himself without misery and without folly drives off the Druj by the aid of his Yazad-given manliness. By freeing himself from the Druj, man enjoys himself in the other world in an abode of supreme felicity.

- 3 He, who for his benefit keeps himself aloof from the misery and foolish toil of the Druj and from all contact with the Druj, drives out the Druj from him. And by acting with the strength of the Druj ■■■■ becomes a prisoner in the mean and painful abode of the Druj. It is stated in the good religion that man will be led astray down to the Frashōkē-rētē by the Druj of hell (Ganāmīnō) and at that time the blemish giver (Ahriman) will be driven away (from among mankind) and the people of the world will (then) acquire the divinely strong, religious power. Those who are delivered from hell will obtain greatness (from the pious) and the imprisoned will be let out of hell. The different powers of the soul which had been separated from the material body will, through the help of the Yazads, unite with the body (at the time of the day of Judgment) and their separation will pass into unity. The invisible soul will (at that time) be given the powerful vesture of its

body and everyone will live in perfect enjoyment with dignity and comfort.

(*) Exposition in the good religion regarding the two 1
kinds of instruction given to mankind by Spēnāmīnō
concerning his strength.

Be it known that the instruction regarding divine 2
wisdom given to man by Spēnāmīnō is of two kinds. One
is concerning foresight, the other is regarding the attain-
ment of high dignity. That about foresight deals with the 3
obtaining of the final victory of mankind and improving
all the creation with virtue at the epoch of the Tanepashin,
for the purpose of driving away the blemish-giving Druj
with strenuous efforts. And that about the attainment of
high dignity deals with the multiplication and continuation
of mankind in the world for increasing the strength of the
last Reformation.*

The religion of the priests, which sets people wrangling 4
among themselves, which makes them miserable, sick and
permanently injured and makes them expiate their sins in
hell, exists for making innumerable men prisoners (in hell)
and for destroying the world. Because what they regard as
religion is not only devoid of all instruction concerning
foresight and the attainment of high dignity but it
even imparts the evil knowledge of reducing the human
species. What is called the good religion is always full

*According to the Zoroastrian religion the age of marriage for both males and females is fixed at 15 but at present our young men in hopes of getting rich dowries very seldom act up to this precept of early marriage.

of goodness and devoid of all the vices of the demons and it alone is called the superior (religion).

- 1 (१०२) Exposition in the good religion regarding the fact that light and darkness do not change places without one of them going away, do not mingle with each other in this world and never shine (i. e. appear) together.
-

- 2 Be it known that shining and dark substances exist apart and do not mix with each other. Objects in this world are visible — account of light-giving luminous substances (i. e. the sun, moon and fire). Light springing all of a sudden from fire, there is no mixture of smoke in it. The smoke is for the light of the fire of the blemish-giver (i. e. the fire of hell). Again, the smoke is the indication of fire. Again, fire is as it were an indication of heaven and of hell. That light of it which is of good mien, of the early morn and full of heat, which nourishes and gladdens the creation belongs to heaven. And the fire of hell, the light whereof is mingled with smoke, whose stink is of dreadful punishment and the reduction and sufferings of mankind, belongs to the blemish-giver Ahriman, and the heat of this fire which hurts and injures and consumes sinners belongs to hell.

- 3 There are priests who madly institute a comparison between what is said to be the fire of hell and the light of Heaven which exalts the creation, sheds ■ delightful radiance, and augments and gladdens the creation and who apply all the particulars of (the heavenly light) to the heat of

the fire of hell. But how can the particulars regarding heaven be made applicable to hell?

(¹⁰ + ¹⁰) Exposition in the good religion regarding (men) who 1
are like unto the Yazds and the demons.

Be it known that among men known in enumeration 2
and understanding to belong to the Yazads and to the
Demons, the Athornans free from (the contamination of)
the priests of the evil religion, the Athrestars free from
(the evil influence) of the kings and warriors of the evil
religion, the Zoroastrian agriculturists separate from
(i. e. who have nothing to do with) the miserly farmers and
the good traders who are separate from (i. e. free of) evil
practices, are those who work for the Yazads.

The sinful Athornans rendered polluted by evil priests, 8
sinful kings and warriors polluted by evil kings and
warriors, sinful farmers polluted by penurious farmers and
sinful traders polluted by their own evil practices work for
the demons.

In enumeration, the good-shadowed (i. e. divinely 4
gifted) governor, the impartial judge, the pious man, the
charitable man, the man who looks with favour on religion
and the contented man enjoy honour among the creations
through their generosity, and hate impure men.

The prosperous wealthy man is one whose thoughts 5
are those of a servant of God, who conducts himself in all
actions as such (servant), who is charitable to those in
distress, who tells the truth despite temptations to the con-
trary, and who is in his good times grateful unto God.

6 The vindictive magistrate delivering wrong judgments, the wealthy man miserable and discontented despite his wealth, the man who strengthens the evil misers, the man who hates men devoid of greed, the man who helps the wealthy irreligious men to augment their wealth, the man who takes delight in slander and the man who nurses his revenge and when in power wreaks his vengeance are men like unto the Demons and the Drujas.

7 The men free from any the slightest influence of the Demons, are holy like unto the pure Yazads, nay, they have some of the wisdom and the good qualities of the Yazads. The men who have something of evil intellect and other evil qualities are like unto the Demons.

8 The religion of the priests who resemble the source whence the Demons proceed is akin to that source of evil intellect; hence those who follow that religion are on account of their evil intellect surely said to be like unto the Demons.

1 (*-9) Exposition in the good religion regarding the obtaining by man of superior wisdom and knowledge.

2 Be it known that man obtains wisdom and knowledge
 3 in the four following ways. One:—For a man who has the
 4 intelligence of the soul to come under divine influence, is
 5 through the Creator. Two:—The man who spreads the
 6 knowledge of the scriptures does so through the intelligence
 of the soul. Three:—Through the words of the wisdom of
 the soul (*i.e.* through intelligent prayers) the descendants
 who are closely related to religion (*i.e.* the descendants of
 the religious man) (obtain) glory. Four:—The Ameshas-

pand Vohuman who resides in the conscience of man helps
and feeds these three (sources of wisdom). He who has 7
the wisdom of the soul gives good instruction in (the attributes of) God and through knowledge of the good religion increases the most excellent wisdom of the soul.

Through the words of the wisdom of the soul (i. e. 8
through intelligent prayers) the good-thought-power presides
over the conscience of (men) who are enabled to continue
their family and obtain prominence in a variety of ways.
They have the knowledge of driving out the invisible Druja
from them and by their superior wisdom and knowledge
and by making the goodness of both worlds their own they
enjoy honour among the leaders (of men).

(*) Exposition in the good religion regarding the various 1
kinds of kings.

Be it known that kings of different times and 2
different manners are of the following eight kinds. Of
these four — of the praiseworthy and four of the blame-
worthy degree.

Of the four praiseworthy kings, one is possessed of fore- 3
sight; the second is the protector of all; the third is a great
protector and the fourth is the protector of the soul. The 4
king possessed of foresight has the strength of the all-
wise Ahurmazd and has an insight into his times. The 5
king, who is the protector of all, strengthens his govern-
ment by curbing his wrath. And thereby such a king
changes for the better the things which tend to destroy
and ruin his subjects. The king who is conversant with 6
the powers of the soul,* takes great care of his subjects in

times of distress ; he keeps his sway firm and stable with the aid of the powers of wisdom as well as with his foresight of the soul ; whereby, his subjects are zealous (in their devotion to him). The king, who by means of the wisdom relating to the soul keeps those who are possessed of a like wisdom full of zeal, turns distressful times into good times and introduces thoroughly satisfactory reforms into his administration.

8 The king, who is possessed of foresight, every way protects the evil-minded fools (among his subjects) in mean (bad) times and takes care of these through his foresight by rendering all possible help that might change their times into good times ; under the sway of such a king his subjects are full of hopes.

9 Again, the king, who is full of confidence and zeal on account of his good times and his foresight of the soul, makes his government durable through his wisdom and through reforms in the administration.

10 The king who has spiritual foresight protects the soul against the evil powers of the mind and against distressful times. Thus he adopts the title of the far-seeing king and by the help of his zealous subjects his authority continues (unshaken). The king who studies the happiness of his subjects converts by his foresight his (mental) powers into wisdom, his (evil) times into good times and his government into a well-reformed (administration).

12 Four (kinds of kings) deserve scandal and slander (i. e. are to be condemned) in the matter of governing the
13 people: Of these one does not protect his subjects at all
14 and frequently harms them. The second protects them

feebly and does not harm them much. The third is devoid of 15
religious faith and frequently brings misery on his subjects.
The fourth ceases to care for the soul and harms it. 16

Among these, the king who has no spiritual foresight 17
has the strength of the evil intellect, does not protect his
subjects in evil times and soon brings ruin on his govern-
ment and his supporters.

The subjects of the cowardly king are in dread. 18
Through want of spiritual foresight he becomes evil-
minded. His times are evil times and through unrest his
government soon becomes liable to ruin.

The king who is wanting in spiritual foresight but is 19
possessed of wisdom takes all possible care of the afflicted
in times of distress. The government (of the king) who
protects his subjects but feebly is, on account of his wisdom,
moderately strong in the matter of inflicting harm (*i. e.* does
not harm as much as it otherwise would). And such a
king owing to his want of foresight both spiritual and as
regards times of distress is very much in dread of his
subjects. Hence such a king ought to avert from himself
his foresight-wanting-understanding, the dangerous times
(which such understanding may bring about) and the per-
verted understanding of that evil-minded (*Ganāminō*).
In like manner it behoves him to reform his government
which does not protect the people and is guided by evil
servants (*i. e.* advisers).

The king lacking spiritual foresight is of the under- 20
standing of the evil-minded (*Ganāminō*) and does not
protect his subjects (being guided) by the ruinous (counsels)
of his evil servants (*i. e.* advisers); nor does he strongly
protect his subject in evil times but soon brings misery on

them. Although in bad times he ought at-once to change his evil intellect he, wanting as he is in foresight, does not understand in what way he can readily alter distressful times (into good times); hence his subjects are in great
 21 fear lest ruin should overtake his government. The king devoid of spiritual foresight is very much afraid lest owing to his evil intellect he might not be able to convert distressful times (into good times), and the harm done to his unhappy government (into something advantageous).

22 The king who is wanting in spiritual foresight but is possessed of wisdom, having an insight into his times, leaves off the foresight-wanting-strength which brings harm on his government (by the help of) the superior strength of his wisdom in order to save his soul from harm. And such a king anxious for (the welfare of) his subjects prays for such good times as might conduce to the security of his government. And thereby that evil intellect of his turns into spiritual foresight and the evil times change (into good times). And his government which is full of unrest and in danger of ruin is also changed.

-
1. (१०५) Exposition in the good religion regarding the epoch of the pain-inflicting efforts of the Druja (Ganāminō) and his final disappearance from among the creation of Spenāminō.

-
- 2 Be it known that it is stated in the good religion that the Druja (Ganāminō) before knowing the limit of time (i.e. being unaware of the hour of his defeat), despising the

Creator and the powers (presiding over) His creation (i.e. the Yazads and the Ameshaspands) and thinking wrongly about himself (i.e. impelled by his false pride), fought against the omnipotent Creator and His creation to render the latter lifeless. The omniscient Creator knew him (in his true colours) and to overcome him completely (and make him realize his weakness) fixed a limit for the fight and allowed him during that time to continue his experiment of fighting with his false strength (against the creation.) The termination of this limit (was marked by) the course of the sun in the sky and by the completion of ■ (certain number) of the sun's revolutions. The defeat of the Druja (Ganaminō) depends upon the frequent stoppages of the sun in its course. And it was owing to the sun frequently stopping in its course that the harm-inflicting Druja was worsted in his first harm-inflicting battle (with God). In the commencement, at the end of seventy days and nights, the Druja was defeated in the battle (between the Yazads and the demons) by the strength of the Creator, and on this occasion the sun had stopped in its heavenly course. 3

Secondly, just before the commencement of the ascendancy of Zoroaster there was again a battle (between the Yazads and the demons) and this fierce battle lasted ten days and nights. At the end of the epoch of Zoroaster, will commence the epoch of Hoshedar, and Hoshedar will interrogate Ahurmazd on matters concerning the faith. On this occasion the sun will stop in its heavenly course for Ahurmazd to gain strength and the demons will be defeated in that fight. The delay caused by the sun in its course on this occasion will be before the commencement of the epoch of Hoshedar and towards the end (of that of Zoroaster); 4 5

and this fight at the end (of the epoch of Zoroaster) will be a fierce one and it will last twenty days and nights.

6. On the termination of the epoch of Zoroaster, Hoshedarmah will go into the presence of Ahurmazd to question Him regarding the faith. On this occasion the sun will stop in its house in the heavenly course and the demons will be defeated by the superior strength of the Creator and the sun will be delayed for the time in its appointed course.

7. Then just before the termination of the epoch of Hoshedarmah there will be again a very fierce battle (between the Yazads and the demons) which will last for thirty days and nights. On the termination of the epoch of Hoshedarmah the victorious Sosius will go into the presence of Ahurmazd to question Him on matters of faith. On this occasion the sun will stop in its house in the heavenly course and the demons will be completely defeated in the battle because of the superior strength of the Creator. The sun will (henceforth) gain strength in its revolution in the heavens (i.e. the sun will not have to stop in its course after this final victory over Ganāminō). And Sosius through his God-given strength will during his reign of fifty-seven years drive out all the Drujas for the amelioration of mankind. And the Druja (Ganāminō), his strength being completely broken and himself become useless, will throw himself into hell.

8. The stoppages of the sun in its course during all the battles with the Drujas have been mentioned above. During each (of these stoppages) the harm-inflicting battles with the Druja will cause suffering to men and the other creations of Ahurmazd.
-

(F*^A) Exposition in the good religion regarding the fact that 1
the work of the Creator regarding man which com-
menced with the number one has been successfully
accomplished by carrying it on to the number
nine.

Be it known that the first work of the Creator is to 2
bring man into existence in this world. The second is to 3
give him a material body. The third is to cause him to 4
move about for (his) work. The fourth is to give the 5
necessary strength-giving principles to the human body
for the preservation of life. The fifth is to cause growth 6
by satisfying the desires of the senses and keeping the
living body alive (by giving the body its due nourish-
ment). The sixth is to bestow the necessary knowledge 7
concerning the right ~~===~~ of life in the union of the body
and the soul. The seventh is to instruct man to live 8
without vice and to show the way for the body and soul
of man to live together in happy union. The eighth is 9
(to instruct man) concerning immortality—that is to say
regarding the fact that (on the Day of Judgment) the
Creator will make all living men immortal by means
of the Gayodir.* The ninth is the work regarding 10
Rapithai, that is to say, the bestowing (upon man) of
a certain pure happiness-inducing wisdom and mind,
the good creation of the holy God, to enable man
to perform good deeds for the Last Day.

The priests, who are for destroying the first (of these
nine) works of God relating to His creation, destroy His

* Gayodir. This Pehlavi word is thought to be derived from the
Avesta ~~carpea~~ *haxōda* or long life. And it applies to the food by which
God will render all men immortal on the Day of Judgment.

creation by bringing sin and death (to men) through the agency of the sickness-producing, sin-giving and evil-sprung source (Ahriman) and thus they make several people hellish (*i.e.* fit for hell). Their religion exists for doing evil deeds without the least spiritual foresight, doing evil deeds for the Last (Day) and causing suffering and repentance to the people of the world. This religion is altogether different from the good religion which is said to be for meritorious deeds and which in the end is victorious.

- 1 (#-9) Exposition in the good religion as to by whom man is rendered good and full of lustre.
-

- 2 Be it known that lustre is called in Avesta Rai which means the inspiration of the faith. It also means (angelic) lustre, or in other words, strength of religion. Good is called in Avesta 𐬀𐬀𐬀𐬀 vānghū which means prosperous-glory-inducing. Glory is the result of industry and the full meaning of the word is perseverance and industry.
- 3 Rai is the invisible strength relating to the efforts at good deeds for securing immortality; and its abode in man is said to be through the spiritual power from God, called 𐬀𐬀𐬀𐬀 Ervad.
- 4 The inspiration regarding industry is for knowing all the powers conducing to industry. And this inspiration in the creation is from God and is known as Ervad. He who is glorious on account of industry becomes so through (Ervad).
- 5 These two, give birth (rise) to all other virtues. Lustre and glory are from the lustrous and glorious Creator

Ahurmazd and (through Him) shining lustre and light enter into the creation. And man falls away from this light and lustre by following the Blemish-giver. So also (Ahriman) is prevented from doing harm to the creation by the teachings of the prophets who turn men's thoughts towards the Frashōkērētē. It is stated in the good religion about Ahurmazd:—"On account of these Thy virtues, the creation will in the end turn towards Thee, and all the bodies which are conscious of immortality will become animated at the time (of the Frashōkērētē). Moreover the creation will praise the immortality bestowing worthy Yazads and will rejoice on obtaining from God ■ happy immortality."

The priests who by their religion lead all men to every 6
kind of pain and suffering at the Frashōkērētē make many
fit for hell. Their religion leads men to act wickedly
towards the Creator and is full of evil consequences. And
they call this the good religion.

(*1*) Exposition in the good religion regarding the priest 1
of the good religion being the most pious and the
hypocrite priest of the evil religion being the
most sinful.

Be it known that among men it is the pious man 2
who pleases the Creator most. That man pleases
the Creator most who benefits His creation most. That
man benefits the creation most who strengthens men's
faith in the good God and makes them active and zealous
in doing holy deeds. The priest of the good religion is

considered wise among men; he keeps the Creator highly pleased and is most pious on account of his piety.

- 3 It is the sinful man who in this world distresses the Creator most. He distresses the Creator most who harms His creation most. That man harms His creation most who shakes men's faith most in His existence and who leads the people of the world to do deeds like unto those of the wicked Zohak. And the priest who is the servant of the evil religion is among the sinful men of the world the most sinful.
-

- 1 (P11) Exposition in the good religion ■ to what praiseworthy thing is disadvantageous to pious people and what odious thing is advantageous to pious people.
-

- 2 Be it known that the praiseworthy (virtue) which is disadvantageous to pious people is (the virtue of) truth-telling. Concerning this it is stated (in the religion) that where there is the presence of Ganāminō among men, there the pious have to suffer harm by truth-telling and harm is thus done to the piety of the world.
- 3 The odious (vice) which is advantageous to pious people is (the vice of) lying. Concerning this it is stated (in the religion) that where there is the presence of Ganāminō among men there the noble high priests of the religion have to be liars for the benefit of the pious. And the piety of the world is polluted.
-

(*12) Exposition in the good religion regarding the fact
 that the man who loves God most and keeps him
 pleased lives most happily and in great dignity
 in heaven and the man who is most inimical to God
 and grieves Him most lives in hell in a very
 and painful condition.

Be it known that the man who loves God most and 2
 keeps Him pleased is destined to give the greatest dignity
 to his soul in heaven and to keep it happy. And he by his
 wisdom does meritorious deeds which give him strength
 (for obtaining heaven). And his wish is that like the
 worship-worthy Farohar (i. e. Zoroaster) he too had been
 more righteous (than he has been).

The man who is the greatest enemy of God and 3
 grieves Him most keeps his soul (in hell) in a very mean
 and painful condition. And all the intelligence that he
 has is for committing sin. And his wish is that like
 the Turanian king Afrashiab he had sinned more (than
 he has).

Those things over which the Druja Ganāminō exercises 4
 his influence cause men to suffer much. The Khoreh by
 which the Zoroastrian high-priests wield their authority
 purifies such things (i. e. over which Ganāminō has
 influence), and the government is all the better for this
 Kiani Khoreh.*

*Kiani Khoreh or the supreme authority in religious matters conferred by the state on the high priest in virtue of which he punished those who acted contrary to the precepts of the faith. The following lines show that king Jamshed of the Pashdadian dynasty claimed both spiritual and temporal authority.

- 5 The creation of Ahurmazd destroys the Blemish-giver Ahriman by the help of the Mazdayasnān religion and the Mazdayasnān religion is continued in the world through the angelic influence exercised over the Zoroastrian high-priests. The sovereignty without the power of the Kian Khoreh is hurtful to the subjects who are reduced in number. The creation of Ahurmazd destroys the Blemish-giver Ahriman by the continuance of the Mazdayasnān religion through the divinely-inspired Zoroastrian high-priests. And on this account the wishes of the Druja cannot reach the creation nor can he dwell therein.
-

- 1 (۴۱۳) Exposition in the good religion regarding the wealth most worthy of attention.
-

- 2 Be it known that the wealth most worthy of attention is (righteousness) for the obtaining of immortality. And (this wealth) is for the last exalted Reformation and for the good time for acquiring the last body (*i. e.* for the epoch of the Tanepashin). And this wealth for the last reformation induces thoughts regarding the exalted and famous bodies (*i. e.* thoughts of the righteous actions of the famous men of the past). And the thought of obtaining immortality has been given to mankind by the omnipotent Creator Ahurmazd for the Frashōkerētē.
-

م شهریار و هم موبدی
روانرا همی روشنی ده که

منم گفت با فری ایزدی
مبد اند از بد دست کوه کفم

ERRATA.

pp. 429, l. 7,	}	<i>for "Tanepashin" read "Tanepasin."</i>
" 436, l. 19,		
" 439, ll. 22, 25,		
" 477, l. 11,		
" 492, l. 18,		
p. 431, l. 17,		<i>for "nosks" read "naska."</i>
" 436, l. 10,	}	<i>for "Yazds" read "Yazads."</i>
" 444, l. 6,		
" 448, l. 16,	}	<i>for "Ameshashpands" read "Ameshaspands."</i>
" 448, ll. 2, 6, 19,		
" 448, l. 2,		<i>for "Yazad" read Yazads,"</i>
" 479, l. 8,		<i>for "Athrestars" read "Artheshtārs."</i>
-

દીનકર્દે કેતાબનાં આઠમાં દફતરના અગતજોગ
લોગતાના શીખ કોષ.

GLOSSARY OF SELECT WORDS.

ફરહાદ=ફરહાદ વિ. આરામ
વમરતું, ફરહાદરક. *adj.* uncom-
fortable, disagreeable, painful.
(Av. *frh* ખુશી થવું, to rejoice.)

ફરહાદ=ફરહાદ ના. યોદો, આદમી-
ઓ. *n.* People, men of the
world. (Ar. *frh* the common
people.)

ફરહાદ=ફરહાદ ના. કડું, પેહિ-
ચી, વારી. *n.* Armlet, wristlet.
(Pers. *farh* a bracelet.)

ફરહાદ=ફરહાદ ના. જાત,
જન્મ. *n.* Race, family, lineage.

ફરહાદ=ફરહાદ ના. ખરાબ
વા. *adj.* *frh* વિ. ખરાબ મારવાળું.
adj. Of evil or painful death
or damnation (Av. *frh* ખરાબ,
evil, and *frh* મૃત, death.)

ફરહાદ=ફરહાદ ના. અજ્ઞાન
અથવા અજ્ઞાન કૅજવણી, unintelligent
learning or instruction (Av.
frh and *frh*).

ફરહાદ=ફરહાદ વિ. દુઃખ
કિ. દુઃખ ભોગવેલું, હાનિ પામેલું. *v.*
Suffers pain or affliction, en-
dures distress.

ફરહાદ=ફરહાદ વિ. આતે દર-
જોના, વખણાયેલા. *adj.* Exalted,
unobscure, famous. (Pahl. *frh*
not, and *frh* concealed; Av. *frh*).

ફરહાદ=ફરહાદ વિ. નાબાયક
(દાન), અણધરું, અપ્રમાણિક. *adj.*
Dishonest, unfair. (Av. *frh*).

ફરહાદ=ફરહાદ વિ. *frh*
કિ. ના. વગર અથવા નહીં હેતુ, કીર્તિને
જાળવવા. *v.* To overthrow,
to defame, to deprive of pow-
er. (Pers. *farh* splendour, bril-
liance.)

ફરહાદ=ફરહાદ કિ. વિ. વગર, સીવા-
એવું. *adv.* Without, except,
excluding.

ફરહાદ=ફરહાદ ના. દોસ્તી રાખવી, મિત્રતા રાખવી,
n. Friendship, intimacy.

૩. Friendliness, intimacy (Av. *amāta* and *amāta*; Pers. *amāta*).

અવિરત = **અવિરત** વિ. આપે
જોડાયેલી. *adj.* Being under the
influence of.

અવિરત = **અવિરત** ના. ઉલટી
આલસબદ્ધ, ખુરી આલ, અપમાણિક આલ.
૩. perverse behaviour, evil or
immoral demeanour (Pahl. *amāta*
and *amāta* direction, way.)

અવિરત = **અવિરત** ના. તેજ, અમકાદ.
૩. Splendour; brightness. (Av. *amāta*
or *amāta* swift, bright,
or powerful.)

અવિરત = **અવિરત** ના. નહીં
ફેરફાર થનારા, કાચેપ રહેનારા, ફેરફાર
વગરના. ૩. The unchangeable,
immutable, permanent. (Av. *amāta*
not, and *amāta* to change).

અવિરત = **અવિરત** ના. બિહારીયું વગરની (હિંમતવાળી).
૩. Subserviency, humility.
(Rather *amāta*—comp. Pers. *amāta*).

અવિરત = **અવિરત** ના. ઉલટી આંખે જોવું, (Pahl. *amāta*—*amāta*).

અવિરત = **અવિરત** ના. ઘેનની સમજ વગર રહેવું. ૩. To
lead one's life without the
knowledge of the good reli-
gion; to live, irreligiously.

અવિરત = **અવિરત** ના. અહરતે દરજોનો ઉપાય
કરવા. ૩. To have recourse to,
or to make use of, exalted
means. (Pahl. *amāta* and *amāta*).

અવિરત = **અવિરત** ના. આપાદ હાલતવાળી કરનાર. ૩. One
that causes prosperity and
welfare (Pers. *amāta*).

અવિરત = **અવિરત** વિ. અ. દરજના હોકમ વગર. *adv.*
Without the order of the high-
priest, without receiving the
priestly judgment (Av. *amāta* to
call.)

અવિરત = **અવિરત** ના. નિયંત્રણ થઈ કામ કરવું, હંમેશાં
ઘેનનાં કામમાં મદદ કરવી. ૩. Regular
Performance of religious acts,
firm adherence to religious du-
ties. (Av. *amāta* and *amāta*).

અવિરત = **અવિરત** ના. દોલતમંદી. ૩. Wealthiness,
opulence. (Pahl. *amāta* riches.)

અવિરત = **અવિરત** વિ. બાવડો,
બહાં મમને બાવડો. ૩. Fit, worthy,
qualified for religious or right-
eous deeds.

અવિરત = **અવિરત** વિ. યુક્ત કરવું, ડેરવવું. *inf.* To esta-
blish, to appoint, to deter-

mine (Av. *ma* and *ma*).

ma = *ma* ની. વેળેની વીચાર.

n. The thought of the opponent or enemy. (Comp. Av. *ma*).

ma = *ma* વિ. આપાત,

શીત્તિવાન. n. Prosperous, glorious. (Av. *ma* to shine.)

ma = *ma* ની. ઉંઘ. n.

Sleep (Ar. *ham*).

9-9

ma = *ma* વિ. અધર્મ; ની.

અધર્મ, ની અધર્મ. *adj.* Blind. n. Blindness, absence of vision. Pers. *ma*).

ma = *ma* વિ. ગ્રહ-

સાધક. *adj.* Hurtful.

ma = *ma* વિ. ઘર, પરાય, નીચ.

adj. Evil, bad, low, mean. (Pers. *ma* crooked.)

ma = *ma* ની. અધર્મ વિચાર. n. Dark thoughts.

(Pahl. *ma* and *ma*).

ma = *ma* ની. અધર્મ ધર્મ

શીત્. n. Darkness of evil glory.

3-3

ma = *ma* ની. ધર્મ n. Doer.

(Av. *ma*).

ma = *ma* ની. શીત્,

પરાય. n. Glory, splendour, gloriousness. (Comp. Pahl. *ma*).

ma = *ma* ની.

ma = *ma* ની. The abode of sin, the infernal region. (Av. *ma*).

ma = *ma* rather *ma* =

ma ની. ધર્મ. n. A Potter.

(Pers. *ma*).

5-5

ma = *ma* વિ. ધર્મ

કિ. ધર્મી ધર્મ, ધર્મશીત ધર્મ. n. To glorify, to shine forth. (Pahl. *ma* gold.)

ma = *ma* વિ. ૧. ૩ ૫.

આહિ, શીત રાહિ. v. Loves, is inclined towards.

૯—૯

- મણિય=મણિય ના. બાળવાળી બાળનાર. ન. Figure-framer. (Av. માન and માન).
 માન. ન. A bodily organism.
 માણિય=માણિય ના. છુટી-છુટી, છાંતી છુટી. inf. To plunder, to pillage, to seize.

૭—૭

- માણિય=માણિય ના. બારાક ન. Food. (Av. માણિય).
 માણિય=માણિય ના. જરા નાભારી (for which માણિય is generally used.)
 માણિય. ન. Evil or wicked servants. lit. Evil instruments or remedies.
 માણિય=માણિય ના. દેવા-ને લાગુ કામ કરવું, ખુશ કામ કરવું. ન. Dimoniacal or wicked deed. (Av. માણિય to deceive.)
 માણિય ના. વાત. ન. Time, period.
 માણિય=માણિય ના. દીલ, પાણિ, અટકવું. ન. Delay, postponement. (Av. માણિય, Pers. مکند).

૧—૧

- માણિય=માણિય ના. મંકલ, કુશલ, મુશ્કેલી. ન. Difficulty, trouble, embarrassment, affliction.
 માણિય=માણિય ના. નરમ પડવું, અટકવું. inf. To avert, to cease.

૭—૭

- માણિય=માણિય ના. પડીભલ-પડી. ન. The state of ruin, decrease, or adversity. (Av. માણિય to fall.)
 માણિય=માણિય ના. બળિ, જુલમ. ન. Vigour or passion of wrath. (Av. માણિય to be able.)
 માણિય=માણિય ના. બળિ. ન. Tillage, cultivation.

७-३)= चोरी, लूट.
 छ. म. Theft, plunder.

۱۱. **ازاپ** = Disappearance,
vanishing (Pers. ۱۱-Av. **ازاپ**).

worthy of punishment. (Cf. Pahl. 33; Pers. 84).

૬૧૦૩૧૫૫ = ૬૧૦૩૧૫૫૫૫ ના.
 દોષખર્ષી પાછો ફરનાર, અંધારાં મહાન-
 ને પસંદ કરનાર. ૪. One who
 turns back towards the dark
 abode ; one who prefers a life
 in damnation.

Abode. (Av. *abodnas*).

၁၀၂၅။ ဟုန်မာသောဗျူဟာတို့
နိ. အ၊ မာရ်ကပ်၊ မာရ်ကပ်၊ အသ.
With manliness, intrepidity,
or bravery.

શિવ-પુત્ર-જેનનાભ્યાસ
 બિ. મહોળા 'મહારાષ્ટ્ર' અર્થ.
 Enjoying supreme greatness.
 (Fahl. ૪૬ + ૭૫ + ૧૧).

કમળ-ગણેશજી કિ. તેઓ રાહ-
માફ બને છે, તેઓ ઉમદા કામ કરે છે. ઇ.
They rob and plunder people.
as highwaymen; they do
perverse acts. (A. V. ગ્રંથ).

ذوق=ذوقنا वि. शर-
दार, स्वादादा. *adj.* Tasteful, deli-
cious. (Pers. ذوق).

ਅਧੁਨਿਕ=ਅਧੁਨਿਕ ਨਾ. ਆਡ',
ਅਧੁਨਿਕ, ਆਡ' ਆਨਨਾਰ. n. Lie, false-
hood, a liar. (Av. ਅਧੁਨਿਕ).

ଅଗ୍ର-ପ୍ରାଣୀ=**ଆଗ୍ରମାନ୍ୟ** ନା.
 ଅକ୍ଷାତ୍, ଅକ୍ଷାତନୀର ନ. Leading,
 ■ leader.

$\text{ṣṭ} = \text{ṣṭ}$ ḥ. 48-
49, 412 449. inf. To be Com-
pleted, to be fulfilled.

Lustre, brilliance. (Aṅ. ५०१).

ॐ=प्र (वि. २.१२-१३), *adj.*
Full of light. (Av. *pr* to shine.)

புதுச்சேரி கி. மு. ௧௩-

କ୍ଷଣିକ, ଝରି ଝରିନି. *adv.* Often, frequently.

ମୃତ୍ୟୁବନ୍ଧୁ = ମୃତ୍ୟୁବନ୍ଧୁ ନା. ମୋ-
ନୀ ଶବଦ. *n.* The state of death

or damnation.

ମରାଣୀ = ମରାଣୀ (ଝି. ଭାରି ଝରୀ,
ଭାଣ୍ଡୁପାଣ୍ଡୁ. *v.* To rob, to thieve,
to seize. (Pers. *مرا*).

୧—୭

ଧ୍ୱଂସକାରୀ = ଧ୍ୱଂସକାରୀ ନା. ଧ୍ୱଂସ
ଆପଣ, ଶିକ୍ଷାପ୍ରଦ, ଶିକ୍ଷାଦାନୀ ଅନ୍ତି
ଆପଣ. *n.* Teaching, edification,
enlightenment. (Av. *ଦୃ* to
see, and *କା* to carry.)

ଶ୍ରୀ = ଶ୍ରୀ ନା. ଶ୍ରୀ, ଧନୀ,
ଶ୍ରୀ. *n.* Glory, splendour, fa-
me. (Av. *ଶ୍ରୀ* to shine.)

ଧ୍ୱଂସକାରୀ = ଧ୍ୱଂସକାରୀ ନା. ଧ୍ୱଂସ

ନୀ. *n.* Destroyer, annihilator.
(Av. *ଧ୍ୱଂ* to decay.)

ଧ୍ୱଂସକାରୀ = ଧ୍ୱଂସକାରୀ ନା.
ଧ୍ୱଂସକାରୀ, ଅକଳ ବ୍ୟବସ୍ଥା. *n.* Impu-
dence, insolence, folly.

ଧ୍ୱଂସକାରୀ = ଧ୍ୱଂସକାରୀ ନା.
ଧ୍ୱଂସକାରୀ, ଧ୍ୱଂସକାରୀ. *n.* Poverty, indi-
gence. (Pers. *دستور*).

୩—୩୭

ଧ୍ୱଂସକାରୀ = ଧ୍ୱଂସକାରୀ ନା. ଧ୍ୱଂସ
କରୀ. *n.* One who makes man
indolent.

ଧ୍ୱଂସକାରୀ = ଧ୍ୱଂସକାରୀ ନା. ଧ୍ୱଂସ
କରୀ, ପୋଷକ କରୀ. *n.* Nourisher,
cherisher (Av. *ଧ୍ୱଂ*).

ଧ୍ୱଂସକାରୀ = ଧ୍ୱଂସକାରୀ ନା. ଧ୍ୱଂସ
କରୀ. *n.* A city, a borough, a
town. (Av. *ଧ୍ୱଂ*). Also read
ଧ୍ୱଂସକାରୀ ନା. ଧ୍ୱଂସକାରୀ. *n.* Long
life. (Av. *ଧ୍ୱଂ*).

ଧ୍ୱଂସକାରୀ = ଧ୍ୱଂସକାରୀ ନା. ଧ୍ୱଂସ
କରୀ. *n.* A shepherd. (Av. *ଧ୍ୱଂ*),

Pers. *دستور*).

ଧ୍ୱଂସକାରୀ = ଧ୍ୱଂସକାରୀ ନା.
ଧ୍ୱଂସକାରୀ, ଧ୍ୱଂସକାରୀ. *adv.* Owing
to madness, perplexity. (Pers.
دستور).

ଧ୍ୱଂସକାରୀ = ଧ୍ୱଂସକାରୀ ନା.
ଧ୍ୱଂସକାରୀ ଗରମ ଧ୍ୱଂସକାରୀ. *adj.* Full
of hot ardour.

ଧ୍ୱଂସକାରୀ = ଧ୍ୱଂସକାରୀ ନା. ଧ୍ୱଂସ
କରୀ. *n.* Justice-destroying.

ଧ୍ୱଂସକାରୀ = ଧ୍ୱଂସକାରୀ ନା. ଧ୍ୱଂସ
କରୀ, *n.* Light, splendour.

આચો પુરાતક આઠમાને છપાતાં યજ્ઞેલી ભુલને સમર્થ
નં ૬ શુદ્ધી પત્રક.

સંદે.	સતર.	અશુદ્ધ.	શુદ્ધ.
૪૮૨	૧૪
૪૮૨	૧૮
૪૯૦	૨૦
૪૯૪	૩
૪૯૬	૬
૪૯૬	૧૦
૫૦૧	૧૩
૫૦૧	૨૨
૫૦૮	૧૦, ૧૩
૫૧૭	૧૮
૫૧૮	૧
૫૧૯	૨
૫૧૯	૪
૫૨૦	૨૧
૫૨૧	૧૭
૫૨૩	૬
૫૨૩	૧૦
૫૨૩	૧૪, ૧૫
૫૨૬	૬
૫૨૬	૧૭
૫૨૬	૧૮

စာနံ.	စာအုပ်.	အကျဉ်းချုပ်.	စာအုပ်.
၇၃၁	၇၇, ၇၈	အကျဉ်းချုပ်	အကျဉ်းချုပ်
၇၃၂	၇၉	အကျဉ်းချုပ်	အကျဉ်းချုပ်
၇၃၃	၈၀	အကျဉ်းချုပ်	အကျဉ်းချုပ်
၇၃၄	၈၁	အကျဉ်းချုပ်	အကျဉ်းချုပ်
၇၃၅	၈၂	အကျဉ်းချုပ်	အကျဉ်းချုပ်
၇၃၆	၈၃	အကျဉ်းချုပ်	အကျဉ်းချုပ်
၇၃၇	၈၄	အကျဉ်းချုပ်	အကျဉ်းချုပ်
၇၃၈	၈၅	အကျဉ်းချုပ်	အကျဉ်းချုပ်
၇၃၉	၈၆	အကျဉ်းချုပ်	အကျဉ်းချုပ်
၇၄၀	၈၇	အကျဉ်းချုပ်	အကျဉ်းချုပ်
၇၄၁	၈၈	အကျဉ်းချုပ်	အကျဉ်းချုပ်
၇၄၂	၈၉	အကျဉ်းချုပ်	အကျဉ်းချုပ်
၇၄၃	၉၀	အကျဉ်းချုပ်	အကျဉ်းချုပ်
၇၄၄	၉၁	အကျဉ်းချုပ်	အကျဉ်းချုပ်
၇၄၅	၉၂	အကျဉ်းချုပ်	အကျဉ်းချုပ်
၇၄၆	၉၃	အကျဉ်းချုပ်	အကျဉ်းချုပ်
၇၄၇	၉၄	အကျဉ်းချုပ်	အကျဉ်းချုပ်
၇၄၈	၉၅	အကျဉ်းချုပ်	အကျဉ်းချုပ်
၇၄၉	၉၆	အကျဉ်းချုပ်	အကျဉ်းချုပ်
၇၅၀	၉၇	အကျဉ်းချုပ်	အကျဉ်းချုပ်

[illegible]

21 } 22 }
 22 } 23 }
 24 } 25 }
 26 } 27 }
 28 } 29 }
 30 } 31 }
 32 } 33 }
 34 } 35 }
 36 } 37 }
 38 } 39 }
 40 } 41 }
 42 } 43 }
 44 } 45 }
 46 } 47 }
 48 } 49 }
 50 } 51 }
 52 } 53 }
 54 } 55 }
 56 } 57 }
 58 } 59 }
 60 } 61 }
 62 } 63 }
 64 } 65 }
 66 } 67 }
 68 } 69 }
 70 } 71 }
 72 } 73 }
 74 } 75 }
 76 } 77 }
 78 } 79 }
 80 } 81 }
 82 } 83 }
 84 } 85 }
 86 } 87 }
 88 } 89 }
 90 } 91 }
 92 } 93 }
 94 } 95 }
 96 } 97 }
 98 } 99 }
 100 } 101 }
 102 } 103 }
 104 } 105 }
 106 } 107 }
 108 } 109 }
 110 } 111 }
 112 } 113 }
 114 } 115 }
 116 } 117 }
 118 } 119 }
 120 } 121 }
 122 } 123 }
 124 } 125 }
 126 } 127 }
 128 } 129 }
 130 } 131 }
 132 } 133 }
 134 } 135 }
 136 } 137 }
 138 } 139 }
 140 } 141 }
 142 } 143 }
 144 } 145 }
 146 } 147 }
 148 } 149 }
 150 } 151 }
 152 } 153 }
 154 } 155 }
 156 } 157 }
 158 } 159 }
 160 } 161 }
 162 } 163 }
 164 } 165 }
 166 } 167 }
 168 } 169 }
 170 } 171 }
 172 } 173 }
 174 } 175 }
 176 } 177 }
 178 } 179 }
 180 } 181 }
 182 } 183 }
 184 } 185 }
 186 } 187 }
 188 } 189 }
 190 } 191 }
 192 } 193 }
 194 } 195 }
 196 } 197 }
 198 } 199 }
 200 } 201 }
 202 } 203 }
 204 } 205 }
 206 } 207 }
 208 } 209 }
 210 } 211 }
 212 } 213 }
 214 } 215 }
 216 } 217 }
 218 } 219 }
 220 } 221 }
 222 } 223 }
 224 } 225 }
 226 } 227 }
 228 } 229 }
 230 } 231 }
 232 } 233 }
 234 } 235 }
 236 } 237 }
 238 } 239 }
 240 } 241 }
 242 } 243 }
 244 } 245 }
 246 } 247 }
 248 } 249 }
 250 } 251 }
 252 } 253 }
 254 } 255 }
 256 } 257 }
 258 } 259 }
 260 } 261 }
 262 } 263 }
 264 } 265 }
 266 } 267 }
 268 } 269 }
 270 } 271 }
 272 } 273 }
 274 } 275 }
 276 } 277 }
 278 } 279 }
 280 } 281 }
 282 } 283 }
 284 } 285 }
 286 } 287 }
 288 } 289 }
 290 } 291 }
 292 } 293 }
 294 } 295 }
 296 } 297 }
 298 } 299 }
 300 } 301 }
 302 } 303 }
 304 } 305 }
 306 } 307 }
 308 } 309 }
 310 } 311 }
 312 } 313 }
 314 } 315 }
 316 } 317 }
 318 } 319 }
 320 } 321 }
 322 } 323 }
 324 } 325 }
 326 } 327 }
 328 } 329 }
 330 } 331 }
 332 } 333 }
 334 } 335 }
 336 } 337 }
 338 } 339 }
 340 } 341 }
 342 } 343 }
 344 } 345 }
 346 } 347 }
 348 } 349 }
 350 } 351 }
 352 } 353 }
 354 } 355 }
 356 } 357 }
 358 } 359 }
 360 } 361 }
 362 } 363 }
 364 } 365 }
 366 } 367 }
 368 } 369 }
 370 } 371 }
 372 } 373 }
 374 } 375 }
 376 } 377 }
 378 } 379 }
 380 } 381 }
 382 } 383 }
 384 } 385 }
 386 } 387 }
 388 } 389 }
 390 } 391 }
 392 } 393 }
 394 } 395 }
 396 } 397 }
 398 } 399 }
 400 } 401 }
 402 } 403 }
 404 } 405 }
 406 } 407 }
 408 } 409 }
 410 } 411 }
 412 } 413 }
 414 } 415 }
 416 } 417 }
 418 } 419 }
 420 } 421 }
 422 } 423 }
 424 } 425 }
 426 } 427 }
 428 } 429 }
 430 } 431 }
 432 } 433 }
 434 } 435 }
 436 } 437 }
 438 } 439 }
 440 } 441 }
 442 } 443 }
 444 } 445 }
 446 } 447 }
 448 } 449 }
 450 } 451 }
 452 } 453 }
 454 } 455 }
 456 } 457 }
 458 } 459 }
 460 } 461 }
 462 } 463 }
 464 } 465 }
 466 } 467 }
 468 } 469 }
 470 } 471 }
 472 } 473 }
 474 } 475 }
 476 } 477 }
 478 } 479 }
 480 } 481 }
 482 } 483 }
 484 } 485 }
 486 } 487 }
 488 } 489 }
 490 } 491 }
 492 } 493 }
 494 } 495 }
 496 } 497 }
 498 } 499 }
 500 } 501 }
 502 } 503 }
 504 } 505 }
 506 } 507 }
 508 } 509 }
 510 } 511 }
 512 } 513 }
 514 } 515 }
 516 } 517 }
 518 } 519 }
 520 } 521 }
 522 } 523 }
 524 } 525 }
 526 } 527 }
 528 } 529 }
 530 } 531 }
 532 } 533 }
 534 } 535 }
 536 } 537 }
 538 } 539 }
 540 } 541 }
 542 } 543 }
 544 } 545 }
 546 } 547 }
 548 } 549 }
 550 } 551 }
 552 } 553 }
 554 } 555 }
 556 } 557 }
 558 } 559 }
 560 } 561 }
 562 } 563 }
 564 } 565 }
 566 } 567 }
 568 } 569 }
 570 } 571 }
 572 } 573 }
 574 } 575 }
 5

- [illegible]

- 21 } -သည့်အခါ ဤအခါအတွက် အကျိုးအမြတ် အကျိုးအမြတ် အကျိုးအမြတ် အကျိုးအမြတ်
အကျိုးအမြတ် အကျိုးအမြတ် အကျိုးအမြတ် အကျိုးအမြတ် အကျိုးအမြတ် အကျိုးအမြတ် အကျိုးအမြတ် အကျိုးအမြတ်

۱۰۰. و. ۱۰۱. ۱۰۲. ۱۰۳. ۱۰۴. ۱۰۵. ۱۰۶. ۱۰۷. ۱۰۸. ۱۰۹. ۱۱۰.

[illegible]

ویندوسودند . فاسس ای . ورو . وددد . داند داند . ودد

وَدَّعَ . وَدَّعَهُ . وَدَّعَتْهُ . وَدَّعُوا . وَدَّعُوهُ . وَدَّعِي . وَدَّعِيهِ . وَدَّعِيْهَا . وَدَّعِيْهٖ . وَدَّعِيْہَا . وَدَّعِيْہِ .

١٤٦

وَأَمَّا الْفُلُ فَأُرْسِلَتْ بِرَحْمَةٍ مِنَّا لِيُبَيِّنَ مَا بَيْنَ أَيْمَانِهِ هَذِهِ وَأَوَّلَ الْمُشْرِئِينَ

وَأَمَّا السَّابِقُ فَيُسَبِّحُنا وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ أَكْثَرُ

[illegible]

১৭৬৩ খ্রিঃ ১২/১২/১২৬৩

۱۰۹۸-۱۰۹۷-۱۰۹۶-۱۰۹۵-۱۰۹۴-۱۰۹۳-۱۰۹۲-۱۰۹۱-۱۰۹۰

[illegible]

၁။ နေပြည်တော်၊ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး၊ ပုသိမ်မြို့နယ်၊ ရွှေနန်းကျေးရွာအုပ်စု၊ ရွှေနန်းကျေးရွာအတွင်းရှိ အမှတ်(၂) ကျောက်ဆောင်ဘုရားရှိ ဘုရားရှင်၏ ဦးပေါက်ကို စီမံကိန်းရေးဆွဲရာတွင်

[illegible][illegible]

പ്രകാരം. അതിന്റെ വിവരം, പട്ടി. അതായത്തായാണ്. - അതിന്റെ വിവരം.

۱۰۰۰ [فای، و سه در کرم چاق] فای، و سه در کرم چاق و سه در کرم چاق.

১. স্বাধীনতা ২. স্বাধীনতা ৩. স্বাধীনতা ৪. স্বাধীনতা ৫. স্বাধীনতা ৬. স্বাধীনতা ৭. স্বাধীনতা ৮. স্বাধীনতা ৯. স্বাধীনতা ১০. স্বাধীনতা

— 100 —

၂၂၁။ အသံ အသံ အသံ အသံ အသံ အသံ အသံ အသံ အသံ အသံ
 ၂၂၂။ အသံ အသံ အသံ အသံ အသံ အသံ အသံ အသံ အသံ အသံ
 ၂၂၃။ အသံ အသံ အသံ အသံ အသံ အသံ အသံ အသံ အသံ အသံ

၂၂၄။ အသံ အသံ အသံ အသံ အသံ အသံ အသံ အသံ အသံ အသံ { ၁ }

၂၂၅။ အသံ အသံ အသံ အသံ အသံ အသံ အသံ အသံ အသံ အသံ { ၂ }
 ၂၂၆။ အသံ အသံ အသံ အသံ အသံ အသံ အသံ အသံ အသံ အသံ { ၃ }
 ၂၂၇။ အသံ အသံ အသံ အသံ အသံ အသံ အသံ အသံ အသံ အသံ { ၄ }
 ၂၂၈။ အသံ အသံ အသံ အသံ အသံ အသံ အသံ အသံ အသံ အသံ { ၅ }
 ၂၂၉။ အသံ အသံ အသံ အသံ အသံ အသံ အသံ အသံ အသံ အသံ { ၆ }
 ၂၃၀။ အသံ အသံ အသံ အသံ အသံ အသံ အသံ အသံ အသံ အသံ { ၇ }
 ၂၃၁။ အသံ အသံ အသံ အသံ အသံ အသံ အသံ အသံ အသံ အသံ { ၈ }
 ၂၃၂။ အသံ အသံ အသံ အသံ အသံ အသံ အသံ အသံ အသံ အသံ { ၉ }
 ၂၃၃။ အသံ အသံ အသံ အသံ အသံ အသံ အသံ အသံ အသံ အသံ { ၁၀ }

୧୫୯ ଓ ୧୬୦ ଓ ୧୬୧ ଓ ୧୬୨ ଓ ୧୬୩ ଓ ୧୬୪ (୧୭୮) { ୧

୧୬୫ ଓ ୧୬୬ ଓ ୧୬୭ ଓ ୧୬୮ ଓ ୧୬୯ ଓ ୧୭୦

୧୭୧ ଓ ୧୭୨ ଓ ୧୭୩ ଓ ୧୭୪ ଓ ୧୭୫

୧୭୬ ଓ ୧୭୭ ଓ ୧୭୮ ଓ ୧୭୯ ଓ ୧୮୦ ଓ ୧୮୧ (୧୮୨) { ୨

୧୮୨ ଓ ୧୮୩ ଓ ୧୮୪ ଓ ୧୮୫ ଓ ୧୮୬ ଓ ୧୮୭

୧୮୮ ଓ ୧୮୯ ଓ ୧୯୦ ଓ ୧୯୧ ଓ ୧୯୨ ଓ ୧୯୩

୧୯୪ ଓ ୧୯୫ ଓ ୧୯୬ ଓ ୧୯୭ ଓ ୧୯୮ ଓ ୧୯୯

୨୦୦ ଓ ୨୦୧ ଓ ୨୦୨ ଓ ୨୦୩ ଓ ୨୦୪ ଓ ୨୦୫

୨୦୬ ଓ ୨୦୭ ଓ ୨୦୮ ଓ ୨୦୯ ଓ ୨୧୦ ଓ ୨୧୧

୨୧୨ ଓ ୨୧୩ ଓ ୨୧୪ ଓ ୨୧୫ ଓ ୨୧୬ ଓ ୨୧୭

୨୧୮ ଓ ୨୧୯ ଓ ୨୨୦ ଓ ୨୨୧ ଓ ୨୨୨ ଓ ୨୨୩

୨୨୪ ଓ ୨୨୫ ଓ ୨୨୬ ଓ ୨୨୭ ଓ ୨୨୮ ଓ ୨୨୯

୨୩୦ ଓ ୨୩୧ ଓ ୨୩୨ ଓ ୨୩୩ ଓ ୨୩୪ ଓ ୨୩୫

୨୩୬ ଓ ୨୩୭ ଓ ୨୩୮ ଓ ୨୩୯ ଓ ୨୪୦ ଓ ୨୪୧

୨୪୨ ଓ ୨୪୩ ଓ ୨୪୪ ଓ ୨୪୫ ଓ ୨୪୬ ଓ ୨୪୭

୨୪୮ ଓ ୨୪୯ ଓ ୨୫୦ ଓ ୨୫୧ ଓ ୨୫୨ ଓ ୨୫୩

୨୫୪ ଓ ୨୫୫ ଓ ୨୫୬ ଓ ୨୫୭ ଓ ୨୫୮ ଓ ୨୫୯

୨୬୦ ଓ ୨୬୧ ଓ ୨୬୨ ଓ ୨୬୩ ଓ ୨୬୪ ଓ ୨୬୫

୨୬୬ ଓ ୨୬୭ ଓ ୨୬୮ ଓ ୨୬୯ ଓ ୨୭୦ ଓ ୨୭୧

୨୭୨ ଓ ୨୭୩ ଓ ୨୭୪ ଓ ୨୭୫ ଓ ୨୭୬ ଓ ୨୭୭ (୨୭୮) { ୩

୨୭୮ ଓ ୨୭୯ ଓ ୨୮୦ ଓ ୨୮୧ ଓ ୨୮୨ ଓ ୨୮୩ (୨୮୪) { ୪

୨୮୫ ଓ ୨୮୬ ଓ ୨୮୭ ଓ ୨୮୮ ଓ ୨୮୯ ଓ ୨୯୦

આગે પુરાતક આઠમાને છપાતાં થયેલી ભુલને સમર્થ પેહલવી શુદ્ધી પત્રક.

સર્ક.	સંતર.	અમરુદ્ધ.	શુદ્ધ.
૩૯૩	૨ ડીપુ ડી ડીપુ ડી
૩૯૫	૧૦ ૧૦૫ ૧ ૧૦૫ ૧
૩૯૭	૩ ૧૧૧૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧૧૧૧
૩૯૭	૧૭ ૧૬ ૧૧ ૧૬ ૧૧
૩૯૮	૮ ૭૪૦૧૧ ૭૪૦૧૧
૪૦૫	■ ૧૧૧૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧૧૧૧
૪૦૫	૨૧ ૧૧૧૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧૧૧૧
૪૧૧	૨૦ ૧૫ ૧૫૫ ૫૬૫ વધારે. ૧૫ ૧૫૫
૪૧૨	૮ ૧૫૫૧૧૧ ૧૫૫૧૧૧
૪૧૭	૧૫ ૧૫૫૫ બિગ ૫૬૫ વધારે. ૧૫
૪૧૯	૪ ૧૫૬ ૧૫૬
૪૧૯	૧૭ ૧૧૧૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧૧૧૧
૪૩૫	૬ ૧૧૧૧૧૧૧૧ ૧૧૧૧૧૧૧૧

અત્રેના શબ્દો મધ્યમાં આવેલા શબ્દોના સ્વરૂપને દર્શાવેલ
 મુદ્રાઓના આધારે શબ્દોના સ્વરૂપને દર્શાવેલ
 ૧. શબ્દોના સ્વરૂપને દર્શાવેલ
 ૨. શબ્દોના સ્વરૂપને દર્શાવેલ

૧. (૧-૨) શબ્દોના સ્વરૂપને દર્શાવેલ

૨. શબ્દોના સ્વરૂપને દર્શાવેલ

૩. શબ્દોના સ્વરૂપને દર્શાવેલ

૪. શબ્દોના સ્વરૂપને દર્શાવેલ

૫. શબ્દોના સ્વરૂપને દર્શાવેલ

૬. શબ્દોના સ્વરૂપને દર્શાવેલ

૭. શબ્દોના સ્વરૂપને દર્શાવેલ

૮. શબ્દોના સ્વરૂપને દર્શાવેલ

૯. શબ્દોના સ્વરૂપને દર્શાવેલ

૧૦. શબ્દોના સ્વરૂપને દર્શાવેલ

૧૧. શબ્દોના સ્વરૂપને દર્શાવેલ

૧૨. શબ્દોના સ્વરૂપને દર્શાવેલ

૧૩. શબ્દોના સ્વરૂપને દર્શાવેલ

૧૪. શબ્દોના સ્વરૂપને દર્શાવેલ

૧૫. શબ્દોના સ્વરૂપને દર્શાવેલ

૧૬. શબ્દોના સ્વરૂપને દર્શાવેલ

૧૭. શબ્દોના સ્વરૂપને દર્શાવેલ

૧૮. શબ્દોના સ્વરૂપને દર્શાવેલ

૧૯. શબ્દોના સ્વરૂપને દર્શાવેલ

૨૦. શબ્દોના સ્વરૂપને દર્શાવેલ

૨૧. શબ્દોના સ્વરૂપને દર્શાવેલ

[illegible]

(1) $\frac{1}{2}$ קוד פקדון ו-1 ממשלתי - שנים - 100-100
משלם 4 ו-100 ו-100

2 } מלכותו ואלה המצוות
 3 } למען יראו ויפחדו
 4 } ויזכרו ויגדלו
 5 } ויפחדו ויזכרו
 6 } ויגדלו ויפחדו
 7 } ויזכרו ויגדלו
 8 } ויפחדו ויזכרו
 9 } ויגדלו ויפחדו
 10 } ויזכרו ויגדלו
 11 } ויפחדו ויזכרו
 12 } ויגדלו ויפחדו
 13 } ויזכרו ויגדלו
 14 } ויפחדו ויזכרו
 15 } ויגדלו ויפחדו
 16 } ויזכרו ויגדלו
 17 } ויפחדו ויזכרו
 18 } ויגדלו ויפחדו
 19 } ויזכרו ויגדלו
 20 } ויפחדו ויזכרו
 21 } ויגדלו ויפחדו
 22 } ויזכרו ויגדלו
 23 } ויפחדו ויזכרו
 24 } ויגדלו ויפחדו
 25 } ויזכרו ויגדלו
 26 } ויפחדו ויזכרו
 27 } ויגדלו ויפחדו
 28 } ויזכרו ויגדלו
 29 } ויפחדו ויזכרו
 30 } ויגדלו ויפחדו
 31 } ויזכרו ויגדלו
 32 } ויפחדו ויזכרו
 33 } ויגדלו ויפחדו
 34 } ויזכרו ויגדלו
 35 } ויפחדו ויזכרו
 36 } ויגדלו ויפחדו
 37 } ויזכרו ויגדלו
 38 } ויפחדו ויזכרו
 39 } ויגדלו ויפחדו
 40 } ויזכרו ויגדלו
 41 } ויפחדו ויזכרו
 42 } ויגדלו ויפחדו
 43 } ויזכרו ויגדלו
 44 } ויפחדו ויזכרו
 45 } ויגדלו ויפחדו
 46 } ויזכרו ויגדלו
 47 } ויפחדו ויזכרו
 48 } ויגדלו ויפחדו
 49 } ויזכרו ויגדלו
 50 } ויפחדו ויזכרו
 51 } ויגדלו ויפחדו
 52 } ויזכרו ויגדלו
 53 } ויפחדו ויזכרו
 54 } ויגדלו ויפחדו
 55 } ויזכרו ויגדלו
 56 } ויפחדו ויזכרו
 57 } ויגדלו ויפחדו
 58 } ויזכרו ויגדלו
 59 } ויפחדו ויזכרו
 60 } ויגדלו ויפחדו
 61 } ויזכרו ויגדלו
 62 } ויפחדו ויזכרו
 63 } ויגדלו ויפחדו
 64 } ויזכרו ויגדלו
 65 } ויפחדו ויזכרו
 66 } ויגדלו ויפחדו
 67 } ויזכרו ויגדלו
 68 } ויפחדו ויזכרו
 69 } ויגדלו ויפחדו
 70 } ויזכרו ויגדלו
 71 } ויפחדו ויזכרו
 72 } ויגדלו ויפחדו
 73 } ויזכרו ויגדלו
 74 } ויפחדו ויזכרו
 75 } ויגדלו ויפחדו
 76 } ויזכרו ויגדלו
 77 } ויפחדו ויזכרו
 78 } ויגדלו ויפחדו
 79 } ויזכרו ויגדלו
 80 } ויפחדו ויזכרו
 81 } ויגדלו ויפחדו
 82 } ויזכרו ויגדלו
 83 } ויפחדו ויזכרו
 84 } ויגדלו ויפחדו
 85 } ויזכרו ויגדלו
 86 } ויפחדו ויזכרו
 87 } ויגדלו ויפחדו
 88 } ויזכרו ויגדלו
 89 } ויפחדו ויזכרו
 90 } ויגדלו ויפחדו
 91 } ויזכרו ויגדלו
 92 } ויפחדו ויזכרו
 93 } ויגדלו ויפחדו
 94 } ויזכרו ויגדלו
 95 } ויפחדו ויזכרו
 96 } ויגדלו ויפחדו
 97 } ויזכרו ויגדלו
 98 } ויפחדו ויזכרו
 99 } ויגדלו ויפחדו
 100 } ויזכרו ויגדלו

16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

[illegible]

[illegible]

અવગણના કરી આજીવન સુખ સુવર્ણ સુવર્ણ સુવર્ણ સુવર્ણ
 ૨૩ } ૨૪ } ૨૫ } ૨૬ } ૨૭ } ૨૮ } ૨૯ } ૩૦ } ૩૧ } ૩૨ } ૩૩ } ૩૪ } ૩૫ } ૩૬ } ૩૭ } ૩૮ } ૩૯ } ૪૦ } ૪૧ } ૪૨ } ૪૩ } ૪૪ } ૪૫ } ૪૬ } ૪૭ } ૪૮ } ૪૯ } ૫૦ } ૫૧ } ૫૨ } ૫૩ } ૫૪ } ૫૫ } ૫૬ } ૫૭ } ૫૮ } ૫૯ } ૬૦ } ૬૧ } ૬૨ } ૬૩ } ૬૪ } ૬૫ } ૬૬ } ૬૭ } ૬૮ } ૬૯ } ૭૦ } ૭૧ } ૭૨ } ૭૩ } ૭૪ } ૭૫ } ૭૬ } ૭૭ } ૭૮ } ૭૯ } ૮૦ } ૮૧ } ૮૨ } ૮૩ } ૮૪ } ૮૫ } ૮૬ } ૮૭ } ૮૮ } ૮૯ } ૯૦ } ૯૧ } ૯૨ } ૯૩ } ૯૪ } ૯૫ } ૯૬ } ૯૭ } ૯૮ } ૯૯ } ૧૦૦ }

૧ } ૨ } ૩ } ૪ } ૫ } ૬ } ૭ } ૮ } ૯ } ૧૦ } ૧૧ } ૧૨ } ૧૩ } ૧૪ } ૧૫ } ૧૬ } ૧૭ } ૧૮ } ૧૯ } ૨૦ } ૨૧ } ૨૨ } ૨૩ } ૨૪ } ૨૫ } ૨૬ } ૨૭ } ૨૮ } ૨૯ } ૩૦ } ૩૧ } ૩૨ } ૩૩ } ૩૪ } ૩૫ } ૩૬ } ૩૭ } ૩૮ } ૩૯ } ૪૦ } ૪૧ } ૪૨ } ૪૩ } ૪૪ } ૪૫ } ૪૬ } ૪૭ } ૪૮ } ૪૯ } ૫૦ } ૫૧ } ૫૨ } ૫૩ } ૫૪ } ૫૫ } ૫૬ } ૫૭ } ૫૮ } ૫૯ } ૬૦ } ૬૧ } ૬૨ } ૬૩ } ૬૪ } ૬૫ } ૬૬ } ૬૭ } ૬૮ } ૬૯ } ૭૦ } ૭૧ } ૭૨ } ૭૩ } ૭૪ } ૭૫ } ૭૬ } ૭૭ } ૭૮ } ૭૯ } ૮૦ } ૮૧ } ૮૨ } ૮૩ } ૮૪ } ૮૫ } ૮૬ } ૮૭ } ૮૮ } ૮૯ } ૯૦ } ૯૧ } ૯૨ } ૯૩ } ૯૪ } ૯૫ } ૯૬ } ૯૭ } ૯૮ } ૯૯ } ૧૦૦ }

૧ } ૨ } ૩ } ૪ } ૫ } ૬ } ૭ } ૮ } ૯ } ૧૦ } ૧૧ } ૧૨ } ૧૩ } ૧૪ } ૧૫ } ૧૬ } ૧૭ } ૧૮ } ૧૯ } ૨૦ } ૨૧ } ૨૨ } ૨૩ } ૨૪ } ૨૫ } ૨૬ } ૨૭ } ૨૮ } ૨૯ } ૩૦ } ૩૧ } ૩૨ } ૩૩ } ૩૪ } ૩૫ } ૩૬ } ૩૭ } ૩૮ } ૩૯ } ૪૦ } ૪૧ } ૪૨ } ૪૩ } ૪૪ } ૪૫ } ૪૬ } ૪૭ } ૪૮ } ૪૯ } ૫૦ } ૫૧ } ૫૨ } ૫૩ } ૫૪ } ૫૫ } ૫૬ } ૫૭ } ૫૮ } ૫૯ } ૬૦ } ૬૧ } ૬૨ } ૬૩ } ૬૪ } ૬૫ } ૬૬ } ૬૭ } ૬૮ } ૬૯ } ૭૦ } ૭૧ } ૭૨ } ૭૩ } ૭૪ } ૭૫ } ૭૬ } ૭૭ } ૭૮ } ૭૯ } ૮૦ } ૮૧ } ૮૨ } ૮૩ } ૮૪ } ૮૫ } ૮૬ } ૮૭ } ૮૮ } ૮૯ } ૯૦ } ૯૧ } ૯૨ } ૯૩ } ૯૪ } ૯૫ } ૯૬ } ૯૭ } ૯૮ } ૯૯ } ૧૦૦ }

૪. ૧) ૬. એ. વાલી નકલમાં ૧૫૫૫ ૧૫૫૫ મળેલ. ૨) ૬. એ. વાલી નકલમાં ૧૧ મળેલ.

૧૫૧ } ૧) ૨) ૩) ૪) ૫) ૬) ૭) ૮) ૯) ૧૦) ૧૧) ૧૨) ૧૩) ૧૪) ૧૫)
 ૧૬) ૧૭) ૧૮) ૧૯) ૨૦) ૨૧) ૨૨) ૨૩) ૨૪) ૨૫) ૨૬) ૨૭) ૨૮) ૨૯) ૩૦)
 ૩૧) ૩૨) ૩૩) ૩૪) ૩૫) ૩૬) ૩૭) ૩૮) ૩૯) ૪૦) ૪૧) ૪૨) ૪૩) ૪૪) ૪૫)
 ૪૬) ૪૭) ૪૮) ૪૯) ૫૦) ૫૧) ૫૨) ૫૩) ૫૪) ૫૫) ૫૬) ૫૭) ૫૮) ૫૯) ૬૦)
 ૬૧) ૬૨) ૬૩) ૬૪) ૬૫) ૬૬) ૬૭) ૬૮) ૬૯) ૭૦) ૭૧) ૭૨) ૭૩) ૭૪) ૭૫)
 ૭૬) ૭૭) ૭૮) ૭૯) ૮૦) ૮૧) ૮૨) ૮૩) ૮૪) ૮૫) ૮૬) ૮૭) ૮૮) ૮૯) ૯૦)
 ૯૧) ૯૨) ૯૩) ૯૪) ૯૫) ૯૬) ૯૭) ૯૮) ૯૯) ૧૦૦)

૧૫૨ } ૧) ૨) ૩) ૪) ૫) ૬) ૭) ૮) ૯) ૧૦) ૧૧) ૧૨) ૧૩) ૧૪) ૧૫)
 ૧૬) ૧૭) ૧૮) ૧૯) ૨૦) ૨૧) ૨૨) ૨૩) ૨૪) ૨૫) ૨૬) ૨૭) ૨૮) ૨૯) ૩૦)
 ૩૧) ૩૨) ૩૩) ૩૪) ૩૫) ૩૬) ૩૭) ૩૮) ૩૯) ૪૦) ૪૧) ૪૨) ૪૩) ૪૪) ૪૫)
 ૪૬) ૪૭) ૪૮) ૪૯) ૫૦) ૫૧) ૫૨) ૫૩) ૫૪) ૫૫) ૫૬) ૫૭) ૫૮) ૫૯) ૬૦)
 ૬૧) ૬૨) ૬૩) ૬૪) ૬૫) ૬૬) ૬૭) ૬૮) ૬૯) ૭૦) ૭૧) ૭૨) ૭૩) ૭૪) ૭૫)
 ૭૬) ૭૭) ૭૮) ૭૯) ૮૦) ૮૧) ૮૨) ૮૩) ૮૪) ૮૫) ૮૬) ૮૭) ૮૮) ૮૯) ૯૦)
 ૯૧) ૯૨) ૯૩) ૯૪) ૯૫) ૯૬) ૯૭) ૯૮) ૯૯) ૧૦૦)

૧૫૩ } ૧) ૨) ૩) ૪) ૫) ૬) ૭) ૮) ૯) ૧૦) ૧૧) ૧૨) ૧૩) ૧૪) ૧૫)
 ૧૬) ૧૭) ૧૮) ૧૯) ૨૦) ૨૧) ૨૨) ૨૩) ૨૪) ૨૫) ૨૬) ૨૭) ૨૮) ૨૯) ૩૦)
 ૩૧) ૩૨) ૩૩) ૩૪) ૩૫) ૩૬) ૩૭) ૩૮) ૩૯) ૪૦) ૪૧) ૪૨) ૪૩) ૪૪) ૪૫)
 ૪૬) ૪૭) ૪૮) ૪૯) ૫૦) ૫૧) ૫૨) ૫૩) ૫૪) ૫૫) ૫૬) ૫૭) ૫૮) ૫૯) ૬૦)
 ૬૧) ૬૨) ૬૩) ૬૪) ૬૫) ૬૬) ૬૭) ૬૮) ૬૯) ૭૦) ૭૧) ૭૨) ૭૩) ૭૪) ૭૫)
 ૭૬) ૭૭) ૭૮) ૭૯) ૮૦) ૮૧) ૮૨) ૮૩) ૮૪) ૮૫) ૮૬) ૮૭) ૮૮) ૮૯) ૯૦)
 ૯૧) ૯૨) ૯૩) ૯૪) ૯૫) ૯૬) ૯૭) ૯૮) ૯૯) ૧૦૦)
 ૧૦૧) ૧૦૨) ૧૦૩) ૧૦૪) ૧૦૫) ૧૦૬) ૧૦૭) ૧૦૮) ૧૦૯) ૧૧૦) ૧૧૧) ૧૧૨) ૧૧૩) ૧૧૪) ૧૧૫)
 ૧૧૬) ૧૧૭) ૧૧૮) ૧૧૯) ૧૨૦) ૧૨૧) ૧૨૨) ૧૨૩) ૧૨૪) ૧૨૫) ૧૨૬) ૧૨૭) ૧૨૮) ૧૨૯) ૧૩૦)
 ૧૩૧) ૧૩૨) ૧૩૩) ૧૩૪) ૧૩૫) ૧૩૬) ૧૩૭) ૧૩૮) ૧૩૯) ૧૪૦) ૧૪૧) ૧૪૨) ૧૪૩) ૧૪૪) ૧૪૫)
 ૧૪૬) ૧૪૭) ૧૪૮) ૧૪૯) ૧૫૦) ૧૫૧) ૧૫૨) ૧૫૩) ૧૫૪) ૧૫૫) ૧૫૬) ૧૫૭) ૧૫૮) ૧૫૯) ૧૬૦)
 ૧૬૧) ૧૬૨) ૧૬૩) ૧૬૪) ૧૬૫) ૧૬૬) ૧૬૭) ૧૬૮) ૧૬૯) ૧૭૦) ૧૭૧) ૧૭૨) ૧૭૩) ૧૭૪) ૧૭૫)
 ૧૭૬) ૧૭૭) ૧૭૮) ૧૭૯) ૧૮૦) ૧૮૧) ૧૮૨) ૧૮૩) ૧૮૪) ૧૮૫) ૧૮૬) ૧૮૭) ૧૮૮) ૧૮૯) ૧૯૦)
 ૧૯૧) ૧૯૨) ૧૯૩) ૧૯૪) ૧૯૫) ૧૯૬) ૧૯૭) ૧૯૮) ૧૯૯) ૨૦૦)

૩. ૧) સમગ્રી નકલમાં અસરમાં મળેલ. ૨) ૩. ઈ. વાલી નકલમાં
 અસરમાં મળેલ.

(۳۸۹) ^۱ } ^۲ } ^۳ } ^۴ } ^۵ } ^۶ } ^۷ } ^۸ } ^۹ } ^{۱۰} } ^{۱۱} } ^{۱۲} } ^{۱۳} } ^{۱۴} } ^{۱۵} } ^{۱۶} } ^{۱۷} } ^{۱۸} } ^{۱۹} } ^{۲۰} } ^{۲۱} } ^{۲۲} } ^{۲۳} } ^{۲۴} } ^{۲۵} } ^{۲۶} } ^{۲۷} } ^{۲۸} } ^{۲۹} } ^{۳۰} } ^{۳۱} } ^{۳۲} } ^{۳۳} } ^{۳۴} } ^{۳۵} } ^{۳۶} } ^{۳۷} } ^{۳۸} } ^{۳۹} } ^{۴۰} } ^{۴۱} } ^{۴۲} } ^{۴۳} } ^{۴۴} } ^{۴۵} } ^{۴۶} } ^{۴۷} } ^{۴۸} } ^{۴۹} } ^{۵۰} } ^{۵۱} } ^{۵۲} } ^{۵۳} } ^{۵۴} } ^{۵۵} } ^{۵۶} } ^{۵۷} } ^{۵۸} } ^{۵۹} } ^{۶۰} } ^{۶۱} } ^{۶۲} } ^{۶۳} } ^{۶۴} } ^{۶۵} } ^{۶۶} } ^{۶۷} } ^{۶۸} } ^{۶۹} } ^{۷۰} } ^{۷۱} } ^{۷۲} } ^{۷۳} } ^{۷۴} } ^{۷۵} } ^{۷۶} } ^{۷۷} } ^{۷۸} } ^{۷۹} } ^{۸۰} } ^{۸۱} } ^{۸۲} } ^{۸۳} } ^{۸۴} } ^{۸۵} } ^{۸۶} } ^{۸۷} } ^{۸۸} } ^{۸۹} } ^{۹۰} } ^{۹۱} } ^{۹۲} } ^{۹۳} } ^{۹۴} } ^{۹۵} } ^{۹۶} } ^{۹۷} } ^{۹۸} } ^{۹۹} } ^{۱۰۰} }

^۱ } ^۲ } ^۳ } ^۴ } ^۵ } ^۶ } ^۷ } ^۸ } ^۹ } ^{۱۰} } ^{۱۱} } ^{۱۲} } ^{۱۳} } ^{۱۴} } ^{۱۵} } ^{۱۶} } ^{۱۷} } ^{۱۸} } ^{۱۹} } ^{۲۰} } ^{۲۱} } ^{۲۲} } ^{۲۳} } ^{۲۴} } ^{۲۵} } ^{۲۶} } ^{۲۷} } ^{۲۸} } ^{۲۹} } ^{۳۰} } ^{۳۱} } ^{۳۲} } ^{۳۳} } ^{۳۴} } ^{۳۵} } ^{۳۶} } ^{۳۷} } ^{۳۸} } ^{۳۹} } ^{۴۰} } ^{۴۱} } ^{۴۲} } ^{۴۳} } ^{۴۴} } ^{۴۵} } ^{۴۶} } ^{۴۷} } ^{۴۸} } ^{۴۹} } ^{۵۰} } ^{۵۱} } ^{۵۲} } ^{۵۳} } ^{۵۴} } ^{۵۵} } ^{۵۶} } ^{۵۷} } ^{۵۸} } ^{۵۹} } ^{۶۰} } ^{۶۱} } ^{۶۲} } ^{۶۳} } ^{۶۴} } ^{۶۵} } ^{۶۶} } ^{۶۷} } ^{۶۸} } ^{۶۹} } ^{۷۰} } ^{۷۱} } ^{۷۲} } ^{۷۳} } ^{۷۴} } ^{۷۵} } ^{۷۶} } ^{۷۷} } ^{۷۸} } ^{۷۹} } ^{۸۰} } ^{۸۱} } ^{۸۲} } ^{۸۳} } ^{۸۴} } ^{۸۵} } ^{۸۶} } ^{۸۷} } ^{۸۸} } ^{۸۹} } ^{۹۰} } ^{۹۱} } ^{۹۲} } ^{۹۳} } ^{۹۴} } ^{۹۵} } ^{۹۶} } ^{۹۷} } ^{۹۸} } ^{۹۹} } ^{۱۰۰} }

{ ૧ } (૩૪૪) કૃષ્ણ મુદ્રા કાવ્યો ૧ ગ્રાન્થ કમ્પોઝિટોર

કાવ્યોદય ઉપાધ્યાય શ્રી

{ ૨ } મુદ્રા કાવ્યોદય ઉપાધ્યાય કમ્પોઝિટોર કાવ્યોદય

કમ્પોઝિટોર ગ્રાન્થ મુદ્રા કાવ્યોદય ઉપાધ્યાય કમ્પોઝિટોર

કમ્પોઝિટોર ગ્રાન્થ મુદ્રા કાવ્યોદય ઉપાધ્યાય કમ્પોઝિટોર

કમ્પોઝિટોર ગ્રાન્થ મુદ્રા કાવ્યોદય ઉપાધ્યાય કમ્પોઝિટોર

{ ૩ } મુદ્રા કાવ્યોદય ઉપાધ્યાય કમ્પોઝિટોર કાવ્યોદય

કમ્પોઝિટોર ગ્રાન્થ મુદ્રા કાવ્યોદય ઉપાધ્યાય કમ્પોઝિટોર

કમ્પોઝિટોર ગ્રાન્થ મુદ્રા કાવ્યોદય ઉપાધ્યાય કમ્પોઝિટોર

કમ્પોઝિટોર ગ્રાન્થ મુદ્રા કાવ્યોદય ઉપાધ્યાય કમ્પોઝિટોર

કમ્પોઝિટોર ગ્રાન્થ મુદ્રા કાવ્યોદય ઉપાધ્યાય કમ્પોઝિટોર

કમ્પોઝિટોર ગ્રાન્થ મુદ્રા કાવ્યોદય ઉપાધ્યાય કમ્પોઝિટોર

કમ્પોઝિટોર ગ્રાન્થ મુદ્રા કાવ્યોદય ઉપાધ્યાય કમ્પોઝિટોર

કમ્પોઝિટોર ગ્રાન્થ મુદ્રા કાવ્યોદય ઉપાધ્યાય કમ્પોઝિટોર

{ ૪ } કાવ્યોદય ઉપાધ્યાય કમ્પોઝિટોર કાવ્યોદય

કમ્પોઝિટોર ગ્રાન્થ મુદ્રા કાવ્યોદય ઉપાધ્યાય કમ્પોઝિટોર

કમ્પોઝિટોર ગ્રાન્થ મુદ્રા કાવ્યોદય ઉપાધ્યાય કમ્પોઝિટોર

કમ્પોઝિટોર ગ્રાન્થ મુદ્રા કાવ્યોદય ઉપાધ્યાય કમ્પોઝિટોર

કર્મ । મનુષ્ય અને પ્રાણી એ બંનેમાં જો કોઈને
 સ્વર્ગ-લોકમાં જઈ જવું હોય તો તેણે પાપ કર્યાં
 નથી કર્યાં એવું જાણવું જોઈએ ।
 મનુષ્યનાં કર્મો જો સારાં હોય તો તેણે
 જીવનમાં જોઈએ તે સારું કરવું જોઈએ ।

૧૧} (૪૧૪) જો કોઈને જાણવું હોય કે
 તેણે પાપ કર્યાં કે નહીં

૧૨} જો કોઈને જાણવું હોય કે તેણે
 પાપ કર્યાં કે નહીં તેણે જાણવું જોઈએ ।
 જો તેણે પાપ કર્યાં હોય તો તેણે
 જીવનમાં જોઈએ તે સારું કરવું જોઈએ ।

૧૩} (૪૧૫) જો કોઈને જાણવું હોય કે તેણે
 પાપ કર્યાં કે નહીં તેણે જાણવું જોઈએ ।

૧૪} જો કોઈને જાણવું હોય કે તેણે
 પાપ કર્યાં કે નહીં તેણે જાણવું જોઈએ ।
 જો તેણે પાપ કર્યાં હોય તો તેણે
 જીવનમાં જોઈએ તે સારું કરવું જોઈએ ।
 જો તેણે પાપ કર્યાં હોય તો તેણે
 જીવનમાં જોઈએ તે સારું કરવું જોઈએ ।
 જો તેણે પાપ કર્યાં હોય તો તેણે
 જીવનમાં જોઈએ તે સારું કરવું જોઈએ ।

5 } וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל אֲשֶׁר יִקְרָא אֶת הַיָּם
 וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל אֲשֶׁר יִקְרָא אֶת הַיָּם
 וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל אֲשֶׁר יִקְרָא אֶת הַיָּם

1 } וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל אֲשֶׁר יִקְרָא אֶת הַיָּם
 2 } וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל אֲשֶׁר יִקְרָא אֶת הַיָּם

2-3 } וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל אֲשֶׁר יִקְרָא אֶת הַיָּם
 4-5 } וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל אֲשֶׁר יִקְרָא אֶת הַיָּם
 6 } וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל אֲשֶׁר יִקְרָא אֶת הַיָּם
 7 } וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל אֲשֶׁר יִקְרָא אֶת הַיָּם
 8 } וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל אֲשֶׁר יִקְרָא אֶת הַיָּם
 9 } וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל אֲשֶׁר יִקְרָא אֶת הַיָּם
 10 } וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל אֲשֶׁר יִקְרָא אֶת הַיָּם
 11 } וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל אֲשֶׁר יִקְרָא אֶת הַיָּם
 12 } וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל אֲשֶׁר יִקְרָא אֶת הַיָּם

પ્રત્યક્ષીકરણ અને કલ્પના સંબંધી પ્રશ્ન ■ ■ ■
 તેમ જ સંસ્કૃત સંપ્રદાય સંબંધી પ્રશ્ન

{ ૧ } (૨૧૧) પ્રત્યક્ષીકરણ સંબંધી પ્રશ્ન અને

તેમ જ સંસ્કૃત સંપ્રદાય સંબંધી પ્રશ્ન

{ ૨ } પ્રત્યક્ષીકરણ સંબંધી પ્રશ્ન અને

તેમ જ સંસ્કૃત સંપ્રદાય સંબંધી પ્રશ્ન

પ્રત્યક્ષીકરણ સંબંધી પ્રશ્ન અને

{ ૩ } પ્રત્યક્ષીકરણ સંબંધી પ્રશ્ન અને

તેમ જ સંસ્કૃત સંપ્રદાય સંબંધી પ્રશ્ન

પ્રત્યક્ષીકરણ સંબંધી પ્રશ્ન અને

{ ૪ } પ્રત્યક્ષીકરણ સંબંધી પ્રશ્ન અને

તેમ જ સંસ્કૃત સંપ્રદાય સંબંધી પ્રશ્ન

પ્રત્યક્ષીકરણ સંબંધી પ્રશ્ન અને

તેમ જ સંસ્કૃત સંપ્રદાય સંબંધી પ્રશ્ન

{ ૫ } પ્રત્યક્ષીકરણ સંબંધી પ્રશ્ન અને

તેમ જ સંસ્કૃત સંપ્રદાય સંબંધી પ્રશ્ન

પ્રત્યક્ષીકરણ સંબંધી પ્રશ્ન અને

તેમ જ સંસ્કૃત સંપ્રદાય સંબંધી પ્રશ્ન

{ ૬ } પ્રત્યક્ષીકરણ સંબંધી પ્રશ્ન અને

તેમ જ સંસ્કૃત સંપ્રદાય સંબંધી પ્રશ્ન

પ્રત્યક્ષીકરણ સંબંધી પ્રશ્ન અને

۱۲ } (۲۶۵) ۴۴ (۱۱۱) ۳۳ (۱۱۱) ۳۳ (۱۱۱)

۱۳ } ۴۴ (۱۱۱) ۳۳ (۱۱۱) ۳۳ (۱۱۱)

۲ } ۳۳ (۱۱۱) ۳۳ (۱۱۱) ۳۳ (۱۱۱)
 ۱ } ۳۳ (۱۱۱) ۳۳ (۱۱۱) ۳۳ (۱۱۱)
 ۳ } ۳۳ (۱۱۱) ۳۳ (۱۱۱) ۳۳ (۱۱۱)
 ۴ } ۳۳ (۱۱۱) ۳۳ (۱۱۱) ۳۳ (۱۱۱)
 ۵ } ۳۳ (۱۱۱) ۳۳ (۱۱۱) ۳۳ (۱۱۱)
 ۶ } ۳۳ (۱۱۱) ۳۳ (۱۱۱) ۳۳ (۱۱۱)
 ۷ } ۳۳ (۱۱۱) ۳۳ (۱۱۱) ۳۳ (۱۱۱)
 ۸ } ۳۳ (۱۱۱) ۳۳ (۱۱۱) ۳۳ (۱۱۱)
 ۹ } ۳۳ (۱۱۱) ۳۳ (۱۱۱) ۳۳ (۱۱۱)
 ۱۰ } ۳۳ (۱۱۱) ۳۳ (۱۱۱) ۳۳ (۱۱۱)
 ۱۱ } ۳۳ (۱۱۱) ۳۳ (۱۱۱) ۳۳ (۱۱۱)
 ۱۲ } ۳۳ (۱۱۱) ۳۳ (۱۱۱) ۳۳ (۱۱۱)
 ۱۳ } ۳۳ (۱۱۱) ۳۳ (۱۱۱) ۳۳ (۱۱۱)
 ۱۴ } ۳۳ (۱۱۱) ۳۳ (۱۱۱) ۳۳ (۱۱۱)
 ۱۵ } ۳۳ (۱۱۱) ۳۳ (۱۱۱) ۳۳ (۱۱۱)
 ۱۶ } ۳۳ (۱۱۱) ۳۳ (۱۱۱) ۳۳ (۱۱۱)
 ۱۷ } ۳۳ (۱۱۱) ۳۳ (۱۱۱) ۳۳ (۱۱۱)
 ۱۸ } ۳۳ (۱۱۱) ۳۳ (۱۱۱) ۳۳ (۱۱۱)
 ۱۹ } ۳۳ (۱۱۱) ۳۳ (۱۱۱) ۳۳ (۱۱۱)
 ۲۰ } ۳۳ (۱۱۱) ۳۳ (۱۱۱) ۳۳ (۱۱۱)
 ۲۱ } ۳۳ (۱۱۱) ۳۳ (۱۱۱) ۳۳ (۱۱۱)
 ۲۲ } ۳۳ (۱۱۱) ۳۳ (۱۱۱) ۳۳ (۱۱۱)
 ۲۳ } ۳۳ (۱۱۱) ۳۳ (۱۱۱) ۳۳ (۱۱۱)
 ۲۴ } ۳۳ (۱۱۱) ۳۳ (۱۱۱) ۳۳ (۱۱۱)
 ۲۵ } ۳۳ (۱۱۱) ۳۳ (۱۱۱) ۳۳ (۱۱۱)
 ۲۶ } ۳۳ (۱۱۱) ۳۳ (۱۱۱) ۳۳ (۱۱۱)
 ۲۷ } ۳۳ (۱۱۱) ۳۳ (۱۱۱) ۳۳ (۱۱۱)
 ۲۸ } ۳۳ (۱۱۱) ۳۳ (۱۱۱) ۳۳ (۱۱۱)
 ۲۹ } ۳۳ (۱۱۱) ۳۳ (۱۱۱) ۳۳ (۱۱۱)
 ۳۰ } ۳۳ (۱۱۱) ۳۳ (۱۱۱) ۳۳ (۱۱۱)

קוד ספר ויקרא ושה
מספר דלם

אל תשכח וקדש
ספר ויקרא ושה וקדש

מספר

מספר דלם וקדש וקדש וקדש
מספר דלם וקדש וקדש

מספר דלם וקדש

CENTRAL ARCHAEOLOGICAL LIBRARY,
NEW DELHI

Catalogue No. 891.53/5m - 34180

Author— Surjana, P.D.S.

Title— Dinkard. Vol.8.

Borrower No.	Date of Issue	Date of Return

"A book that is shut is but a block"

CENTRAL ARCHAEOLOGICAL LIBRARY
GOVT. OF INDIA
Department of Archaeology
NEW DELHI.

Please help us to keep the book
clean and moving.